

FAKTYUM

KWARTALNIK INFORMACYJNY NR 4/2024

ISSN 1899-2978

kod kulturowy
genom UMP
dziedzictwo historii
łańcuch tożsamości
nowa generacja

KOD GENETYCZNY UCZELNI

sekwencja wiedzy
DNA nauki
gen przyszłości
rekombinacja możliwości
kierunek: rozwój
epigenetyka myśli
splicing idei
fenotyp talentu
replikacja pasji

W NUMERZE

UNIwersytet to my!	3
<i>SENAT UMP</i>	
Senat w skrócie	6
<i>UCZELNIA</i>	
Środki na rozwój badań naukowych na UMP w 2025 roku	8
Rada Uczelni wybrana	10
Finansowy Zastrzyk Rektora UMP	12
Uroczyste posiedzenie rad kolegiów Nauk Medycznych, Nauk Farmaceutycznych i Nauk o Zdrowiu	15
DNA a kultura	18
<i>WYDARZENIA</i>	
Nagroda im. prof. Marioli Ropackiej-Lesiak	19
<i>PREZENTACJA JEDNOSTKI</i>	
Zdrowie i piękno. Jeszcze dermatologia czy już dermatoinmunologia?	21
<i>WYDARZENIA</i>	
Transplantacja płuc. Wyzwania i perspektywy	28
Z myślą o pacjentkach onkologicznych. 14. Kolacja Charytatywna	32
Ogólnopolska Kampania „Dzieciństwo bez przemocy”	35
InfPrev4frica po raz trzeci	38
Podnosimy kompetencje. Siódma edycja Akademii Formedis zainaugurowana	40
Autyzm w domu i w szkole. VI Konferencja Naukowo-Szkoleniowa	41
Symposium z okazji 100. rocznicy urodzin prof. Józefa Chmiela oraz 60-lecia utworzenia Katedry Biochemii Farmaceutycznej UMP	42
Frontiers in Neurology, Neurophysiology and Neuropharmacology	44
Sprawozdanie z obrad II Wielkopolskiego Kongresu Psychiatrii	46
Wiktora Degi Ortopedia i Rehabilitacja. Symposium naukowo-szkoleniowe	49
<i>INWESTYCJE</i>	
Budowa CZSK	53
<i>Z ŻYCIA SZPITALI KLINICZNYCH</i>	
Uniwersytecki Szpital Kliniczny w Poznaniu	56
Ginekologiczno-Położniczy Szpital Kliniczny im. Heliodora Święcickiego	61
Ortopedyczno-Rehabilitacyjny Szpital Kliniczny im. Wiktora Degi	64
<i>KSZTAŁCENIE PODYPLOMOWE</i>	
Strefa po dyplomie	67
<i>NAUCZANIE W JĘZYKU ANGIELSKIM</i>	
Strefa PUMS	69
<i>UCZYĆ LEPIJ</i>	
Kierunek na UMP. Program dostosowania kierunków kształcenia do potrzeb gospodarki oraz zielonej i cyfrowej transformacji	74
Fizyka w medycynie. E-learning w nowym wydaniu	76
Mentoring w edukacji medycznej. Akcja: innowacja	79
<i>PASJE PRACOWNIKÓW</i>	
@cotusiebuduje	85
Stopnie naukowe	89
Nadchodzące wydarzenia w Centrum Kongresowo-Dydaktycznym UMP	91

FAKTYUMP

Kwartalnik informacyjny nr 4/2024, Rok XX
ISSN 1899-2978
Redaktor naczelna: Joanna Tykarska-Radzio
e-mail: fakty@ump.edu.pl
Redakcja: Dominika Bazan, Justyna Gornowicz-Porowska,
Ewelina Gowin, Rafał Staszewski
Fotografie (jeśli nie podano inaczej): Mirosław Baryga
Skład i opracowanie komputerowe:
Bartłomiej Wąsiel (Wydawnictwo Naukowe UMP)
Korekta: Wydawnictwo Naukowe UMP

WYDAWCA
Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu
ul. Fredry 10, 60-701 Poznań
www.ump.edu.pl

DRUK
Wydawnictwo Naukowe UMP
ul. Bukowska 70, 60-812 Poznań
www.wydawnictwo.ump.edu.pl

WYDAWNICTWO NAUKOWE
UNIWERSYTETU MEDYCZNEGO
IM. KAROLA MARCINKOWSKIEGO
W POZNANIU

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega
sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych tekstów.

Numer zamknięto 29 stycznia 2025
Zam. nr 3/2025. Nakład: 500 egz.
© Copyright by „Fakty UMP”, UMP

UNIwersYTET TO MY!

▲ Rektor UMP prof. Zbigniew Krasieński

NA POCZĄTEK ROKU

Droży Czytelnicy „Faktów UMP”!

Niezmiernie się cieszę z naszego pierwszego spotkania na łamach periodyku UMP! Początek nowego roku to czas postanowień noworocznych. I tych dużych, i tych małych, dotyczących zarówno pracy, jak i życia prywatnego. Najtrudniejszą rzeczą w postanowieniach jest wytrwałość w ich wypełnianiu. Z czasem spada entuzjazm, a liczba problemów rośnie. Nie może to jednak powodować marazmu i rezygnacji z wytyczania sobie celów. Dlatego chciałbym czytelnikom „Faktów UMP” przedstawić w punktach uczelniane cele na rok 2025. Jest to także prośba, abyśmy włączyli się partycypacyjnie (słowo klucz) w ich realizację i wzajemnie nadzorowali. Nie bez znaczenia jest punkt startowy, na którym się znaleźliśmy. Dlatego też warto przedstawić „stan państwa”.

DYDAKTYKA I STUDENCI

Uczelnia to studenci. Bez Was, droży przyjaciele, stalibyśmy się instytutem naukowym, a przecież nasza misja to także dydaktyka. Dbałość o jakość nauczania

i budowanie przestrzeni dialogu wykładowców i studentów są bardzo ważne. Co nas zatem czeka w obszarze dydaktyki i działań prostudenckich w najbliższym roku?

- Rozwój działalności Uniwersyteckiego Centrum Kształcenia (UCK). UCK to ważna struktura mająca wspierać zarówno początkujących dydaktyków (opracowanie programu adaptacyjnego dla osób rozpoczynających pracę), jak i pracowników od lat realizujących zadania związane z nauczaniem studentów (standaryzacja oceny pracy dydaktycznej i wzmocnienie jej pozycji w ocenie pracownika). Dodatkowo ruszamy z realizacją współfinansowanego ze środków UE projektu „Kierunek na UMP”, który także będzie koordynowany przez UCK i jego dyrektora prof. Małgorzatę Kotwicką.
- Zapewnienie sprawnego funkcjonowania Centrum Adaptacji i Wsparcia Psychicznego PORT – jednostki, która oferuje studentom wsparcie w sytuacjach kryzysowych.
- Start programu „Top dydaktyk”. To program rozwoju innowacji dydaktycznych, np. kompetencji osób prowadzących zajęcia, zakupu lub modernizacji infrastruktury dydaktycznej z alokacją na 2025 rok 350 tys. zł; wewnętrzny nabór wniosków rozpocznie się w pierwszym kwartale tego roku.
- Uruchomienie nowej siedziby Centrum Innowacyjnych Technik Kształcenia (CITK). Zapewni nam to możliwość jednorazowego egzaminowania 213 studentów w nowoczesnych przestrzeniach Collegium Anatomicum, a w kolejnych miesiącach wdrożymy pilotaż egzaminów bez obecności osób prowadzących dany przedmiot.
- Realizacja programu „Top projekt” z alokacją na 2025 rok 300 tys. zł. To inicjatywa dla studentów, w ramach której planujemy opiekę nad najlepszymi studentkami projektami naukowymi oraz współfinansowanie badań i publikacji.
- Realizacja programu „Top student” z alokacją na 2025 rok 220 tys. zł. To skierowany do utalentowanych studentów program, który zapewni rozwój poprzez opiekę tutora, indywidualny tok nauczania, dofinansowanie szkoleń/kursów i wyjazdów międzynarodowych.
- Przeprowadzenie konkursu dla studentów, sfinansowanego ze środków ustanowionego na rok 2025 funduszu partycypacyjnego w wysokości 150 tys. zł. Konkurs zostanie ogłoszony w lutym, a studenci będą mogli zgłaszać swoje projekty i brać udział w ich ocenie.

Wiem, jak ważne jest zachowanie równowagi pomiędzy studiowaniem a życiem prywatnym – o idei study-life-balance mówię

bardzo często. Dlatego bardzo zależy mi na sprawnym remoncie akademika Eskulap; prace, mimo braku środków z KPO, już rozpoczęliśmy. W projektowanie wnętrza i wyposażenia włączyliśmy studentów, ponieważ to oni będą użytkować ten obiekt.

NAUKA

Wielkimi krokami zbliża się czas kolejnej ewaluacji. Pierwsze działania już podjęliśmy – to istotny wzrost budżetu na naukę. Wprowadzamy ideę success fee od grantów naukowych, chcąc zmotywować świetnych naukowców do pisania dobrych grantów. Zależy nam w szczególności na dużych, międzynarodowych projektach mających znaczenie dla rozwoju uczelni. Ale każdy grant jest dla nas ważny! W lutym sfinalizujemy także wybór zewnętrznych ekspertów, którzy pomogą nam w przygotowaniu analiz statystycznych do ewaluacji. O szczegółach tych działań pisze na kolejnych stronach prof. Michał Nowicki.

INWESTYCJE

Przyzwyczajaliśmy się, że flagową inwestycją jest Centralny Zintegrowany Szpital Kliniczny (CZSK). Obecnie, zgodnie z harmonogramem, są przygotowywane kolejne trzy moduły szpitalne. Ich ukończenie pozwoli na przeniesienie jednostek obecnie działających przy ul. Długiej. Ale pierwsze miesiące funkcjonowania nowego szpitala, zwłaszcza SOR-u, zwróciły uwagę na kilka obszarów wymagających korekty. Najważniejszy jest dostęp do sal operacyjnych. Przyjęte rozwiązania bloku operacyjnego okazały się niewystarczające dla szpitala, który rozszerza swą działalność. Już dziś mamy kłopot z dostępem do bloku operacyjnego, a przeprowadzenie oddziałów z ul. Długiej może ten problem tylko pogłębić. Obawiając się znaczącego paraliżu planowych zabiegów, szukamy rozwiązania. Zdarzają się dni, gdy liczba pacjentów SOR-u przekracza 250. U części z tych chorych istnieje konieczność wykonania pilnych zabiegów chirurgicznych. To natomiast rzutuje na zabiegi planowe. Sytuacja stała się naprawdę trudna, dlatego uznałem, że jest to jeden z priorytetów dla inwestycji CZSK. Podobnie jak budynek dla poradni. Bez szerokiego zaplecza ambulatoryjnej opieki specjalistycznej nie może działać nowoczesny szpital kliniczny. Dzięki przychylności marszałka województwa wielkopolskiego Marka Woźniaka rozpoczęliśmy starania o wpisanie projektu budowy modułu przychodni do wykazu projektów kluczowych dla Wielkopolski, które mają szansę na uzyskanie dofinansowania ze środków UE.

Ale inwestycje to nie tylko szpitale. Wydaje się, że na finiszu jest ocena naszego wniosku w ramach KPO. To z tych środków mają być sfinansowane takie zadania jak modernizacja Eskulapa (już ją rozpoczęliśmy, podejmując ryzyko związane z nierozstrzygnięciem

konkursu KPO), modernizacja Zakładu Patomorfologii Klinicznej (ZAP) oraz drugi etap modernizacji Collegium Anatomicum. Jesteśmy przygotowani do szybkiej realizacji tych zadań – rozstrzygamy postępowania przetargowe i czekamy na decyzję Ministerstwa Zdrowia. Przed nami także inwestycja Collegium Varia – trwają obecnie prace projektowe. Prowadzimy kluczowe rozmowy dotyczące docelowego kształtu Uczelnianego Centrum Diagnostyki Nowotworów – to jednostka świadcząca usługi kliniczne i badawcze, dlatego konieczne jest włączenie w jej planowanie dyrekcji Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego (USK). O szczegółach nowego obiektu poinformuję Państwa w kolejnych „Faktach”.

BUDŻET

Ostatnie lata dla uczelni to czas intensywnego rozwoju obiektów UMP. Zmierzymy do końca rozwoju kampusu Rokietnicka; dumą napawa nas usytuowany tu obiekt Collegium Pharmaceuticum. Nie zawsze jednak mieliśmy możliwość sięgać jedynie po zewnętrzne źródła finansowania inwestycji. Zaciągnięty kredyt EBI oraz podjęte zobowiązania inwestycyjne są odczuwalne dla bieżącego funkcjonowania uczelni. Rok 2023 zamknęliśmy ujemnym wynikiem finansowym na poziomie ponad 13 mln zł. Mimo że wynik finansowy nie jest jedynym parametrem obrazującym stan finansów uczelni, trzeba zważać także i na ten aspekt. Oczywiście mamy na koncie UMP środki finansowe oraz posiadamy obligacje, musimy jednak pamiętać o czekających nas wydatkach związanych z budową Collegium Varia (całkowite finansowanie przez UMP), o kosztach modernizacji ZAP oraz Collegium Anatomicum. To inwestycje tylko częściowo finansowane z KPO, ponieważ zarówno podatek VAT, jak i dodatkowe wydatki ponosi UMP ze środków własnych. Nie możemy zapominać także o wspomnianym wzroście kosztów CZSK. Sumując te wszystkie zapoczątkowane inwestycje, szacujemy, że z własnych środków będziemy musieli dołożyć do inwestycji kwotę ponad 210 mln zł! Jeśli chcielibyśmy wybudować parking przy obiekcie Varia oraz rozpocząć inwestycję rozbudowy klinik onkologicznych (o ile USK otrzyma dofinansowanie w ramach Funduszu Medycznego) oraz modułu opieki psychiatrycznej przy USK, to kwota wieloletnich zobowiązań inwestycyjnych UMP zwiększy się do wartości ponad 345 mln zł... Tak znaczące, już w większości zaplanowane wydatki zmuszają nas do racjonalnego gospodarowania finansami oraz nieustannego poszukiwania zewnętrznych źródeł inwestycyjnych.

Zdajemy sobie sprawę, że polityka oszczędności ma też swoje granice. Choć prowadzona skutecznie w ostatnich latach przyniosła wymierne rezultaty, musimy dziś zachować równowagę pomiędzy oszczędnościami a dobrotanem pracowników. Wielkim wyzwaniem będzie też zachowanie równowagi między wydatkami inwestycyjnymi

a rozwojowymi. Uczelnia to nie tylko mury. Najbardziej nowoczesne i piękne laboratorium nie będzie działać bez zmotywowanych i zadowolonych pracowników. Średni miesięczny koszt utrzymania naszej uczelni, ponoszony przez UMP, to 39 mln zł. Największą pozycję – 75% – stanowią wynagrodzenia. Nasze podstawowe źródło przychodów to oczywiście subwencja (335 mln zł), która pokrywa średnio 90% kosztów wynagrodzeń. A przecież poza wynagrodzeniami mamy cały szereg innych kosztów. Dlatego tak liczymy na środki z KPO, które mają zapewnić także częściową refundację poniesionych już kosztów inwestycyjnych w wysokości ponad 56 mln zł. Wierzę w uzyskanie tego zastrzyku finansowego. Mam też nadzieję na rozwój działań zwiększających uczelniane przychody, takich jak granty, współpraca z przemysłem w ramach działalności B+R, studia anglojęzyczne, rozwój odpłatnych form kształcenia w ramach studiów poddyplomowych. Państwa pomysły i aktywność będą tu bezcenne.

WSPÓLNOTA

Jak zapowiedziałem na inauguracji roku akademickiego oraz w swoich wystąpieniach na radach wydziałów, zależy mi na zbudowaniu prawdziwie trwałej wspólnoty akademickiej. Ważna jest szczerza rozmowa i odwaga do prowadzenia twórczej dyskusji. Musimy wzmocnić naszą tożsamość wokół wydziałów i całego UMP, poczynawszy od redefinicji kierunku rozwoju i szczegółowych rozwiązań. Wierzę w mądrość zespołu. Ponieważ „Strategia rozwoju UMP na lata 2021–2030” jest jednym z kluczowych dokumentów wytyczających cele dla organizacji, rozpoczyna prace Zespół ds. Aktualizacji Strategii, który będzie prowadził konsultacje w społeczności akademickiej. A jednym z pierwszych wydarzeń integrujących środowisko akademickie stanie się święto uczelni, które już w maju zgromadzi nas na kampusie UMP.

Wspomniałem powyżej o staraniach związanych z KPO i uzyskaniem m.in. zwrotu części poniesionych nakładów inwestycyjnych. Ubiegamy się także o szereg innych zewnętrznych środków, np. dla Collegium Varia. Mam nadzieję, że te starania umożliwią zrównoważenie budżetu i podjęcie decyzji o wypłacie dodatkowej, 14. pensji, będącej podziękowaniem za Państwa pracę w rozpoczynającym się roku.

Zatem życzę nam wszystkim dobrego, twórczego roku 2025, w którym będziemy mogli zrealizować nasze zamierzenia i plany.

prof. Zbigniew Krasieński
rektor UMP

jubileusz WYDZIAŁU NAUK O ZDROWIU

**Wydział Nauk
o Zdrowiu**
1975–2025

*Wspomnień czar... –
zapraszamy do współtworzenia
monografii jubileuszowej*

Szanowni Państwo! Pół wieku temu rozpoczęła się wspólna droga kształcenia kadr pielęgniarskich na naszej uczelni. Kolejne lata zdecydowanie powiększały potencjał dydaktyczny i naukowy, oferując nowe kierunki kształcenia. Pielęgniarstwo, położnictwo, ratownictwo medyczne, fizjoterapia, zdrowie publiczne, terapia zajęciowa – to wyjątkowa rodzina dla zdrowia!

Wydział Nauk o Zdrowiu celebrować w 2025 roku swój jubileusz. Bądźmy wszyscy jego twórcami. Zapraszamy wszystkich Państwa do podzielenia się wspomnieniami z minionych lat. Czekamy na interesujące historie z życia akademickiego oraz klinicznego. Wspomnienia o nietuzinkowych osobach, których praca kształtowała tożsamość wydziału, niezwykle spotkania z pacjentami czy współpracownikami, przełomowy moment w pracy – warto zachować te chwile dla potomnych. Wszystkich z Państwa, którzy zechcą podzielić się swoimi wspomnieniami, prosimy o kontakt do 28 lutego br. pod adresem: wnoz50@ump.edu.pl. Skontaktujemy się z Państwem.

Do zobaczenia na kartach naszej wspólnej książki!

Zespół redakcyjny

SENAT w skrócie

TEKST: PROF. UMP DR HAB. JUSTYNA GORNOWICZ-POROWSKA

▲ Prorektor ds. promocji i organizacji prof. UMP dr hab. Justyna Gornowicz-Porowska

Program posiedzenia Senatu UMP w dniu 23 października 2024 roku obejmował 12 punktów poświęconych sprawom organizacyjnym, naukowym, kadrowym oraz inwestycyjnym. Przy akceptacji Senatu Rada Uczelni kadencji 2020–2024 zyskała nowego członka spośród uniwersyteckiej wspólnoty – prof. UMP dr. hab. Wiesława Markwita. Senat powołał prof. UMP dr. hab. Jana Domaradzkiego na przedstawiciela Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu do Rady Poznańskiej Fundacji Bibliotek Naukowych w kadencji 2024–2028. Pozytywnie zaopiniowano zatrudnienie dr hab. Grażyny Bączyk na stanowisku profesora uczelni w Zakładzie Praktyki Pielęgniarskiej, dr. hab. Jarosława Piskorza na stanowisku profesora uczelni w Katedrze i Zakładzie Chemii Nieorganicznej i Analitycznej oraz dr Mirosławy Cyłkowskiej-Nowak na stanowisku profesora uczelni – etat dydaktyczny w Zakładzie Terapii Zajęciowej. Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o zatrudnienie nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy, którzy ukończyli 70. rok

życia – prof. Katarzyna Łącka została zatrudniona na stanowisku profesora w Katedrze i Klinice Endokrynologii, Przemiany Materii i Chorób Wewnętrznych. W trakcie październikowego posiedzenia Senat podjął także uchwałę w sprawie powołania składu komisji do wstępnej oceny efektów uczenia się kandydatów ubiegających się o nadanie stopnia doktora w trybie eksternistycznym w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinach: nauki medyczne, nauki farmaceutyczne, nauki o zdrowiu.

Kilka punktów obrad dotyczyło awansu naukowego w zakresie uzyskania stopnia naukowego doktora: ustalono minimalne wymogi osiągnięcia naukowego opartego na cyklu powiązanych publikacji naukowych w postępowaniu o nadanie stopnia doktora oraz wyboru dyscypliny przy wyznaczeniu promotora powyższego postępowania, a dyrektor Szkoły Doktorskiej prof. Ewa Wender-Ożegowska poinformowała o projekcie Regulaminu pracy Rady Naukowej Szkoły Doktorskiej.

Poparcie senatorów zyskały również zaproponowane zmiany w Statucie Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Poznaniu, a także zmiany uchwały nr 214/2024 Senatu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu z dnia 18 września 2024 roku w sprawie wyrażenia zgody na realizację inwestycji pn. Poprawa efektywności energetycznej infrastruktury Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

Pod koniec posiedzenia senatorowie zostali zapoznani ze sprawozdaniem z działalności pełnomocnika ds. przeciwdziałania praktykom dyskryminacyjnym w UMP.

Ostatnie posiedzenie Senatu w 2024 roku odbyło się w dniu 18 grudnia 2024 roku i miało niezwykle uroczysty charakter. Przeprowadzono 31 punktów poświęconych sprawom osobowym, organizacyjnym, naukowym, finansowym czy też obejmujących zakres poszerzonej współpracy międzynarodowej i uwzględniających obszary kluczowe dla dalszego rozwoju uniwersytetu. Obrady zaszczyliła swoją obecnością wojewoda wielkopolska Agata Sobczyk, z której rąk, jako reprezentującej prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudę, odznaczenia państwowe odebrali pracownicy naszej uczelni. Szczegółowe informacje o tym wyjątkowym wydarzeniu znajdują się na

stronie UMP: <https://www.ump.edu.pl/aktualnosci/odznaczenia-panstwowe-4>.

Na grudniowym posiedzeniu Senat powołał skład Rady Uczelni kadencji 2025–2028 spośród członków wspólnoty UMP (prof. Anna Mania, prof. Andrzej Tykarski, prof. Marek Grygier) oraz spoza niej (Janusz Kosiński, Tomasz Suchański, prof. UAM dr hab. Krzysztof Urbaniak), a także wybrał Janusza Kosińskiego na przewodniczącego Rady Uczelni.

Istotnym punktem obrad było wprowadzenie zmian do Statutu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Senat przyjął uchwałę nowelizującą Statut UMP.

Senatorowie wyrazili zgodę na powołanie prof. Macieja Wilczaka na kierownika Kliniki Zdrowia Matki i Dziecka i Minimalnie Inwazyjnej Ginekologii Operacyjnej, prof. Juliusza Hubera na kierownika Zakładu Patofizjologii Narządu Ruchu, prof. UMP dr hab. Macieja Cymerysa na kierownika Kliniki Chorób Wewnętrznych i Zaburzeń Metabolicznych, dr hab. Katarzyny Jończyk-Potocznej na kierownika Zakładu Radiologii Pediatricznej, prof. Marka Jemielitego na kierownika Katedry Kardio-Torakochirurgii, dr hab. Cezarego Piwkowskiego na kierownika Kliniki Torakochirurgii, dr hab. Mikołaja Dąbrowskiego na kierownika Kliniki Ortopedii Kręgosłupa Dorosłych, prof. Ewy Wender-Ożegowskiej na kierownika Katedry Medycyny Perinatalnej, prof. UMP dr hab. Jacka Karonia na kierownika Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej i Kolorektalnej, prof. Macieja Oweckiego na kierownika Katedry Medycyny Społecznej, prof. Beaty Czarneckiej na kierownika Zakładu Biomateriałów i Stomatologii Doświadczalnej.

pozytywnie zaopiniowano zatrudnienie dr hab. Justyny Karolak na stanowisku profesora uczelni w Katedrze i Zakładzie Genetyki i Mikrobiologii Farmaceutycznej oraz dr hab. Hanny Winiarskiej na stanowisku profesora uczelni – etat dydaktyczny w Katedrze i Zakładzie Farmakologii. Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o zatrudnienie nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy, którzy ukończyli 70. rok życia – zatrudniono prof. Jana Jaracza na stanowisku profesora w Klinice Psychiatrii Dorosłych

i prof. Annę Jabłecką na stanowisku profesora w Zakładzie Farmakologii Klinicznej.

Na wniosek prorektora ds. studenckich dr. hab. Jakuba Żurawskiego powołano Komisję Dyscyplinarną dla Studentów i Doktorantów oraz Odwoławczą Komisję Dyscyplinarną dla Studentów i Doktorantów.

W trakcie obrad podjęto uchwałę w sprawie ustalenia warunków i trybu rekrutacji do Szkoły Doktorskiej prowadzonej przez Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu w roku akademickim 2025/2026 oraz w sprawie ustalenia programu kształcenia w Szkole Doktorskiej prowadzonej przez Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, obowiązującego doktorantów przyjętych od roku akademickiego 2025/2026.

Współpraca międzynarodowa rozszerzona została o Państwowy Uniwersytet Medyczny w Tbilisi w Gruzji oraz Ewangelicki Szpital we Frankfurcie nad Odrą, Lutherstift gGmbH, w Niemczech.

Senatorowie zaakceptowali zmiany w Statucie Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego im. Wiktora Degi Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu oraz w Statucie Szpitala Klinicznego im. Karola Jonschera Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

Ważną część obrad Senatu stanowiły sprawy finansowe uczelni. Dyrektor ds. finansowych mgr Barbara Maciałowicz przedstawiła informację w sprawie sprawozdania z wykonania planu rzeczowo-finansowego UMP za rok obrachunkowy 2023. Ponadto senatorowie zaakceptowali aktualizację planu rzeczowo-finansowego na rok 2024 oraz plan rzeczowo-finansowy na rok 2025. Prof. Andrzej Tykarski przedstawił sprawozdanie z realizacji strategii uczelni w latach 2016–2024. Prorektor ds. klinicznych prof. Marek Ruchała przedstawił sprawozdanie z posiedzenia KRAUM, które odbyło się w dniach 6–8 listopada 2024 roku w Lublinie. Grudniowe posiedzenie Senatu uczelni zamknął rektor serdecznymi życzeniami świąteczno-noworocznymi. ■

UCZELNIA

Środki na rozwój badań naukowych na UMP w 2025 roku

TEKST: PROF. MICHAŁ NOWICKI

▲ Prorektor ds. nauki prof. Michał Nowicki

W roku 2025 – sumarycznie – planuje się przeznaczyć prawie 15 mln PLN na rozwój badań naukowych na Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu. Na ww. kwotę składają się następujące budżety.

Wsparcie jednostek naukowych UMP

(katedry, kliniki, zakłady) – **4,1 mln PLN.**

To tzw. „dotacja statutowa” przelewana na konta jednostek w oparciu o aktywność naukową wypracowaną przez pracowników ww. jednostek we wcześniejszych latach. Wartość 4,1 mln PLN rozdzielana jest na wszystkie jednostki UMP. Część, tj. 30%, tej kwoty – wyliczonej na podstawie wysokości przyznanej w 2024 roku „dotacji statutowej” (czyli 1,23 mln PLN) – zostało już przelane zaliczkowo na konta katedr/klinik/zakładów w pierwszych dniach grudnia 2024 roku. Pozostałe 70% zostanie przelane na konta

jednostek w pierwszej połowie marca 2025 roku w oparciu o wyliczenie aktywności naukowej pracowników w 2024 roku.

Na wyliczenie ww. aktywności składają się: (1) publikacje, monografie i rozdziały w książkach, (2) patenty, a także (3) zdobyte w 2024 roku granty naukowe lub B+R.

Punkty za publikacje/monografie/rozdziały wyliczane są wg następującej zasady: (1) doniesienia za 20 pkt MNiSW = 10 punktów przeliczeniowych (współczynnik = 0,5; z wyjątkiem publikacji, w których współautorami są doktoranci UMP – wówczas współczynnik = 1,0), (2) doniesienia za 40 i 70 pkt MNiSW = 40 i 70 punktów przeliczeniowych (współczynnik = 1,0), (3) doniesienia za 100 pkt MNiSW = 200 punktów przeliczeniowych (współczynnik = 2,0) oraz (4) doniesienia za 140 i 200 pkt = 420 i 600 punktów przeliczeniowych (współczynnik = 3,0).

Warto w tym miejscu zauważyć, że premowane są przede wszystkim te publikacje, których punktacja MNiSW ≥ 100 pkt. Oczywiście ww. punkty przeliczeniowe w zdecydowanej większości przypadków są dzielone pomiędzy jednostki. Dlaczego? Ponieważ większość naszych publikacji przygotowujemy i wydajemy we współpracy między różnymi jednostkami UMP. W takiej sytuacji ww. punkty przeliczeniowe są rozdzielane między jednostki wg zaangażowania poszczególnych pracowników. I tak pierwszy autor i autor ostatni w danej publikacji otrzymują po trzy udziały, drugi autor – dwa udziały, wszyscy pozostali autorzy – po jednym udziale. W przypadku publikacji wieloautorskich i wieloosobkowych, w których nasi pracownicy nie są ani pierwszym, ani drugim lub ostatnim autorem – otrzymują równo po jednym udziale. Łatwo się domyślić, że w danej publikacji punkty przeliczeniowe są dzielone przez sumę wszystkich udziałów, a następnie do jednostek trafiają wartości, które wypracowali poszczególni ich pracownicy.

Punkty za patenty wyliczane są w dokładnie taki sam sposób jak punkty za publikacje. Patenty za 50 i 75 pkt MNiSW są mnożone $\times 1$, czyli dają odpowiednio 50

i 75 punktów przeliczeniowych, a patenty za 100 pkt MNiSW są mnożone $\times 2$.

I wreszcie punkty przeliczeniowe za granty wyliczane są wg następującej zasady. Projekty finansowane ze źródeł zagranicznych = 5 punktów przeliczeniowych za każde 1000 EUR lub 1000 USD przychodu dla uczelni, projekty finansowane ze źródeł krajowych = 1 punkt przeliczeniowy za każde 2000 PLN przychodu dla UMP. Wyliczone na podstawie punktów za granty środki trafiają do jednostki kierownika projektu. W przypadku gdy grant jest realizowany przez kilka jednostek, o podziale środków na jednostki decyduje kierownik projektu.

Na zakończenie trzeba wspomnieć, iż należy pamiętać, że ww. „dotacja statutowa” domyślnie trafia na konto, którego dysponentem jest kierownik jednostki. Nic nie stoi jednak na przeszkodzie, aby – na życzenie kierownika jednostki – wyodrębnić w ramach jednostki „podbudżety”, których dysponentami są poszczególni pracownicy katedry/kliniki/zakładu.

Należy również pamiętać, że od 2025 roku jednostki, które nie wydają środków w ramach przyznanej „dotacji statutowej”, będą zobowiązane do przedstawienia planu zagospodarowania tych środków w latach kolejnych. Jest to niezbędne do tego, aby ewentualne planowane zakupy aparaturowe nie były dublowane przez poszczególne zespoły badawcze.

Budżet ProScience – 1,5 mln PLN. W pierwszym kwartale 2025 roku ogłoszony zostanie już ósmy konkurs ProScience dla jednostek UMP. W ramach ww. działania można pozyskać środki w wysokości do 350 tys. PLN na zakup aparatury badawczej. Najważniejszymi warunkami wpływającymi na uzyskanie tego wsparcia naukowego są: (1) wartość naukowa i aplikacyjna projektu naukowego realizowanego przy użyciu wnioskowanej aparatury oraz (2) unikalność rzeczowego sprzętu. Należy pamiętać, że kryterium premiującym w ww. postępowaniu jest również wkład własny jednostki (lub jednostek – jeżeli występują one o wsparcie w ramach konsorcjum).

Wsparcie młodych naukowców – 1,0 mln PLN. W ramach ww. środków organizowane są w pierwszym rzędzie konkursy realizowane przez Szkołę Doktorską UMP, w ramach których nasi doktoranci mogą się starać o przyznanie małego lub dużego grantu badawczego.

Premie motywacyjne za publikacje oraz success fee dla kierowników grantów – 1,0 mln PLN. Środki te są przeznaczane dla (współ)autorów prac naukowych o punktacji MNiSW ≥ 100 pkt, a także kierowników grantów naukowych/B+R.

Premie wyliczane są wg następującej zasady: IF czasopisma skorygowany na medianę $\times 1500$ PLN \times (punktacja MNiSW/100). Otrzymałą wartość wyrażenia następnie mnoży się $\times 0,25$ (jeżeli wśród autorów publikacji są reprezentanci tylko jednej naszej ewaluowanej dyscypliny), $\times 0,5$ (jeżeli wśród autorów są

przedstawiciele co najmniej dwóch naszych dyscyplin), $\times 0,75$ (osoby należące do trzech naszych dyscyplin), $\times 1,0$ (trzy dyscypliny + współpraca z zagranicą). Naturalnie, jeżeli np. w danej publikacji mamy reprezentantów naszych dwóch ewaluowanych dyscyplin + osobę lub osoby z zagranicy jako współautorów, wówczas wcześniej podane wyrażenie mnożymy $\times 0,75$.

Success fee dla kierowników grantów będzie natomiast wypłacane wg następującej reguły: wartość projektu między 0,5 a 1 mln PLN = success fee wynoszące 0,5% projektu; projekty powyżej 1 mln PLN = success fee odpowiadające 1,0% wartości projektu (ale nie więcej niż 30 000 PLN).

W przypadku zarówno premii motywacyjnych, jak i success fee dla kierowników projektów należy pamiętać, że są to wartości brutto.

Budżety przewodniczących rad kolegiów UMP – 2,1 mln PLN. W ramach ww. środków można się starać o współfinansowanie publikacji artykułów naukowych w czasopismach. Maksymalne dofinansowanie wynosi: (1) dla publikacji za 100 pkt MNiSW = 3000 PLN, (2) 140 pkt MNiSW = 6000 PLN, (3) 200 pkt = 9000 PLN. Z ww. schematu wyłączone jest jednak wydawnictwo MDPI, dla którego maksymalna wartość dofinansowania wynosi odpowiednio 2000, 3000 i 4000 PLN.

Istotną informacją jest to, że podane wyżej wartości są kwotami maksymalnymi uzależnionymi od tego, ile środków ma w swoim budżecie jednostka, a także od tego, czy dany artykuł powstał we współpracy z innymi ośrodkami. W takich sytuacjach wartość dofinansowania może być istotnie niższa.

Budżet prorektora ds. nauki – 3,0 mln PLN. W ramach tych środków również można starać się o współfinansowanie publikacji artykułów naukowych w czasopismach. Maksymalne dofinansowanie wynosi: (1) dla publikacji za 100 pkt MNiSW = 5000 PLN, (2) 140 pkt MNiSW = 7500 PLN, (3) 200 pkt = 10 000 PLN. Z ww. schematu wyłączone jest jednak wydawnictwo MDPI, dla którego maksymalna wartość dofinansowania wynosi odpowiednio 2000, 3000 i 4000 PLN.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż trzeba pamiętać, że uzyskanie finansowania publikacji z budżetu przewodniczącego Rady Kolegium nie dyskwalifikuje możliwości starania się o uzyskanie wsparcia z budżetu prorektora ds. nauki.

Co więcej, w roku 2025 współfinansowanie kosztów publikacji wydawanych przez nas prac naukowych będzie dotyczyło wyłącznie tych prac, których autorzy nie wypełnili jeszcze wszystkich swoich slotów publikacyjnych.

Na zakończenie należy zauważyć, że w ramach środków na naukę w 2025 roku przyznano – w trybie pozakonkursowym – **kwotę 2,0 mln PLN** dla Centrum Innowacyjnej Technologii Farmaceutycznej, Centrum Medycyny Doświadczalnej (dawniej UCA) oraz Zwierzętarń UMP. ■

RADA UCZELNI

wybrana

TEKST: REDAKCJA

W dniu 18 grudnia 2024 roku Senat UMP dokonał wyboru Rady Uczelni na nową 4-letnią kadencję w latach 2025–2028 oraz wyboru przewodniczącego Rady.

Rada Uczelni jest jednym z organów UMP, a do jej podstawowych zadań należy:

- opiniowanie projektu strategii uczelni,
- opiniowanie projektu statutu,
- monitorowanie gospodarki finansowej uczelni,
- monitorowanie zarządzania uczelnią,
- wskazywanie kandydatów na rektora, po zaopiniowaniu przez Senat,
- opiniowanie sprawozdania z realizacji strategii uczelni,
- opiniowanie planu rzeczowo-finansowego,
- zatwierdzanie sprawozdania z wykonania planu rzeczowo-finansowego,
- zatwierdzanie sprawozdania finansowego.

Członkowie rady uczelni to zarówno osoby ze wspólnoty akademickiej, jak i przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego. Zgodnie z przepisami prawa członkiem rady jest także przewodniczący samorządu studenckiego.

▲ Przewodniczący Rady Uczelni na kadencję 2025–2028 Janusz Kosiński (fot. materiały prasowe)

▲ Prof. Marek Grygier (fot. kardiologia.mp.pl)

▲ Prof. Anna Mania (fot. UMP)

Janusz Kosiński

Absolwent Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej. Współzałożyciel spółek – kreatorów i liderów rynku telekomunikacyjnego w Polsce – oraz spółki INEA SA, operatora otwartej infrastruktury światłowodowej oraz jedynej w kraju laureata prestiżowej nagrody FTTH Council Europe za działania na rzecz rozbudowy sieci dostępowych w technologii FTTH. Do roku 2019 Janusz Kosiński pełnił funkcję prezesa Zarządu INEA SA, był też wieloletnim członkiem Zarządu Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej, a w latach 2012–2019 członkiem Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk. Aktualnie Janusz Kosiński jest członkiem Rady Nadzorczej INEA SA.

prof. Marek Grygier

Kierownik Pracowni Hemodynamiki Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Poznaniu oraz pracownik naukowy I Kliniki Kardiologii Katedry Kardiologii Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Jest także członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, poprzednim przewodniczącym Asocjacji Interwencji Sercowo-Naczyniowych Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, a także członkiem licznych towarzystw naukowych, w tym Zarządu European Association of Percutaneous Cardiovascular Interventions (EAPCI).

prof. Anna Mania

Specjalistka w zakresie pediatrii i chorób zakaźnych, hepatolog. W pracy klinicznej koncentruje się na chorobach infekcyjnych dzieci z uwzględnieniem szeroko pojętej profilaktyki i szczepień ochronnych. Pracownik Kliniki Chorób Zakaźnych i Neurologii Dziecięcej oraz Poradni Chorób Zakaźnych Szpitala Klinicznego im. Karola Jonschera Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Członkini Polskiego Towarzystwa Pediatrycznego, Polskiego Towarzystwa Epidemiologów i Lekarzy Chorób Zakaźnych oraz European Association for the Study of the Liver (EASL).

▲ Tomasz Suchański
(fot. materiały prasowe)

▲ Prof. Andrzej Tykarski
(fot. Facebook)

▲ Prof. UAM dr hab. Krzysztof
Urbaniak (fot. UAM)

▲ Karolina Włodarczyk
(fot. Facebook)

Tomasz Suchański

Członek Rady Dyrektorów Allegro (od 12 maja 2023 roku), prezes Grupy Żabka. Pracował w międzynarodowych strukturach grupy, a wcześniej, w latach 2011–2014, był dyrektorem generalnym Biedronki w Polsce. Uprzednio pełnił funkcje dyrektora finansowego Jeronimo Martins Polska, członka Zarządu firmy oraz jej dyrektora operacyjnego regionu centralnego. Przed przyjazdem do Polski w 2005 roku działał międzynarodowo w ramach portugalskich sieci grupy Jeronimo Martins.

prof. Andrzej Tykarski

Lekarz, internista, profesor nauk medycznych oraz rektor Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu w kadencjach 2016–2020 i 2020–2024. W 2010 roku został kierownikiem Katedry i Kliniki Hipertensjologii, Angiologii i Chorób Wewnętrznych UMP. Jako lekarz objął kierownictwo oddziału nadciśnienia tętniczego, angiologii i chorób wewnętrznych Szpitala Klinicznego Przemienienia Pańskiego w Poznaniu. W latach 2005–2012 był dziekanem Wydziału Lekarskiego II. W roku 2012 powołany na prorektora ds. organizacji, promocji i rozwoju.

prof. UAM dr hab. Krzysztof Urbaniak

Politolog, prawnik, ekonomista. Doktor nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce i doktor habilitowany nauk społecznych w dyscyplinie: nauki prawne. Absolwent UAM oraz Uniwersytetu Warszawskiego. Profesor w Zakładzie Systemów Politycznych Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM w Poznaniu. Radca prawny. Wicedziekan Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Poznaniu na kadencję 2024–2028. Prezes Zarządu Wielkopolskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

Karolina Włodarczyk

Przewodnicząca Rady Uczelnianej Samorządu Studenckiego Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu na kadencję 2024–2026. Absolwentka studiów licencjackich UMP na kierunku: pielęgniarstwo. Pracownik Szpitala Klinicznego im. Karola Jonschera Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. ■

UCZELNIA

FINANSOWY ZASTRZYK REKTORA UMP

Miniwywiady z dwoma laureatami nagrody Finansowy Zastrzyk Rektora UMP.

PROWADZENIE ROZMÓW: REDAKCJA

▲ Laureaci nagrody Finansowy Zastrzyk Rektora UMP; od lewej: Mateusz Winnicki, Alexandra Smolak, Antoni Krzyżanowski. W środku rektor UMP prof. Zbigniew Krasieński, pierwszy z prawej prorektor ds. studenckich dr hab. Jakub Żurawski

ANTONI KRZYŻANOWSKI

» *Jakie to uczucie być laureatem programu Finansowy Zastrzyk Rektora UMP? Co oznacza dla Ciebie ta nagroda?*

O istnieniu programu Finansowy Zastrzyk Rektora dowiedziałem się już dość dawno temu, jeszcze w trakcie nauki w liceum. Pomyślałem sobie, że to niezmiernie miłe, że uczelnia zabezpiecza w swoim budżecie środki na podejmowanie inicjatyw tego pokroju. Pokazuje to w sposób wyraźny, że uniwersytet i jego władze są zainteresowane wynagradzaniem i motywowaniem (bo tak chyba można nazwać nagrodę, którą otrzymuje się już na początku I roku

studiów) członków swojej społeczności. Stanowi to naprawdę budującą informację zwrotną, wskazującą na to, że pokłada się w nas nadzieję na wsparcie potencjału placówki w nadchodzących latach. Z mojej perspektywy zatem zaszczyt bycia laureatem stypendium wiąże się nie tylko z możliwością otrzymania dodatkowego, imponującego wsparcia finansowego, ale chyba przede wszystkim z przyjęciem odpowiedzialności za dalszy rozwój osobisty, poszerzanie swoich zasobów wiedzy oraz poszukiwanie ich potencjalnego zastosowania, co czyni społeczność UMP jeszcze bardziej konkurencyjną i żywą. W końcu „Uniwersytet to My”, jak mawia JM Rektor prof. Zbigniew Krasieński.

» *Skąd wzięła się Twoja pasja do nauki i co zainspirowało Cię do udziału w olimpiadach?*

Jeżeli chodzi o poważniejsze zainteresowanie naukami biologicznymi, to pojawiło się ono u mnie stosunkowo późno, bo pod koniec II klasy liceum. Postanowiłem wtedy, że w następnym roku chciałbym wziąć udział w Olimpiadzie Biologicznej i zająć tak daleko, jak będę potrafił, aby zobaczyć, jak te zawody wyglądają. Z tego powodu dużą część wakacji pomiędzy II i III klasą spędziłem, zapoznając się z kolejnymi rozdziałami „Biologii Campbella”, potrzebowałem bowiem solidniejszych podstaw od tego, czego od nas wymagano. Ku mojemu ogromnemu zdziwieniu już za pierwszym podejściem dostałem się do finału w Warszawie. Tam z kolei czekały na mnie egzaminy praktyczne, do których, w mojej opinii, przygotowania były jeszcze trudniejsze, ponieważ wymagały zastosowania posiadanej wiedzy w rzeczywistości, co jest chyba czymś bardziej nieprzewidywalnym i niecodziennym niż typowy egzamin testowy. Zostałem jednak finalistą i postanowiłem wystartować w olimpiadzie raz jeszcze. Tym razem byłem już bogatszy o wcześniejsze doświadczenia i udało mi się w IV klasie liceum uzyskać tytuł finalisty po raz drugi. Z perspektywy czasu jestem wdzięczny tym wszystkim, którzy zachęcali mnie do wzięcia udziału w tym konkursie. Dzięki niemu udowodniłem sobie, że aby spełniać marzenia, które wydawały się poza moim zasięgiem, wystarczyły wysiłek uważnej, wymagającej pracy oraz oczywiście odrobina szczęścia. Prócz tego wyraźnie odkryłem w sobie zainteresowanie biologią molekularną i biochemią, co otworzyło przede mną nową, bardziej pasjonującą perspektywę na świat. Ciekawość i zainteresowania również nie są, jak mi się wcześniej wydawało, tylko cechami wrodzonymi, ale czymś nabytym z biegiem poznawania coraz lepiej świata. Są tym czymś, co należy pielęgnować i pogłębiać, ponieważ stanowią chyba najsilniejszą motywację do dalszych poszukiwań. Olimpiada jednakże to nie tylko osobiste doświadczenia, ale również osoby, które spotyka się na tym wydarzeniu. To tutaj poznałem między innymi Olę, która również jest tegoroczną laureatką Finansowego Zastrzyku Rektora i miała istotny wpływ na wybranie przeze mnie kierunku lekarskiego właśnie na UMP, za co jestem jej bardzo wdzięczny.

» *Jakie są Twoje wrażenia po 3 miesiącach studiowania na UMP? Jak odnajdujesz się w studenckim życiu?*

Przez te 3 miesiące miałem okazję poznać bardzo wiele charyzmatycznych, inspirujących osób, zarówno wśród studentów, jak i z grona kadry dydaktycznej UMP. Naprawdę doceniam oddanie, z jakim nauczyciele przekazują nam ogrom swojej wiedzy. Są otwarci na wszelkie pytania i zawsze próbują odnaleźć na nie najwłaściwsze odpowiedzi. To chyba największy dar, jaki może otrzymać każdy uczeń. Jeżeli chodzi o życie studenckie po godzinach, to, prawdę powiedziawszy, nie potrafiłem znaleźć na nie czasu. Zwyczajnie materiału jest teraz bardzo dużo i bycie z nim na bieżąco jest dla mnie priorytetem. Chcę zdobyć wystarczająco dużo podstaw teoretycznych, aby w przyszłym roku wstąpić do jakiegoś koła naukowego i zaangażować się w badania przeprowadzane na uczelni. To ma dla mnie bardzo duże znaczenie, ale jak już wspominałem, głównym celem jest obecnie nauka podstaw medycyny.

MATEUSZ WINNICKI

» *Jak planujesz wykorzystać nagrodę Zastrzyk Finansowy (a może już na coś przeznaczyłeś nagrodę)?*

Prawdopodobnie środki te wykorzystam na moją edukację.

» *Czy masz już sprecyzowane plany dotyczące specjalizacji lub dziedziny medycyny, którą chcesz się zajmować?*

W zasadzie nie. Moją dalszą ścieżkę rozwoju planuję wybrać w trakcie trwania studiów, w zależności od tego, która specjalizacja/dziedzina będzie mi się wydawać najciekawsza czy też najistotniejsza.

» *Co najbardziej motywuje Cię do dalszej nauki i rozwoju?*

Nasze przyszłe zawody wiążą się z ogromną odpowiedzialnością – będziemy odpowiadać za ludzkie zdrowie czy czasem nawet życie. Ciężar tej odpowiedzialności jest dużą motywacją, ponieważ uświadamia mi to, jak dużo będzie zależeć od mojej wiedzy i umiejętności, które nabywam teraz. To napędza mnie do tego, aby być jak najlepszym w tym, co robię. ■

UCZELNIA

UROCZYSTE POSIEDZENIE RAD KOLEGIÓW NAUK MEDYCZNYCH, NAUK FARMACEUTYCZNYCH I NAUK O ZDROWIU

W dniu 28 listopada 2024 roku w Centrum Kongresowo-Dydaktycznym odbyło się uroczyste posiedzenie rad kolegiów: Nauk Medycznych, Nauk Farmaceutycznych i Nauk o Zdrowiu, podczas którego zostały wręczone dyplomy doktora habilitowanego oraz złożone gratulacje z okazji uzyskania tytułu naukowego profesora w minionym roku akademickim.

TEKST: BEATA SŁOMIŃSKA (BIURO RAD KOLEGIÓW NAUK)

▲ Przemawiający rektor UMP
prof. Zbigniew Krasieński

Prowadzący uroczystość zastępcy przewodniczących rad kolegiów nauk prof. Ewelina Gowin i prof. Piotr Eder serdecznie powitali rektora, prorektorów, dziekanów, prodziekanów, władze administracyjne oraz społeczność akademicką i gości w imieniu gospodarzy uroczystości – przewodniczących rad kolegiów nauk.

W swoim przemówieniu rektor prof. Zbigniew Krasieński podziękował prorektorowi ds. nauki oraz władzom kanclerskim kolegiów nauk za aktywne działania i sukcesy w obszarze nauki. Wyraził również nadzieję na dalszą efektywną współpracę oraz wspólne dążenie do jak najwyższych wyników ewaluacji jakości działalności naukowej z kontynuującym swoją misję

prorektorem prof. Michałem Nowickim oraz wybranymi na nową kadencję przewodniczącymi rad kolegiów nauk. Rektor zapewnił jednocześnie o zabezpieczeniu odpowiednich narzędzi i form wsparcia finansowego, a rolę władz rektorskich scharakteryzował tak, że nie mogą one przeszkadzać, lecz wspierać, pozwalając na skuteczną realizację celów wytyczonych w działalności badawczej. Z uznaniem wyraził się o nauczycielach akademickich, którzy z zaangażowaniem pracują, osiągając sukcesy i pokonując kolejne etapy awansu naukowego.

„(...) Ktoś kiedyś rzucił kamień w wodę – zapewne promotor. Kręgi rozeszły się daleko poza obszar zdolności widzenia i przewidywania. Po drodze napotkali

ludzie, wyzwania, to, co ukształtowało Waszą drogę i Was. Drogę, na której spotkaliście dziekanów, kanclerzy kolegiów nauk, zapewne niejednego rektora i prorektorów (...). Dziś zaledwie celebrowanie tego, co już osiągnęliście dzięki wsparciu rodziny, współpracowników, przełożonych. Część z nich siedzi zapewne tu, na sali, niektórych może już nie ma. Ale dziś to Wasze święto, bo dobrego nigdy dość. A dobrem i radością można, a nawet trzeba się dzielić (...)"

Uroczystego aktu wręczenia dyplomów doktora habilitowanego, uzyskanych w dyscyplinach: nauki medyczne, nauki farmaceutyczne oraz nauki o zdrowiu, dokonali: rektor prof. Zbigniew Krasiński, przewodniczący Rady Kolegium Nauk Medycznych prof. Przemysław Mitkowski, przewodniczący Rady Kolegium Nauk Farmaceutycznych prof. Błażej Rubiś oraz przewodniczący Rady Kolegium Nauk o Zdrowiu prof. Bartłomiej Perzek.

O tym, że DNA jest ważnym symbolem kulturowym i metaforą stosowaną w wielu kontekstach społecznych, przekonywał w swoim interesującym wykładzie pt. „DNA jako kod kulturowy” kierownik Pracowni Socjologii Zdrowia i Patologii Społecznych w Katedrze i Zakładzie Nauk

Społecznych i Humanistycznych prof. UMP dr hab. Jan Domaradzki (więcej na s. 16).

Okolicznościowe statuetki będące wyrazem uznania dla osób, które uzyskały zaszczytny tytuł naukowy profesora w roku akademickim 2023/2024, wręczyli: rektor prof. Zbigniew Krasiński i prorektor ds. nauki prof. Michał Nowicki.

Na spotkanie muzyczne z utworami muzyki filmowej od The Beatles, BB Kinga po Taylor Swift zaprosił Kwartet Sonore.

Doktorom habilitowanym oraz profesorom składamy najserdeczniejsze gratulacje i życzymy dalszych wspaniałych sukcesów!

NASI NOWI DOKTORZY HABILITOWANI

Dyscyplina: nauki medyczne

- dr hab. Ewelina Bukowska-Olech
- dr hab. Anna Dera-Szymanowska
- dr hab. Rafał Iciek
- dr hab. Joanna Kaźmierska
- dr hab. Michał Kowalczyk
- dr hab. Roma Krzywińska-Siemaszko
- dr hab. Liliana Łykowska-Szuber

▲ Występ Kwartetu Sonore

- dr hab. Kacper Nijakowski
- dr hab. Jan Nowak
- dr hab. Anna Ołasińska-Wiśniewska
- dr hab. Katarzyna Pawlak-Buś
- dr hab. Aleksandra Rajewska-Rager
- dr hab. Agnieszka Rawłuszko-Wieczorek
- dr hab. Damian Skrypnik
- dr hab. Ewelina Stelcer
- dr hab. Monika Świerczewska
- dr hab. Marianna Tyczewska
- dr hab. Tomasz Urbanowicz
- dr hab. Cezary Wojtyła
- dr hab. Katarzyna Zaorska
- dr hab. Piotr Zelga

Dyscyplina: nauki farmaceutyczne

- dr hab. Izabela Bolesławska
- dr hab. Robert Kleszcz
- dr hab. Tomasz Koczorowski
- dr hab. Natalia Lisiak
- dr hab. Joanna Nawrot
- dr hab. Magdalena Paczkowska-Walendowska
- dr hab. Katarzyna Regulska
- dr hab. Elżbieta Studzińska-Sroka
- dr hab. Marta Woźniak-Budyń

Dyscyplina: nauki o zdrowiu

- dr hab. Sławomir Tobis
- dr hab. Katarzyna Warchoń-Biedermann

- dr hab. Małgorzata Wojciechowska
- dr hab. Karolina Wojtowicz
- dr hab. Ewa Zasadzka

NASI NOWI PROFESOROWIE

Dyscyplina: nauki medyczne

- prof. dr hab. Marta Dyszkiewicz-Konwińska
- prof. dr hab. Dominik Dytfeld
- prof. dr hab. Ewelina Gowin
- prof. dr hab. Alicja Kalinowska
- prof. dr hab. Maria Litwiniuk
- prof. dr hab. Anna Mania
- prof. dr hab. Agnieszka Neumann-Podczaska
- prof. dr hab. Nadia Sawicka-Gutaj
- prof. dr hab. Dorota Sikorska
- prof. dr hab. Barbara Stawińska-Witoszyńska
- prof. dr hab. Witold Szaflarski
- prof. dr hab. Tomasz Szczapa

Dyscyplina: nauki farmaceutyczne

- prof. dr hab. Barbara Bednarczyk-Cwynar
- prof. dr hab. Marta Karaźniewicz-Łada
- prof. dr hab. Małgorzata Kucińska
- prof. dr hab. Tomasz Osmałek
- prof. dr hab. Łukasz Sobotta
- prof. dr hab. Ewa Tykarska ■

DNA a kultura

▲ Prof. UMP dr hab. Jan Domaradzki

Na pytania odpowiada Kierownik Pracowni Socjologii Zdrowia i Patologii Społecznych w Katedrze i Zakładzie Nauk Społecznych i Humanistycznych prof. UMP dr hab. Jan Domaradzki.

PROWADZENIE ROZMOWY: REDAKCJA

» *Jakie jest społeczno-kulturowe postrzeżenie kodu DNA?*

Ponieważ genetyka znajduje szereg zastosowań poza obszarem klinicznym, jest ona nie tylko nauką o dziedziczeniu, ale i szczególnym sposobem myślenia i interpretacji kultury. Wynika to stąd, że cząsteczka DNA jest koncepcją niezwykle bogatą w znaczenia kulturowe: utożsamia się ją z esencją życia, przypisuje się jej moc sprawczą, nieśmiertelność, wyjątkowość i piękno. Jako nośnik informacji genetycznej DNA jest więc ważnym kodem kulturowym, którego znaczenia są niezależne od właściwości biologicznych i mają wielką moc oddziaływania. DNA jest także użytecznym narzędziem retorycznym w nauce, biznesie czy polityce, gdzie tłumaczy osobiste sukcesy, usprawiedliwia porażki, sankcjonuje podejmowane decyzje. Jako obiekt fizyczny DNA funkcjonuje także jako słowo, idee i metafora, która przenikając myślenie potoczne, pełni ważne funkcje symboliczne, gdy mowa o zjawiskach, które nie mają związku z genetyką: od zarządzania i organizacji, urbanistyki po sport, religię i reklamę. W kulturze niezmiennie popularna jest bowiem idea, że w genach zawarta jest informacja o tym, jaka jednostka jest i kim się stanie. Postrzeżenie kwasu deoksyrybonukleinowego jako wszechmocnej molekuly i esencji wynika przy tym z perswazyjności paradygmatu genetycznego i założeń, na których się wspiera: genetycznego redukcjonizmu, determinizmu, esencjalizmu i fatalizmu. Przyjmuje się bowiem, że nawet najbardziej złożone cechy i funkcje organizmu, zachowania, emocje są warunkowane genetycznie, a samo życie jest w ostateczności procesem molekularnym, regulowanym przez

informację genetyczną zawartą w DNA. Wyrazem tego są kulturowe reprezentacje w sztuce, gdzie liczne odwołania do symbolu podwójnej helisy w malarstwie, rzeźbie czy architekturze z jednej strony wyrażają społeczną fascynację i lęki związane z rozwojem genetyki, a z drugiej strony je rekonstruują.

» *Jak wraz z upływem czasu zmieniło się postrzeżenie DNA?*

Cząsteczki DNA od zawsze przypisywano niezwykłą moc sprawczą, czego wyrazem było jej opisywanie jako „planu”, „instrukcji człowieka”, „chemicznego elementu konstrukcyjnego”, „alfabetu życia”, „księgi życia”, „cząsteczki życia”, „księgi człowieka” czy „księgi Natury”. Społeczne postrzeżenie DNA, a szerzej – genetyki, cechuje przy tym pewna ambiwalencja, którą wyrażają głęboko zakorzenione w kulturze postawy podejrzliwości, niepokoju i obaw oraz euforii i nadziei. Zwłaszcza w latach 70. i 80. szczególnie silne były postawy nieufności i lęku, co było związane z obawą przed niekontrolowanym rozwojem inżynierii genetycznej, manipulowaniem ludzkim genomem i nieetycznym wykorzystaniem badań nad rekombinowanym DNA czy klonowaniem. Stąd w społeczeństwie częste były wówczas odwołania do mitów Frankenstein, Fausta czy Golema. Wraz z zainicjowaniem Projektu Poznania Ludzkiego Genomu w latach 90. i swoistej medykalizacji genetyki, gdy zaczęto ją postrzeżać jako preferowane rozwiązanie wielu problemów medycznych, zaczęły przeważać pozytywne znaczenia przypisywane DNA i genetyce. Oczywiście dalszy rozwój biotechnologii, w tym biologii syntetycznej czy technologii CRISP-Cas9, pozwalającej na manipulację genomem, ponownie rozniecają „biolęki” i „bionadzieje”. Można więc powiedzieć, że znaczenia kulturowe wpisane w DNA są wyrazem szerszych lęków i nadziei związanych z rozwojem naukowym. ■

WYDARZENIA

NAGRODA IM. PROF. MARIOLI ROPACKIEJ-LESIAK

W 2024 roku Międzynarodowe Towarzystwo Naukowe IC-PAS (International Society for Placenta Accreta Spectrum) ustanowiło specjalną nagrodę pieniężną im. prof. Marioli Ropackiej-Lesiak. Prof. Ropacka-Lesiak, która zmarła w lutym 2023 roku, była wybitną postacią w świecie medycyny – kierowała Kliniką Perinatologii i Ginekologii Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu oraz pełniła funkcję prodziekana ds. Kierunku Lekarskiego na Wydziale Lekarskim II.

TEKST: REDAKCJA

Profesor od wielu lat aktywnie działała w IC-PAS, współtworząc m.in. wytyczne towarzystwa, opublikowane na łamach „American Journal of Obstetrics and Gynecology” (2019; 220: 511–526).

Jej ogromnym osiągnięciem było również zorganizowanie dorocznego spotkania IC-PAS w Poznaniu w 2022 roku.

Nagroda im. prof. Marioli Ropackiej-Lesiak przyznawana będzie corocznie lekarzom wyróżniającym się szczególnymi osiągnięciami w obszarze badań, edukacji lub działalności organizacyjnej związanej z problematyką łożyska wrośniętego (placenta accreta spectrum). Laureata wyłania Zarząd IC-PAS na podstawie zgłoszeń, których kryteria dostępne są na stronie organizacji (www.is-pas.org).

Pierwsze wręczenie nagrody odbyło się 22 listopada 2024 roku podczas uroczystej ceremonii w Utrechcie. Laureatem został dr Rozi Aryanada z Indonezji, doceniony za wybitny wkład w obszarze diagnostyki, leczenia i zapewniania opieki medycznej pacjentkom z łożyskiem wrośniętym. W trakcie wydarzenia przewodnicząca IC-PAS prof. Sally Collins z Kliniki Położnictwa i Medycyny Płodowej w Birmingham wręczyła zwycięzcy pamiątkowy certyfikat. ■

► Dr Rozi Aditya Aryananda

PREZENTACJA JEDNOSTKI

zdrowie i piękno

JESZCZE DERMATOLOGIA CZY JUŻ DERMATO- IMMUNOLOGIA?

Rozmowa z kierownikiem Katedry i Kliniki Dermatologii oraz dziekanem Wydziału Medycznego prof. Aleksandrą Dańczak-Pazdrowską.

PROWADZENIE ROZMOWY: JOANNA TYKARSKA-RADZIO
I RAFAŁ STASZEWSKI

» Pani Profesor, czym jest współczesna dermatologia?

To bardzo szerokie pytanie. Ostatnie lata to ogromny postęp i duża zmiana w dermatologii. Często leczenie dermatologiczne kojarzy nam się z maściami czy kremami. A dziś to także nowe, innowacyjne terapie, jak choćby leczenie biologiczne. I to nie tylko pacjentów z łuszczycą. Leczenie biologiczne jest już dostępne dla pacjentów z atopowym zapaleniem skóry, pokrzywką, trądzikiem odwróconym czy toczniem rumieniowatym układowym. Mamy także nowe możliwości terapii pacjentów z chłoniakami skóry. Cieszy nas, że w sukurs dermatologii przyszła immunologia.

» Zawężymy pytanie do poznańskiej kliniki – jakie obszary działalności są naszą specjalnością?

Nasza działalność obejmuje pełne spektrum chorób skóry. Z racji naszych zainteresowań naukowych naszą specjalnością są choroby autoimmunizacyjne zarówno tkanki łącznej, takie jak toczень rumieniowaty, zapalenie skórno-mięśniowe, liszaj twardzinowy czy morfea, jak i choroby pęcherzowe. Od wielu lat nasz ośrodek słynie też z wysokiej jakości opieki alergologicznej. Ponadto mamy możliwość stosowania większości dostępnych w programach lekowych leków biologicznych czy małych cząsteczek we wspomnianych już przeze mnie chorobach. Z uwagi na trendy epidemiologiczne chcemy

jeszcze intensywniej rozwijać się w kierunku leczenia nowotworów skóry, w tym także chłoniaków. Ponadto mamy wiele szczególnych grup pacjentów z chorobami rzadkimi. Dla przykładu zajmujemy się leczeniem epidermolysis bullosa hereditaria (EBH), czyli wrodzonego pęcherzowego oddzielania się naskórka. W swoich najcięższych odmianach stanowi ono wyjątkowo bolesne schorzenie, które dotyka w Polsce zaledwie kilkaset osób. Choroba wiąże się z fizycznym i psychicznym cierpieniem pacjenta, ale zwiększa też prawdopodobieństwo złośliwych nowotworów skóry i ostatecznie może przyczynić się do skrócenia życia chorego. Warto też zauważyć, że w ostatnich latach dramatycznie zwiększa się liczba zachorowań na infekcje przenoszone drogą płciową, w tym na kiłę, i to jest również znacząca grupa chorych pozostających pod naszą opieką.

» *Uczelnia to także działalność naukowa. Porozmawiamy o najciekawszych obszarach badawczych Kliniki Dermatologii.*

Od lat prowadzimy badania naukowe przede wszystkim w dziedzinie chorób autoimmunizacyjnych, nieinwazyjnej diagnostyki chorób skóry, alergologii czy infekcji przenoszonych drogą płciową. W ostatnich latach poszerzyliśmy jeszcze spektrum naszych zainteresowań np. o chłoniaki skóry. W tym zakresie możemy pochwalić się współpracą naukową z Zakładem Patologii Molekularnej

Polskiej Akademii Nauk. Prowadzimy także w współpracy z prof. Michałem Masternakiem z University of Central Florida kilka projektów, w tym bardzo ciekawe badanie, do którego zaprosiliśmy również prof. Harioma Yadava z University of South Florida. Co więcej, jest to praca interdyscyplinarna powstająca przy zaangażowaniu radioterapeutów i laryngologów z naszego uniwersytetu pracujących w Wielkopolskim Centrum Onkologii, w tym prof. Wojciecha Golusińskiego. Założeniem jest analiza zmian mikrobiomu skóry na różnych etapach radioterapii u chorych na nowotwory głowy i szyi. Z kolei nasze wcześniejsze doświadczenia w technikach obrazowania skóry zaowocowały współpracą mającą na celu wdrożenie w ocenę obrazów cyfrowych AI, w tym z firmą FotoFinder, która jest światowym liderem w wyznaczaniu standardów dokumentacji cyfrowej w dermoskopii, czy z Katedrą Informatyki Medycznej i Sztucznej Inteligencji Politechniki Śląskiej. Aktualnie jako jedyni w Polsce dysponujemy dermoskopią wysokich powiększeń. Od lat pracujemy na USG wysokich częstotliwości (20 i 50 MHz) i wideokapilaroskopach. W ostatnim czasie nasz zespół został wyróżniony licznymi nagrodami. Razem z prof. Adrianą Polańską i współbadaczami z Kliniki Diabetologii, Auksologii i Otyłości Wieku Rozwojowego naszej uczelni zdobyliśmy pierwszą nagrodę za najlepszą publikację w dziedzinie diabetologii dziecięcej, poświęconą analizie kapilaroskopowych obrazów wałów paznokciowych

▲ Prof. Aleksandra Dańczak-Pazdrowska

u małych pacjentów chorujących na cukrzycę. Dr Katarzyna Korecka wygrała z kolei Dermoscopy World Championship na odbywającym się co 3 lata Światowym Kongresie Dermatologii w Buenos Aires, a dr Tomasz Stein uzyskał główną nagrodę za prezentację na Forum Młodych Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego. Te wszystkie sukcesy i działania badawcze, przekładające się na codzienną praktykę kliniczną, nie byłyby możliwe bez naprawdę prężnego zespołu katedry i kliniki, w której pracuję.

» *To trochę odczarowujemy mit dermatologii jako specjalizacji zajmującej się wysypką i trądzikiem...*

Każdy problem pacjenta jest tak samo ważny. I rzeczywiście, mamy wiele schorzeń skóry, które na pierwszy rzut oka nie stanowią bezpośredniego zagrożenia dla życia chorego, ale mogą głęboko upośledzać

jego relacje społeczne w wymiarze zarówno zawodowym, jak i prywatnym. Tak jest choćby z łuszczycą, której konsekwencje bardzo mocno obciążają psychologicznie pacjentów. Nawet zwykłe podanie ręki może być problemem, choć nie jest to choroba zakaźna. Wielowymiarowość dermatologii i jej związku z innymi specjalnościami medycyny, w tym z psychiatrią, są naprawdę duże.

» *A jak wygląda dziś praktyka terapeutyczna?*

Duża część pacjentów dermatologicznych może być leczona ambulatoryjnie. Mamy dostęp do dobrych leków, oczywiście także w formie kremów i maści. Ten obszar podania substancji czynnych jest nadal ważny w dermatologii. Co więcej, są to często substancje bardzo nowoczesne i drogie, stosowane w ramach RDTL, jak choćby chlormetyna do leczenia chłoniaków skóry. Oczywiście mamy też możliwość hospitalizacji pacjentów, dziś dysponujemy 12 łózkami, a należy zauważyć, że jest to jedyny oddział na terenie Poznania i jeden z dwóch na terenie Wielkopolski. Główna grupa hospitalizowanych pacjentów to osoby z chorobami autoimmunizacyjnymi tkanki łącznej, chorobami pęcherzowymi, zapaleniami naczyń. Należy też zauważyć, że także w dermatologii mamy stany nagłe, najczęściej są to osutki polekowe, które mogą zagrażać życiu pacjenta. Ta grupa pacjentów jest niestety coraz liczniejsza, co wiąże się z rozwojem nowych terapii.

» *Kiedy takie powikłania występują najczęściej?*

Teoretycznie powikłania skórne mogą nastąpić po zastosowaniu każdego leku, ale najczęściej jest to działanie niepożądane po zastosowaniu antybiotyków, niesterydowych leków przeciwzapalnych i cząsteczek stosowanych w leczeniu onkologicznym. Bywa, że nowe leki, które są dobrodziejstwem w leczeniu raka, bardzo mocno wpływają na stan skóry. Przybywa nam zatem pacjentów właśnie po tych lekach. Naszym zadaniem jako dermatologów jest takie prowadzenie pacjenta, aby nie było konieczności odstawienia leczenia podstawowego lub by przerwa w tej terapii była jak najkrótsza. Dla części nowych substancji mamy już wypracowane standardy postępowania, co ułatwia nam pracę.

» *Dermatologia to także piękno. Poza leczeniem często skomplikowanych chorób pozwalacie ludziom czuć się lepiej i realizować marzenia o doskonałym wyglądzie...*

Tak, ale to korzystanie z dobrodziejstw współczesnej medycyny estetycznej zawsze powinno być rozważne. Dermatologia to nie jedyna dziedzina, która dziś zajmuje się przedłużeniem młodego wyglądu. Medycyna estetyczna to także

inne specjalności, np. ginekologia czy stomatologia, sama natomiast nie jest osobną specjalizacją. Dlatego jako uczelnia prowadzimy w tym zakresie kształcenie podyplomowe. Co więcej, chcemy je w najbliższym czasie jeszcze rozwijać. Do tej pory skupialiśmy się bowiem wyłącznie na estetyce twarzy. Zabiegi medycyny estetycznej wykonują dziś różni lekarze i niezwykle ważne jest, aby posiadali oni odpowiednie kompetencje. Pacjenci muszą mieć pewność, że oddają się w bezpieczne ręce. Polskie Towarzystwo Dermatologiczne przygotowało zatwierdzony przez CMKP system certyfikacji, który potwierdza umiejętności z zakresu medycyny estetyczno-naprawczej i który już obowiązuje. Wśród wymogów jest ukończenie studiów podyplomowych, np. takich, jakie prowadzimy na naszej uczelni, przeprowadzenie odpowiedniej liczby zabiegów oraz zdanie egzaminu końcowego.

» *To pochwalny się naszymi studiami podyplomowymi.*

Tak jak wspominałam, planujemy jeszcze bardziej unowocześnić nasze studia podyplomowe, myśląc o zmianie nie tylko nazwy, ale i profilu. Medycyna estetyczna to w dużej mierze twarz – to ona jest naszą wizytówką. Musimy jednak widzieć współczesne trendy, zapraszając do współpracy lekarzy innych specjalności, jak ginekologów, urologów czy okulistów. Stawiamy na umiejętności praktyczne, by

naprawdę szeroko naszych absolwentów przygotować do ich pracy. Ale duży nacisk kładziemy również na podstawy naukowe, żeby pokazać, że to, co chcemy robić, musi być dobrze udowodnione, bezpieczne dla naszych pacjentów, zwyczajnie: oparte na EBM. Jest wiele nowinek w medycynie estetycznej, a naszą rolą jest weryfikacja, jakie zabiegi są naprawdę wartościową metodą poprawy wyglądu pacjenta.

» *Ale bywa że medycyna estetyczna jest kojarzona jedynie z fanaberiami dążenia do idealnej urody?*

Faktycznie medycyna estetyczna zajmuje się utrzymaniem młodego wyglądu i w tym zakresie zalecamy umiar i zdrowy rozsądek, zwracając uwagę na konieczność zachowania zasad bezpieczeństwa. Czasem jednak na pierwszy plan wychodzą działania rekonstrukcyjne. Wiele chorób może prowadzić do deformacji utrudniających życie. Dlaczego wówczas nie poprawić jakości życia pacjentów, jeśli tylko jest taka możliwość? Dla przykładu liszaj twardzinowy sromu, będący przewlekłą chorobą zapalną tkanki łącznej, może skutkować zniekształceniem zewnętrznych narządów płciowych. Konsekwencją mogą być problemy z oddawaniem moczu czy współżyciem. I wtedy zabiegi medycyny estetyczno-naprawczej są koniecznym działaniem. Innym przykładem jest morfea, która może powodować ubytki tkanki w obrębie twarzy; można je uzupełnić np. przeszczepami tłuszczu autologicznego.

▲ Kierownik Zakładu Dermatologii i Wenerologii prof. Ryszard Żaba

▲ Zespół Katedry i Kliniki Dermatologii

Krótko mówiąc, medycyna estetyczna służy nie tylko poprawianiu urody.

» *Ale dążenie do nieskazitelnego piękna towarzyszyło nam od zawsze. Pewnie dziś mało kto może zafundować sobie kąpiele w mleku, jak egipska Kleopatra. Jak dbać o dobry wygląd skóry na co dzień?*

To są trzy podstawowe elementy i niestety jeden z nich nikomu się nie spodoba. Po pierwsze do mycia stosujemy syndety nazywane mydłem bez mydła, które wspierają naturalne pH naszej skóry. Syndety to łagodne substancje myjące. Zwykle mydło czy mydło w płynie wypłukuje lipidy zawarte w naskórku, uszkadzając barierę naskórkową, co skutkuje zwiększoną utratą wody i suchością skóry. A wysuszona skóra łatwiej ulega uszkodzeniom. Zalecane przez dermatologów preparaty mają co do zasady neutralny zapach i nie pienią się jak zwykłe żele do mycia. Ja przyrównuję taką sytuację do diety cukrzycowej. Zasadniczo dieta cukrzycowa jest po prostu dobrą dietą dla naszego zdrowia, tylko mniej przyjemną. I tutaj jest tak samo. Musimy przestawić się na mniej przyjemne doznania kosmetyczne, zyskując wsparcie dla skóry.

» *A drugi punkt z kanonu pielęgnacji skóry?*

Druga rzecz to nakładanie na skórę balsamów czy preparatów emolienyjących. Ten element wiele osób będzie pomijało, ale warto pamiętać chociaż o skórze twarzy. Fatalnym

zwyczajem jest zastępowanie preparatu emolienyjącego olejkami np. pochodzenia roślinnego. Lipid jest tylko jednym z dwóch obowiązkowych składników prawidłowo skonstruowanego preparatu i sam go nie zastąpi, a wręcz może doprowadzić do przesuszenia skóry. Lipid, co prawda, hamuje uciekanie wody z naskórka, ale potrzebna jest jeszcze substancja, która tę wodę w naskórku zwiąże, czyli np. mocznik czy glicerol. Dobry preparat emolienyjący zawiera minimum te dwa elementy.

» *Ale czy to oznacza, że mamy wybierać naturalne kremy do pielęgnacji?*

Ja mam też takie powiedzenie, że największe, najsilniejsze trucizny na świecie są również pochodzenia naturalnego. Zatem jak słyszę reklamę: naturalny krem, to nic mi to nie mówi. Paradoksalnie wyciągi z aloesu, rumianku i nagietka, które to rośliny należą do rodziny *Compositae*, zawierają czynniki o silnym potencjale alergizującym i są najczęstszą przyczyną alergicznego kontaktowego zapalenia skóry związanego z roślinami w Europie. A zatem kremy z naturalnymi wyciągami z roślin niekoniecznie budzą zaufanie dermatologa.

» *To powróćmy do tego trzeciego punktu pielęgnacji dla urody i zdrowia, za który średnio polubimy Panią Profesor.*

To fotoprotekcja, czyli stosowanie kremów z wysokim filtrem UV. Przez cały rok

KATEDRA I KLINIKA
DERMATOLOGII

1922
POZNANSKA
DERMATOLOGIA
2022

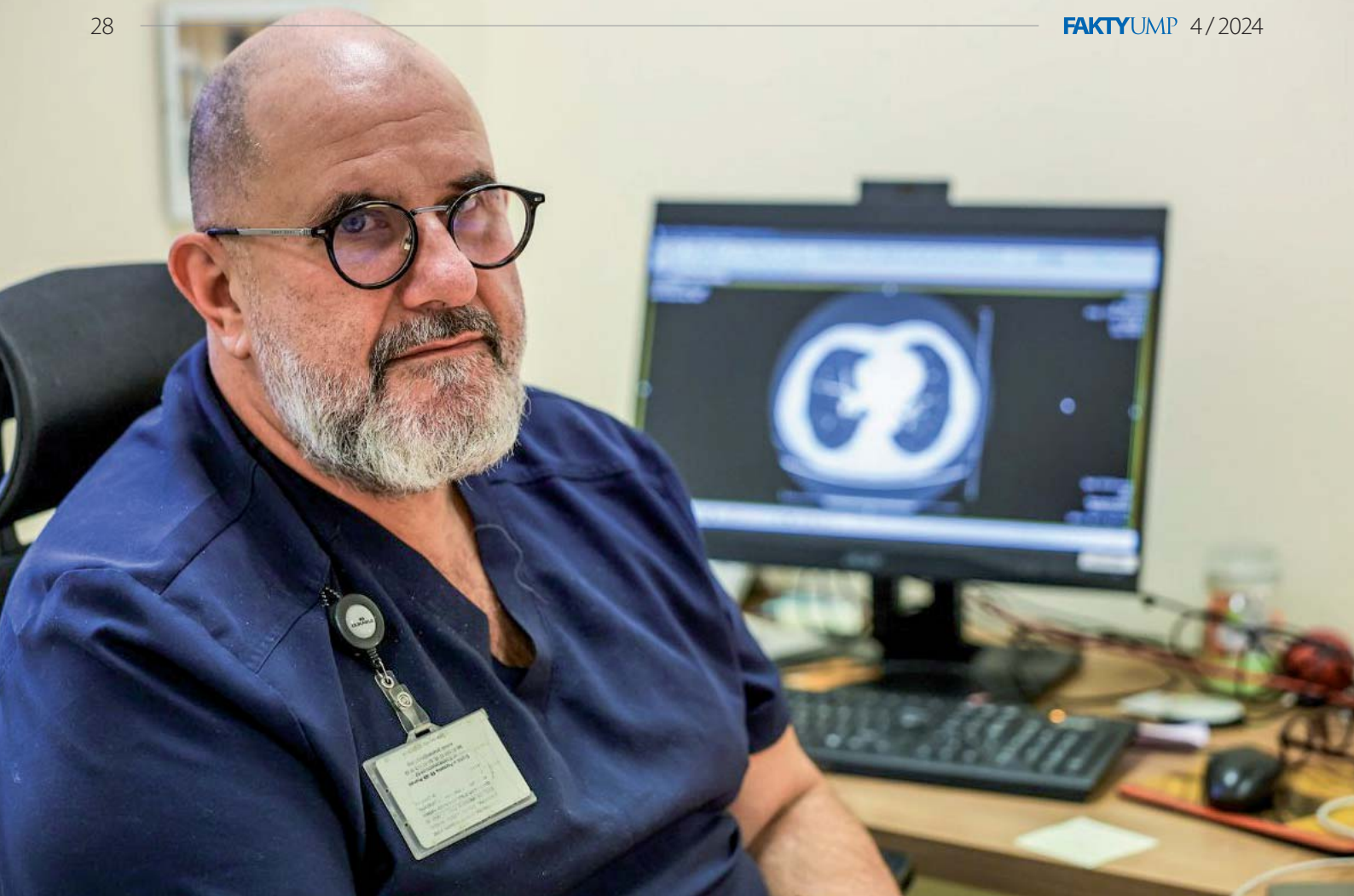
i niezależnie od pogody. Jak jest deszcz, jest szaro, buro, ponuro, także powinniśmy stosować fotoprotekcję. I to jest właśnie ten element, który zwykle nie budzi entuzjazmu. Warto jednak zauważyć, że jest to profilaktyka nie tylko starzenia się skóry, ale z punktu widzenia dermatologa przede wszystkim nowotworów tego narządu. A należy podkreślić, że nowotwory skóry, wcale nie czerniak, ale tak zwane nieczerniakowe, stanowią najczęstsze nowotwory naszej populacji. Są one częstsze niż razem wzięte nowotwory płuca, piersi, prostaty i jelita grubego. Najczęstszym z nich jest rak podstawnokomórkowy i oczywiście nie jest on niezwykle groźny na wczesnym etapie, ale na etapach późniejszych może doprowadzić do deformacji twarzy czy utraty wzroku. W naszej klinice mieliśmy też pojedynczych chorych z przerzutami do węzłów chłonnych w jego przebiegu. Zauważyć również należy, że z uwagi na niezwykle rozpowszechnienie tych zmian wydatki na ich leczenie w Stanach Zjednoczonych czy Australii przewyższają koszty terapii najczęściej występujących nowotworów.

» Skoro poruszyliśmy tak poważny temat, co powinno nas zaniepokoić? Kiedy jest ten sygnał, że koniecznie trzeba iść do lekarza?

Bardzo wyraźnie należy powiedzieć, że tak jak w przypadku innych nowotworów i tutaj najskuteczniejsza jest profilaktyka. Wczesne rozpoznanie raka, zwłaszcza w wypadku czerniaka, to większa szansa na wyleczenie. A tu mamy trzy metody: unikanie ekspozycji na słońce, fotoprotekcję oraz ocenę skóry całego ciała przez lekarza. Więc tak jak idziemy na profilaktyczną mammografię czy kolonoskopię, powinniśmy udać się do lekarza na badanie wideodermatoskopem. Badanie to okresowo powinniśmy powtarzać. Warto jeszcze powiedzieć, kiedy udać się na badanie. Często pacjenci przychodzą po okresie wakacyjnym, zaniepokojeni jakąś zmianą. A po dużej ekspozycji na słońce badanie dermoskopowe jest nieco mniej wiarygodne niż skóry nieopalonej. Więc na badanie profilaktyczne skóry warto się udać poza okresem letnim. A co do opalania, to też mam swoje powiedzenie: pytanie dermatologa o to, czy można to robić, to jak pytanie pulmonologa, czy wolno palić papierosy. Solaria w przekonaniu nas, dermatologów, powinny być całkowicie zakazane. Moim marzeniem jest stworzenie programu profilaktyki nowotworów skóry, tak by ułatwić pacjentom dostęp do badań profilaktycznych.

» Czyli możemy powiedzieć, że dermatologia to zdrowie i piękno?

Skóra to najpotężniejszy narząd naszego organizmu, bardzo aktywny immunologicznie i narażony na niekorzystne działanie otoczenia. Owszem, jest często postrzegany jako nasza wizytówka, ale powinniśmy też zauważać, że stan zapalny, czyli jakakolwiek choroba, w tak potężnym narządzie może mieć wpływ na cały organizm, np. poprzez zwiększenie ryzyka choroby metabolicznej, jak to się dzieje, dajmy na to, w łuszczycy. ■

WYDARZENIA

TRANSPLANTACJA PŁUC *wyzwania i perspektywy*

Rozmowa z kierownikiem Kliniki Torakochirurgii prof. UMP dr. hab. Cezarym Piwkowskim.

ROZMAWIAŁA: JOANNA TYKARSKA-RADZIO

▲ Prof. UMP dr. hab. Cezary Piwkowski
(fot. A. Jastrzębowski)

» *Panie Profesorze, powrót do wykonywania transplantacji płuc w Poznaniu stał się możliwy dzięki Pana staraniom. W styczniu 2024 roku Klinika Torakochirurgii otrzymała od Ministerstwa Zdrowia pozwolenie na wykonywanie transplantacji płuc, dzięki czemu mogła powrócić do przeprowadzania przeszczepów...*

Zgadza się. Żeby w ogóle wykonywać transplantację danego narządu, trzeba przejść całą procedurę akredytacyjną, której finałem jest przyznanie przez Ministerstwo Zdrowia – po wcześniejszym audycie Poltransplantu – akredytacji, czyli pozwolenia na przeszczepianie narządów. My takie pozwolenie uzyskaliśmy w styczniu. Ale przyznanie

akredytacji i pozwolenia to dopiero pierwszy krok, kolejnym jest tak zwana aktywizacja danego ośrodka, co oznacza, że placówka staje się aktywnym ośrodkiem transplantacyjnym. W naszym wypadku nastąpiło to w lipcu, ponieważ wcześniej mieliśmy jeszcze trochę przygotowań związanych z wyszkoleniem pracowników czy uzupełnieniem zespołu anestezyjologicznego. Uaktywnienie ośrodka wiąże się z wpisaniem pierwszego pacjenta na listę kandydatów do przeszczepienia. Myśmy tych chorych wpisali od razu kilkunastu, a nastąpiło to w lipcu 2024 roku.

» *Rozmawiamy na przełomie roku 2024 i 2025. To dobry czas na podsumowania oraz snuć planów. Ile przeszczepów*

udało się wykonać w 2024 roku i jakie są plany na przyszłość?

Od momentu kiedy staliśmy się aktywnym ośrodkiem przeszczepowym, do końca roku wykonaliśmy siedem transplantacji płuc. W tym roku jedną – ósmą. W każdym przypadku był to przeszczep obu płuc. Siedem przeszczepów, czyli jeden w miesiącu, to bardzo dobry start. Początkowo zakładaliśmy, że w tym pierwszym półroczu wykonamy trzy, może cztery przeszczepienia. Co najważniejsze, wszystkie zabiegi były udane, wszyscy pacjenci przeżyli, a to jest bardzo istotne dla całego zespołu zaczynającego na nowo tę procedurę. Trzeba zaznaczyć, że płuca są bardzo trudnym narządem do przeszczepienia, głównie ze względu na to, że w przypadku dawców wielonarządowych niewielki odsetek ma płuca w takim stanie, że kwalifikują się one do transplantacji. Tak więc planem 2025 rok jest podwojenie ubiegłorocznej liczby. Plan minimum to 12–15 przeszczepów.

» *Czy jest problem z dawcami i pozyskaniem narządów?*

Liczba przeszczepów to nie jest tylko problem narządów. To raczej kwestia, że nie każdy narząd się nadaje. To jest również kwestia doboru płuca dla konkretnego biorcy, liczby chorych zakwalifikowanych do przeszczepu i oczekujących na przeszczepienie oraz wydolności ośrodka. Wiele czynników na to wpływa. Obecnie docelowy plan to 30 transplantacji rocznie wykonywanych tutaj, w Poznaniu. Myślę, że jeżeli wszystko pójdzie według planów, to jesteśmy w stanie w ciągu 2–3 lat to osiągnąć. Natomiast trzeba brać pod uwagę nie tylko kryterium ilościowe, ale też zapewnienie wysokiej jakości i bezpieczeństwa chorym.

» *Z czym to się jeszcze wiąże?*

Oczywiście zespół cały czas wymaga doskonalenia się i rozwijania. Natomiast głównie chodzi o samą procedurę kwalifikacji, czyli znalezienia puli pacjentów, którym możemy przeszczepienie zaproponować. To skomplikowany proces, wymagający współpracy wielospecjalistycznej pod kierunkiem zespołu pulmonologicznego. To jest podstawowa rzecz, żeby tę pulę potencjalnych kandydatów do transplantacji mieć na tyle dużą, by móc wykorzystać każdą ofertę dawcy.

» *Jakie są główne wskazania do transplantacji, skoro o tym mówimy?*

Do przeszczepienia płuc kwalifikujemy pacjentów z niewydolnością oddechową. Najogólniej rzecz biorąc, jest to pacjent, u którego wykorzystano wszystkie metody leczenia zachowawczego lub zabiegowego innego niż przeszczepienie, bez dalszego postępu. Nie ma szans na zastosowanie innego leczenia, które poprawi jego stan,

a jednocześnie istnieje powyżej 50-procentowe ryzyko, że pacjent umrze w ciągu najbliższych 2 lat. Trudność wynika z faktu, że musimy trafić na tak zwany złoty okres, kiedy pacjent jest już rzeczywiście ekstremalnie chory, ale jeszcze w na tyle dobrej formie, że ryzyko zabiegu jest akceptowane. To wymaga całej skomplikowanej procedury diagnostycznej. Obecnie na świecie i w Polsce główne jednostki chorobowe, które doprowadzają do niewydolności oddechowej i ostatecznie do kwalifikacji do przeszczepienia, to zaawansowana przewlekła obturacyjna choroba płuc lub rozedma płuc – często te dwie jednostki chorobowe się ze sobą łączą – oraz różne postaci włóknienia płuc: idiopatyczne, alergiczne lub inne.

» *A nowotwory?*

Nowotwory są absolutnym przeciwwskazaniem do przeszczepienia, ponieważ żeby przeszczep się przyjął, musimy zastosować immunosupresję, czyli obniżenie odporności. Tym samym jakikolwiek wywiad onkologiczny u pacjenta, który nawet spełnia kryteria kwalifikacji do przeszczepu płuc, jest dyskwalifikujący, gdyż istnieje bardzo duże ryzyko nawrotu nowotworu i rozsiewu w wyniku zastosowania leczenia immunosupresyjnego. Tak więc to jest bezwzględne przeciwwskazanie.

» *Transplantacje są oczywiście spektakularne, od nich zaczęliśmy rozmowę, ale to nie jest jedyna działalność kliniki. Proszę opowiedzieć, czym się zajmujecie.*

Oczywiście transplantacja zawsze jest zabiegiem spektakularnym i bardzo się cieszę, że udało się reaktywować ten program w Poznaniu. Transplantacja płuc to wysoko specjalistyczna procedura wykonywana tylko w niektórych ośrodkach torakochirurgicznych na świecie. Natomiast naszą główną działalnością jest leczenie chirurgiczne pacjentów z nowotworami klatki piersiowej, z czego największą grupę stanowią chorzy na raka płuc we wczesnym stopniu zaawansowania. Mówimy tu o zabiegach resekcyjnych, czyli anatomicznych resekcjach płuc w zakresie płata, segmentu lub nawet całego płuca, w zależności od stopnia zaawansowania choroby. Te zabiegi są dominującą procedurą chirurgiczną w naszej klinice. Oczywiście zajmujemy się również leczeniem chirurgicznym innych nowotworów. Głównie są to nowotwory śródpiersia, nowotwory opłucnej, przepony czy ściany klatki piersiowej, ale one ze względu na dużo niższą częstość występowania są siłą rzeczy mniej licznie reprezentowane w naszym – nazwijmy to – portfolio chorych operowanych. Jesteśmy ośrodkiem, który od wielu lat znajduje się w pierwszej trójce co do ilości wykonywanych zabiegów resekcyjnych płuc w Polsce. Należy tutaj podkreślić znaczenie zastosowania małoinwazyjnej techniki operacyjnej, czyli wideoskopii. W 1999 roku po

raz pierwszy wykonaliśmy zabieg usunięcia płata płuca z powodu raka płuc tą małoinwazyjną metodą i w ciągu 25 lat wykonaliśmy najwięcej tego typu resekcji w Polsce i jesteśmy w czołówce w Europie. Obecnie w Poznaniu ponad 80% zabiegów resekcji anatomicznej płuc z powodu raka płuc wykonywanych jest tą metodą. Na czym polega jej przewaga? Zakres resekcji onkologicznej płuca jest taki sam, natomiast dostęp operacyjny jest inny. Tradycyjny dostęp operacyjny w przypadku zabiegów resekcyjnych płuc to torakotomia, czyli szerokie otwarcie klatki piersiowej na poziomie międzyżebrowa, co okazuje się dla pacjenta najbardziej bolesne. Metoda małoinwazyjna, czyli wideotorakoskopia, pozwala uniknąć nam tego urazu, a jednocześnie zapewnia pacjentom taką samą radykalność onkologiczną. Zabiegów resekcji anatomicznej płuc wykonujemy rocznie około 400. Z tego ponad 300 metodą małoinwazyjną. To jest olbrzymi postęp, jaki się dokonał w ciągu ostatnich lat. Nie tylko w naszym ośrodku, choć przez wiele lat ośrodek poznański był jedynym w Polsce, który te zabiegi wykonywał.

» *Czy podobny trend widać w innych ośrodkach?*

Tak. W zakresie małoinwazyjnych resekcji anatomicznych płuc szkoliliśmy w Poznaniu torakochirurgów z całej Polski, a także z różnych ośrodków europejskich. Ten trend jest w tej chwili widoczny we wszystkich ośrodkach i obecnie w Polsce 45% zabiegów jest wykonywanych tą metodą, a w ośrodkach wiodących, tak jak u nas, to ponad 80%. Pod tym względem rzeczywiście dużo się zmieniło, bo jeszcze 10 lat temu w skali kraju wykonywanych było poniżej 10% tych zabiegów.

» *Czy jakaś operacja lub przypadek pacjenta zapadł Panu szczególnie w pamięć?*

Wiele zapadło mi w pamięć. Oczywiście chirurgia to nie tylko sukcesy, są też niestety porażki, ale każda porażka także czegoś uczy, daje doświadczenie, pozwala pójść naprzód. Trudno jest mi dać przykład jednego czy dwóch konkretnych zabiegów. Ale ponieważ tak to się akurat złożyło, że wykonywałem te pierwsze zabiegi małoinwazyjne 25 lat temu i spotykałem się wtedy z różnymi kontrolnymi opiniami na temat skuteczności tej metody, powiedziałbym, że dla mnie

osobiście największą satysfakcją jest to, że okazało się, że takie działanie ma jednak sens. Obraz zabiegów torakochirurgicznych zmienił się w ciągu ostatnich 20 lat, chirurgia małoinwazyjna jest obecnie dominującym dostępem operacyjnym i to jest coś, co się dokonało w trakcie mojej aktywności zawodowej, i to chyba mnie najbardziej cieszy.

» *Co w takim razie sprawiło, że 25 lat temu Pan Profesor nie zwątpił w tę metodę mimo krytycznych głosów?*

Po pierwsze mój były szef, prof. Dyszkiewicz, też był zwolennikiem rozwoju tej metody, a zatem pozwolił mi działać, co jest istotne, bo nie udało się bez tego przyzwolenia i wiary. Po drugie podczas kongresów międzynarodowych skorzystałem z doświadczenia innych ośrodków, które już wcześniej stosowały tę technikę, bo przecież nie byliśmy pierwsi na świecie. Choć rzeczywiście był to sam początek. Przekonująca była dla mnie idea, że można zrobić bezpiecznie i radykalnie zabieg metodą mniej urazową. To wszystko wpłynęło na mój osobisty rozwój zawodowy, zaś pozytywne nastawienie całego zespołu w naszym ośrodku spowodowało, że ta technika operacyjna zaczęła się dynamicznie rozwijać.

» *Jakie największe wyzwania stoją przed torakochirurgią w tej chwili?*

Tak jak wspominałem, zajmujemy się głównie leczeniem chirurgicznym chorych na raka płuca. Niestety obecnie w Polsce niecałe 20% pacjentów jest zdiagnozowanych na wczesnym etapie rozwoju choroby, kiedy możemy zastosować skuteczne leczenie operacyjne. To stanowczo za mało. Nie tylko my w Polsce borykamy się z tym problemem. To problem ogólnoswiatowy wynikający z faktu, że choroba ta daje mało objawów na wczesnym etapie. Dlatego też jesteśmy jako środowisko bardzo zainteresowani wprowadzeniem badań przesiewowych. W przypadku raka płuca mówimy o niskodawkowej tomografii komputerowej klatki piersiowej. Nasz ośrodek w ramach UMP koordynował taki program pilotażowy Unii Europejskiej na makroregion zachodniej Polski. I jest nadzieja, że ta procedura niskodawkowej tomografii dla osób z wysokim ryzykiem zachorowania na raka płuca, czyli osób powyżej 55. roku życia, z wywiadem nikotynowym powyżej 25 paczolat, będzie

wykonywana. Badania przesiewowe pozwolą zwiększyć liczbę pacjentów zdiagnozowanych na wczesnym etapie choroby, kiedy leczenie chirurgiczne ma znaczenie.

Drugie wyzwanie to oczywiście dalszy rozwój chirurgii małoinwazyjnej, a w tej chwili włączenie chirurgii wspomaganą robotem. Myślę, że obecnie nasz ośrodek mógłby stosunkowo szybko zaadaptować tę metodę. Ta technologia, mimo że droga, pozwala zwiększyć skuteczność i radykalność zabiegu. Tutaj jako środowisko czynimy wiele, żeby procedura weszła do koszyka usług medycznych refundowanych. Ponieważ jest to z korzyścią dla chorych z nowotworem płuc, który jest największym zabójcą ze wszystkich innych nowotworów. Jestem przekonany, że argumenty epidemiologiczne i onkologiczne nie budzą żadnych wątpliwości oraz że inwestycje w zakresie rozwoju robotyki w ośrodkach torakochirurgicznych, które wykonują dużą liczbę zabiegów rocznie i mają doświadczenie w chirurgii małoinwazyjnej, to będzie kolejny krok naprzód.

Oczywiście transplantacja płuc stanowi olbrzymie wyzwanie, ale również perspektywę rozwoju. Jest to ekstremalnie trudny zabieg, nie tylko z powodów technicznych, ale przede wszystkim dlatego, że po transplantacji przeszczepione płuco ma poprzez drogi oddechowe od razu kontakt ze środowiskiem zewnętrznym, czyli ze wszystkimi patogenami. Jednocześnie konieczność zastosowania silnej immunosupresji znacząco zwiększa ryzyko poważnych powikłań infekcyjnych. Na pewno na ostateczny sukces ma wpływ nie tylko dobrze wykonany zabieg przeszczepienia, ale też cały proces kwalifikacji i leczenia po przeszczepie. Dlatego najważniejsza jest – i to chcę z całą mocą podkreślić – współpraca wielodyscyplinarna: pulmonologów, anestezjologów, torakochirurgów, kardiochirurgów i wielu innych specjalistów. To niezbędne, aby osiągnąć sukces – nie tylko bezpośrednio po zabiegu, ale też długo po nim.

To są te wyzwania i perspektywy.

» *W takim razie życzę wszystkiego dobrego w roku 2025, przede wszystkim dalszych sukcesów. Trzymam kciuki za powodzenie w realizacji planów na przyszłość i dziękuję za rozmowę. ■*

WYDARZENIA

Z myślą o pacjentkach onkologicznych

14. KOLACJA CHARYTATYWNA

Dnia 6 grudnia 2024 roku odbyło się wyjątkowe wydarzenie, którego celem była zbiórka środków na zakup urządzeń Paxman – tzw. onkoczekpów, zapobiegających wypadaniu włosów u kobiet poddawanych chemioterapii.

TEKST: REDAKCJA

▲ System „onkoczekpów” Paxman (fot. materiały producenta)

Inicjatorem akcji był kierownik Kliniki Onkologii naszego uniwersytetu prof. Rodryg Ramlau we współpracy z Fundacją Lepsza Terapia oraz Fundacją Olandia.

W eleganckiej atmosferze goście mieli okazję nie tylko delektować się wykwintnymi potrawami serwowanymi podczas wielodaniowej kolacji przygotowanej przez szefów kuchni Pawła Ludka i Mikołaja Reya, ale także wesprzeć szlachetny cel. Całkowity dochód z kolacji, sprzedaży cegiełek oraz dobrowolnych wpłat przeznaczony został na zakup urządzeń, które będą przekazane do Instytutu Onkologii Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

Specjalistyczny sprzęt o wartości 150 000 zł za sztukę ma na celu ograniczenie wypadania włosów podczas chemioterapii, co ma kluczowe znaczenie dla poprawy komfortu psychicznego pacjentek. Onkoczekpi to nie

tylko zaawansowana technologia wspomagająca leczenie, ale również narzędzie, które pomaga pacjentkom zachować poczucie godności w trakcie terapii. Akcje takie jak 14. Kolacja Charytatywna przyczyniają się do poprawy jakości życia pacjentów, powodując, że wspieranie ich w najtrudniejszych momentach terapii okazuje się skuteczniejsze. Prof. Ramlau podkreśla, jak istotna jest rola wsparcia psychologicznego i społecznego w procesie leczenia onkologicznego.

W organizację wydarzenia zaangażowanych było wiele osób. W jego trakcie odbył się koncert Stanisława Soyki; artysta wystąpił charytatywnie. Patronat nad 14. Kolacją Charytatywną objęli: wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej Ewa Kopacz, prezydent Poznania Jacek Jaśkowiak oraz rektor UMP prof. Zbigniew Krasiński. Prezydent Jaśkowiak zapowiedział, że miasto sfinansuje zakup jednego onkoczekpka. ■

► Od lewej: członek Zarządu Fundacji Olandia Damian Michałek, gospodarz imprezy Olaf Makiewicz i inicjator akcji prof. Rodryg Ramlau

Za fortepianem: Stanisław Soyka

WYDARZENIA

OGÓLNOPOLSKA KAMPANIA „DZIECIŃSTWO BEZ PRZEMOCY”

Dnia 8 października 2024 roku w Sejmie RP zainaugurowana została Ogólnopolska Kampania „Dzieciństwo bez przemocy”, zainicjowana przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę i Krajową Koalicję na rzecz Ochrony Dzieci. Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego miał zaszczyt być uczestnikiem tego przedsięwzięcia.

TEKST: MGR OLGA SKRZYPCZAK

Rzeczniczka Praw Dziecka była głównym partnerem kampanii, a honorowy patronat objął nad nią rektor Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Do współpracy zostali zaproszeni: Wielkopolski Urząd Wojewódzki w Poznaniu, Komenda Wojewódzka Policji w Poznaniu, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, Fundacja Dziecko w Centrum, Fundacja Santander Bank Polska SA, a także Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Poznaniu, Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu oraz Młodzieżowy Sejmik Województwa Wielkopolskiego.

Przemoc wobec dzieci to jeden z najpoważniejszych problemów społecznych, który dotyka nie tylko całe rodziny, ale i całe społeczeństwa. Każdego dnia na świecie dzieci stają się ofiarami różnych form przemocy – fizycznej, seksualnej, psychicznej czy zaniedbania. Te złe doświadczenia z dzieciństwa prowadzą do poważnych konsekwencji mających swoje odbicie

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

poznan.uw.gov.pl

▲ Prof. UMP dr hab. Justyna Gornowicz-Porowska (fot. Wielkopolski Urząd Wojewódzki w Poznaniu)

w rozwoju emocjonalnym, społecznym i fizycznym na kolejnych etapach rozwoju.

Celem projektu było zwiększenie świadomości społecznej oraz uwrażliwienie społeczeństwa na krzywdy wyrządane dzieciom, a także promowanie sposobów wspierania szczęśliwego dzieciństwa, które ma znaczący wpływ na przyszłe życie każdego człowieka. Świadomość zagrożeń, które czyhają na dzieci zarówno ze strony najbliższych, jak i otoczenia, oraz szybkie reagowanie na te niebezpieczeństwa są kluczem do skutecznego działania na rzecz efektywnej ochrony małoletnich oraz ich szczęśliwego dzieciństwa, które powinno być bezpieczne, radosne, wspierające i oparte na miłości. Każdy z nas na pewno się z tym zgadza.

W ramach kampanii w dniu 16 października 2024 roku odbyła się również regionalna konferencja „Dzieciństwo bez przemocy”, w której udział wzięli specjaliści z zakresu pedagogiki, psychologii, prawa oraz medycyny, dzieląc się swoimi doświadczeniami oraz wiedzą na temat problemu przemocy wobec dzieci oraz sposobów skutecznej profilaktyki. Duży nacisk stawiany na edukację i uświadamianie społeczeństwa pokazał, że istnieje wiele sposobów, aby wspierać walkę z przemocą wobec dzieci. Dlatego tak ważne są działania mające na celu uświadamianie, że szybkie reagowanie poprzez zgłaszanie przypadków

zaobserwowanej przemocy, wspieranie emocjonalne ofiar i ich rodzin, by nigdy nie zostawały z problemem same, szkolenie kadry w zakresie rozpoznawania sygnałów stosowania przemocy, łatwiejszy dostęp do pomocy prawnej czy współpraca organizacji pozarządowych odgrywają kluczową rolę we wspólnej walce o dobro dzieci.

Na konferencji rektora prof. Zbigniewa Krasieńskiego reprezentowała prorektor ds. promocji i organizacji prof. UMP dr hab. Justyna Gornowicz-Porowska. Kierownik Katedry i Zakładu Psychologii Klinicznej prof. Ewa Mojs wygłosiła prelekcję pt. „Dobrostan młodego człowieka i jego podstawa – zdrowie psychiczne! Jak je skutecznie chronić?”. Realizacja przedsięwzięcia nie byłaby możliwa bez organizacyjnego zaangażowania Centrum Promocji i Komunikacji UMP.

Szczególnym, symbolicznym momentem był finał kampanii, który nie bez powodu został zaplanowany na 19 listopada, kiedy obchodzony jest Międzynarodowy Dzień Przeciwdziałania Przemocy wobec Dzieci. Tego dnia na znak sprzeciwu wobec krzywdzenia dzieci fasady budynków wielu instytucji oraz firm w Polsce – w tym nasze Centrum Biologii Medycznej – zostały podświetlone na czerwono.

Więcej informacji na temat projektu można znaleźć na stronie: www.fdds.pl. ■

◀ Górne zdjęcie: prof. Ewa Mojs (fot. Wielkopolski Urząd Wojewódzki w Poznaniu)

Dolne zdjęcie: przedstawiciele instytucji i organizacji biorących udział w kampanii (fot. Wielkopolski Urząd Wojewódzki w Poznaniu)

WYDARZENIA

InfPrev4frica PO RAZ TRZECI

W dniach 19–26 listopada 2024 roku grupa nauczycieli akademickich naszego uniwersytetu: dr hab. Ewelina Chawłowska, dr Magdalena Strugała, dr Marlena Szewczyczak z Katedry i Zakładu Profilaktyki Zdrowotnej, dr Edyta Cudak-Kasprzak z Zakładu Pielęgniarstwa Anestezjologicznego i Intensywnej Opieki uczestniczyła w spotkaniu w ramach realizacji projektu InfPrev4frica, poświęconego wspieraniu instytucji szkolnictwa wyższego w Afryce Subsaharyjskiej w kształceniu studentów pielęgniarstwa w zakresie zrównoważonych i innowacyjnych praktyk zapobiegania i kontroli zakażeń (www.infprev4frica.eu). Było to trzecie z sześciu planowanych spotkań w ramach ww. projektu.

TEKST: DR MAGDALENA STRUGAŁA, DR EDYTA CUDAK-KASPRZAK

Pierwsze ze spotkań odbyło się w 2023 roku w Escola Superior de Enfermagem de Lisboa (ESEL) w Portugalii, kolejne – w Kilimanjaro Christian Medical University College (KCMUCo) w Tanzanii, a trzecie – w Mahajandze na Madagaskarze. W tym międzynarodowym spotkaniu udział wzięli partnerzy projektu z ESEL i Escola Superior de Enfermagem de Coimbra (ESENfC)

oraz beneficjenci projektu z Tanzanii: KCMUCo, Catholic University of Health and Allied Sciences (CUHAS) oraz z Madagaskaru: Université d'Antananarivo (UA) i Université de Mahajanga (UMGA). Łącznie w spotkaniu wzięło udział 28 osób.

Tematem przewodnim spotkania była realizacja WP3 (work package 3) i WP4 (work

► Na pierwszym planie prodziekan
Wydziału Nauk o Zdrowiu
dr hab. Ewelina Chawłowska

package 4), czyli analiza pilotażu i rozwoju modelu pedagogicznego InfPrev4frica i ocena przygotowanych przez partnerów z uniwersytetów Afryki Subsaharyjskiej scenariuszy symulacyjnych dotyczących prewencji i kontroli zakażeń szpitalnych w wybranych procedurach pielęgnarskich na bazie obowiązujących światowych wytycznych. W pracy w zakresie WP3 i WP4 wpisywały się także działania dotyczące rozpowszechniania i promocji projektu w mediach społecznościowych, w trakcie tematycznych wydarzeń/konferencji w krajach partnerskich, biorących udział w projekcie. Każdemu dniu pracy towarzyszyły dyskusje, wymiany poglądów oraz doświadczeń, potwierdzające odmienności kulturowe, zasoby sprzętowe, ograniczenia/potencjał, możliwości i oczekiwania, które przekładają się na ostateczny kształt zarówno w zakresie modelu pedagogicznego InfPrev4frica, jak i realizacji 12 scenariuszy symulacyjnych (po 3 z każdego uniwersytetu). Formuła spotkań obejmowała wykłady i warsztaty tematyczne. W jednym dniu cały zespół wizytował Nursing Faculty na Uniwersytecie w Mahajandze. Oceniono tutejszy realny potencjał i zasoby, jakimi dysponuje uczelnia. W ramach projektu beneficjenci środków zakupili część sprzętów do sal symulacji medycznych, które są już organizowane na ich uniwersytetach. Zakupiono fantomy symulacyjne do zajęć w ramach podstawowych procedur pielęgnarskich, takich jak wykonanie wkłucia dożylnego czy cewnikowanie pęcherza moczowego, fantom osoby dorosłej, na którym można szkolić się z wykonywania czynności higienicznych, fantom do nauki resuscytacji noworodka, fantom pozwalający na naukę odbierania porodu fizjologicznego z wykorzystaniem wielu technik oraz sprzęt konieczny do prowadzenia działań w myśl procedur, zgodnie z zasadami prewencji i kontroli zakażeń szpitalnych. Przygotowanie i należyte wyposażenie sal symulacyjnych pozwoliło prowadzić miejscowym nauczycielom zajęcia ze studentami w bezpiecznych warunkach symulowanych i kształtować umiejętności praktyczne na najwyższym poziomie oraz kontynuować w przyszłości taką metodę pracy ze studentami i konsekwentnie poszerzać dla nich ofertę edukacyjną i możliwości.

Działania w ramach projektu są tylko niewielką częścią tego, co jest potrzebne, by poprawić opiekę i edukację zdrowotną w krajach Afryki Subsaharyjskiej, szczególnie tu, na Madagaskarze, jednym z najbardziej ubogich krajów świata, liczącym 31 195 000 mieszkańców. Na przeżycie mają oni mniej niż dwa dolary dziennie, większość żyje w skrajnym ubóstwie. Tylko 30% dzieci realizuje naukę w szkole podstawowej.

Pomimo praw, które gwarantuje Konstytucja Madagaskaru, tutejsza ludność malgaska musi płacić za wszelkie świadczenia zdrowotne, co niestety jest poza jej zasięgiem. Ludzie, którzy potrzebują pomocy, nie otrzymują jej. Wydatki na opiekę zdrowotną wynoszą 3,5% PKB. Dane epidemiologiczne są dramatycznie złe, według WHO średnia długość życia populacji malgaskiej wynosi 62,9 roku, największa umieralność jest związana z udarami, bo aż 74/100 000, chorobami zakaźnymi, takimi jak malaria (44,4/100 000) czy HIV i AIDS (od 2010 roku odnotowano wzrost zachorowań o 158%). W 2023 roku 76 000 osób było zarażonych HIV, a 3100 osób zmarło w wyniku AIDS (www.unaids.org, data wejścia: 25.11.2024). W 50,4% przypadków przyczynami śmierci są stan zdrowia matek, noworodków i niedożywienie (www.data.who.int, data wejścia: 25.11.2024). Z raportu UNICEF z 2023 roku wynika, że około 5 000 000 dzieci umiera przed 5. rokiem życia, około 2 000 000 umiera pomiędzy 5. a 24. rokiem życia (www.unicef.org, data wejścia: 25.11.2024).

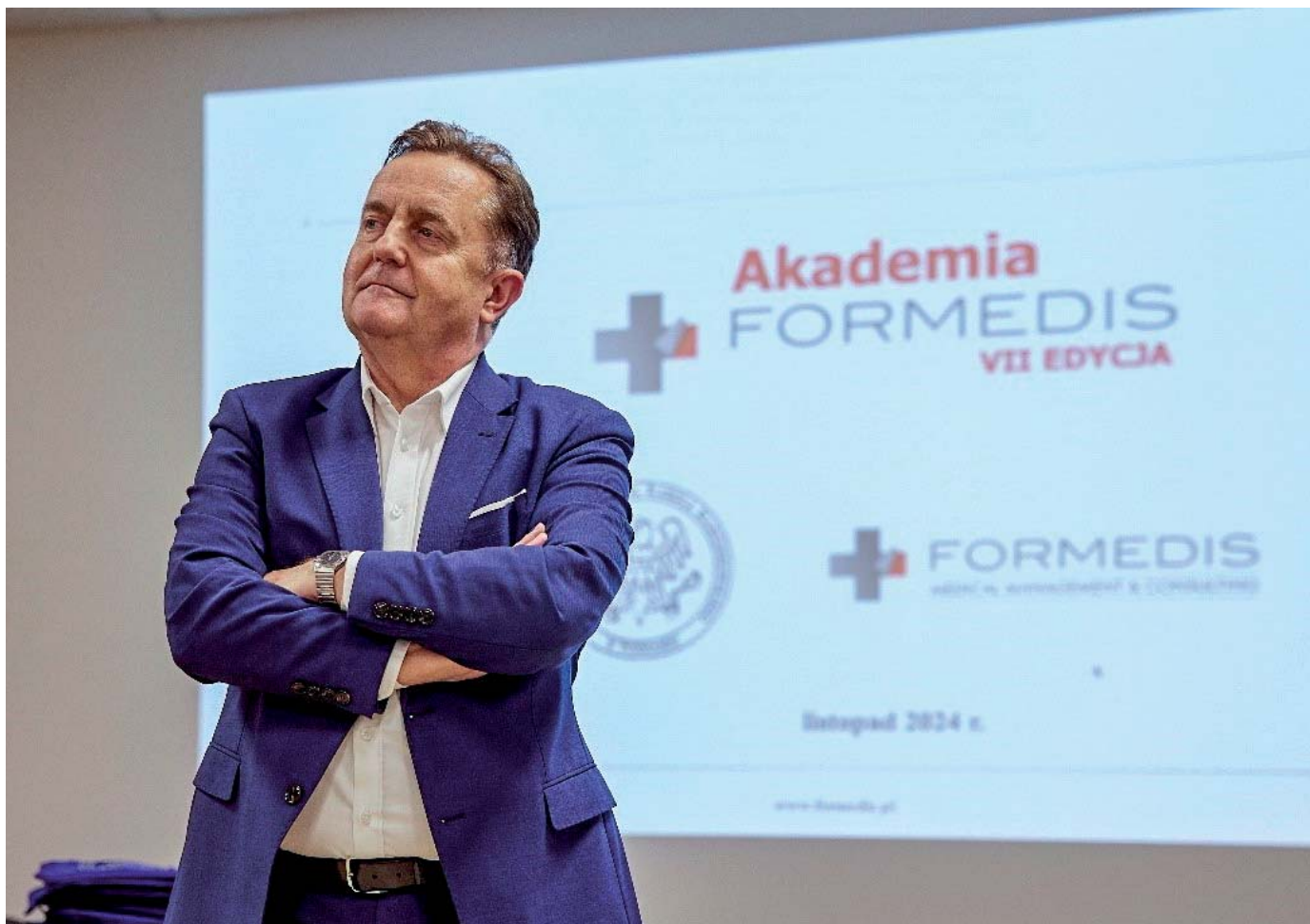
W trakcie pobytu udało się nam nawiązać kontakt z misjonarzem Zgromadzenia Misyjnego Świętej Rodziny, biskupem diecezji Mahajanga Zygmuntem Robaszkiewiczem, który jest Polakiem i mieszka na Madagaskarze od 1987 roku i wspiera tutejszą ludność w wielu inicjatywach, zwłaszcza obejmujących opiekę zdrowotną i ofertę edukacyjną dla pielęgniarek. Biskup zaprosił nas do obejrzenia Katolickiego Szpitala, który dzięki wsparciu organizacji katolickich jest na nieco wyższym poziomie niż szpital publiczny/uniwersytecki, który był zwiedzany wcześniej.

W wyniku prac w ramach projektu zakłada się przygotowanie i opublikowanie na podstawie badań ilościowych i jakościowych minimum czterech prac naukowych (każdy biorący udział w projekcie uniwersytet). Ale dotychczasowe spotkania i integracja zespołów z uczelni partnerskich już zaowocowały dodatkowymi pomysłami na następne projekty, przeglądami systematycznymi i innymi inicjatywami, które są efektami spotkań i integracji badaczy w ramach InfPrev4frica.

Finalnie zespół UMP przedstawił również projekt wymiany akademickiej dla studentów i nauczycieli ww. uniwersytetów Afryki Subsaharyjskiej z naszą uczelnią. Należy podkreślić, że wymiana nauczycieli i studentów w ramach programu ERASMUS+ jest pierwszą tego typu współpracą pomiędzy Polską a krajami Afryki Subsaharyjskiej, a Komisja Europejska przyznała nam finansowanie na lata 2024–2027.

Poza częścią merytoryczną, oficjalną bardzo ciekawym był program socjalny, przygotowany przez gospodarzy z UMGA. Uczestnicy spotkania mieli okazję kosztować specjalów kuchni malgaskiej i korzystać z uroków wyspy, podziwiać rękodzieło tutejszych mieszkańców, a przede wszystkim zobaczyć warunki ich życia.

Kierujemy podziękowania do władz rektorskich naszego uniwersytetu, do dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu prof. Ewy Baum oraz do mgr Bożeny Raduchy i mgr Magdaleny Rolskiej z Sekcji Współpracy Międzynarodowej. ■

KONFERENCJE

PODNOŚIMY KOMPETENCJE

SIÓDMA EDYCJA AKADEMII FORMEDIS ZAINAUGUROWANA

W listopadzie 2024 roku zainaugurowana została siódma edycja Akademii Formedis, realizowana przez Formedis Medical Management & Consulting i Centrum Promocji i Komunikacji UMP. Honorowy patronat nad tym projektem edukacyjnym objął rektor Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

TEKST: MGR DOMINIKA BAZAN

▲ Założyciel Formedis Medical Management & Consulting, ekspert prywatnego rynku usług medycznych i specjalista z zakresu zarządzania ochroną zdrowia Piotr Magdziarz

Wykład inauguracyjny siódmą edycję Akademii Formedis poprowadził partner zarządzający Formedis Piotr Magdziarz, a uczestników w imieniu rektora prof. Zbigniewa Krasieńskiego przywitała prorektor ds. promocji i organizacji prof. UMP dr hab. Justyna Gornowicz-Porowska.

Studenci uczestniczący w tegorocznym cyklu spotkań mają wyjątkową okazję do zaznajomienia się między innymi

z tematyką z obszarów zarządzania w ochronie zdrowia, prawa, finansowania świadczeń opieki zdrowotnej czy też komunikacji i marketingu oraz pracy w zespole interdyscyplinarnym.

Wygłoszenie wzajemnych podziękowań i wręczenie certyfikatów uczestnictwa to stałe elementy uroczystego spotkania podsumowującego każdą edycję Akademii Formedis. Tak będzie i tym razem. ■

KONFERENCJE

Autyzm w domu i w szkole

VI Konferencja Naukowo-Szkoleniowa

Dnia 22 października 2024 roku w Centrum Kongresowo-Dydaktycznym UMP odbyła się VI Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Autyzm w domu i w szkole”, której współorganizatorami były Pracownia Socjologii Zdrowia i Patologii Społecznych oraz Fundacja Spektrum Autyzmu.

TEKST: PROF. UMP DR HAB. JAN DOMARADZKI, DR ANNA KOSTIUKOW

Konferencja, nad którą patronat objęli: rektor Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, marszałek województwa wielkopolskiego, prezydent Poznania i wojewódzki kurator oświaty, była już szóstą edycją wydarzenia, którego celem jest zwiększenie świadomości na temat wyzwań związanych ze spektrum autyzmu oraz ukazanie funkcjonowania dziecka z autyzmem w warunkach domowych, przedszkolnych i szkolnych. Wcześniej edycje konferencji spotkały się z dużym zainteresowaniem studentów, nauczycieli, rodziców i terapeutów. Celem tegorocznego wydarzenia było pokazanie nowych rozwiązań poprawiających jakość życia zarówno rodziców dzieci z ASD, jak i osób pracujących z dziećmi z autyzmem, a więc przedstawienie takich działań, które w konsekwencji mają przyczynić się do poprawy jakości życia dzieci.

Wśród wielu ciekawych tematów poruszono m.in. kwestie związane z ASD i traumą, chorobami współwystępującymi w ASD, echolalią w komunikacji osób z ASD, medycyną osteopatyczną w terapii autyzmu, rolą lekarza POZ w opiece nad osobami z ASD, komunikacją alternatywną w autyzmie oraz rolą diety w terapii ASD.

Konferencję otworzyła dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu prof. Ewa Baum, która zwróciła uwagę na konieczność zintegrowanego i holistycznego podejścia do osób ze spektrum autyzmu i ich rodzin oraz potrzebę ich włączenia do społeczeństwa. Prelegentami byli uznani naukowcy i terapeuci z Poznania, Warszawy, Zielonej Góry, Morąga i Szczecina, a naszą uczelnię reprezentowali, jako organizatorzy konferencji, prof. UMP dr hab. Jan Domaradzki z Pracowni Socjologii

Zdrowia i Patologii Społecznych w Katedrze Nauk Społecznych i Humanistycznych oraz kierownik studiów podyplomowych i prezeska Fundacji Spektrum Autyzmu dr Anna Kostiukow. Swoimi wystąpieniami konferencję wsparło także grono wykładowców UMP: dr Mirosława Cyłkowska-Nowak, dr Paulina Tomal, mgr Natalia Markwitz-Grzyb i mgr Monika Soczewka.

Aktualny i niezmiernie ważny z perspektywy medycznej i społecznej temat konferencji wzbudził duże zainteresowanie, czego wyrazem było szerokie grono uczestników, których w tym roku zgłosiło się ponad 260, głównie nauczycieli, terapeutów, rodziców i studentów. Fakt ten potwierdza, że kolejny raz wybór tematyki spotkania okazał się trafny i ciekawy.

Podsumowując przebieg tegorocznej konferencji, potwierdzono chęć organizacji kolejnej edycji. Odbędzie się ona w październiku 2025 roku na Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu.

Organizacja tak dużego przedsięwzięcia nie byłaby możliwa bez zaangażowania i wsparcia wielu osób. Dlatego pragniemy wyrazić naszą wdzięczność dla władz uczelni i Wydziału Nauk o Zdrowiu za przychyłność i pomoc finansową dla tego międzynarodowego projektu. W sposób szczególnie składamy podziękowania obecnym i byłym władzom rektorskim uczelni oraz dziekanom Wydziału Nauk o Zdrowiu za organizacyjne i finansowe wsparcie wydarzenia. Wyrazy wdzięczności kierujemy także do całej Sekcji Organizacji Wydarzeń za profesjonalne przygotowanie spotkania oraz mgr Dominice Bazan z Centrum Promocji i Komunikacji za pomoc w promocji konferencji. ■

SYMPOZJUM Z OKAZJI 100. ROCZNICY URODZIN PROF. JÓZEFA CHMIELA ORAZ 60-LECIA UTWORZENIA KATEDRY BIOCHEMII FARMACEUTYCZNEJ UMP

Rok 2024 upłynął pod znakiem ważnych rocznic dla Katedry i Zakładu Biochemii Farmaceutycznej (KiZBF) naszego uniwersytetu. Dnia 22 lipca minęła 100. rocznica urodzin, a 19 kwietnia – 14. rocznica przedwczesnej śmierci prof. Józefa Chmiela – założyciela Zakładu Biochemii przy Wydziale Farmaceutycznym ówczesnej Akademii Medycznej.

TEKST: PROF. WANDA BAER-DUBOWSKA, PROF. VIOLETTA KRAJKA-KUŹNIAK

- 1 Prof. Wanda Baer-Dubowska podczas prelekcji na temat prof. Chmiela i jego dzieła
- 2 Prof. Violetta Krajka-Kuźniak prezentująca aktualne kierunki badań i perspektywy rozwoju KiZBF
- 3 Uczestnicy sympozjum. Uroczystość zaszczytli przedstawiciele władz UMP (prorektor prof. UMP Justyna Gornowicz-Porowska, dziekan prof. Anna Jelińska), przyjaciele i sympatycy KiZBF oraz dawni pracownicy
- 4 Uhonorowanie prof. Violetty Krajki-Kuźniak najwyższym wyróżnieniem Wydziału Farmaceutycznego – plakietą wykonaną przez Mennicę Polską
- 5 Przekazanie listu gratulacyjnego przez dziekana Wydziału Chemii UAM prof. Macieja Kubickiego
- 6 Prof. Magdalena Figlerowicz i prof. Violetta Krajka-Kuźniak

Z niewielkiego początkowo zakładu, utworzonego 60 lat temu, powstały trzy katedry: Katedra i Zakład Diagnostyki Laboratoryjnej na Wydziale Lekarskim, Katedra i Zakład Chemii Klinicznej i Diagnostyki Molekularnej i KiZBF na Wydziale Farmaceutycznym. Ta ostatnia jest bezpośrednią kontynuacją zadań przypisanych pierwotnemu zakładowi. Rocznice stały się okazją do Jubileuszowego Sympozjum, które odbyło się 13 listopada 2024 roku w sali im. prof. Jana Pawlaczyka w Collegium Pharmaceuticum.

Wartym odnotowania jest fakt, że Zakład Biochemii, który przez pierwsze 20 lat swego istnienia zajmował trzy pokoje (dwa laboratoryjne i gabinet kierownika) w dawnym Collegium Chemicum świętuje swoje 60-lecie w nowym Collegium Pharmaceuticum, gdzie zajmuje powierzchnię kilkakrotnie większą i dysponuje znakomitym wyposażeniem.

W trakcie sympozjum prof. Wanda Baer-Dubowska (kierownik KiZBF w latach 1997–2017) przedstawiła sylwetkę prof. Chmiela i jego osiągnięcia oraz historię zakładu i KiZBF.

Prof. Chmiel w historię Wydziału Farmaceutycznego wpisał się nie tylko dzięki osiągnięciom naukowym i dydaktycznym, ale też jako inicjator i twórca Oddziału Analityki Medycznej kształtującego już od 45 lat diagnostów laboratoryjnych. Zasługi Profesora zostały docenione przez uczynienie go w roku 1997 patronem budynku przy ul. Święcickiego 4, znanego od tej pory jako Collegium prof. Józefa Chmiela.

Aktualne kierunki badań i perspektywy rozwoju KiZBF zaprezentowała kierownik

katedry prof. Violetta Krajka-Kuźniak. Podkreśliła ona otwartość jednostki na współpracę zarówno w ramach WF, jak i poza macierzystą uczelnią oraz przedstawiła efekty tych działań w formie wspólnie realizowanych projektów.

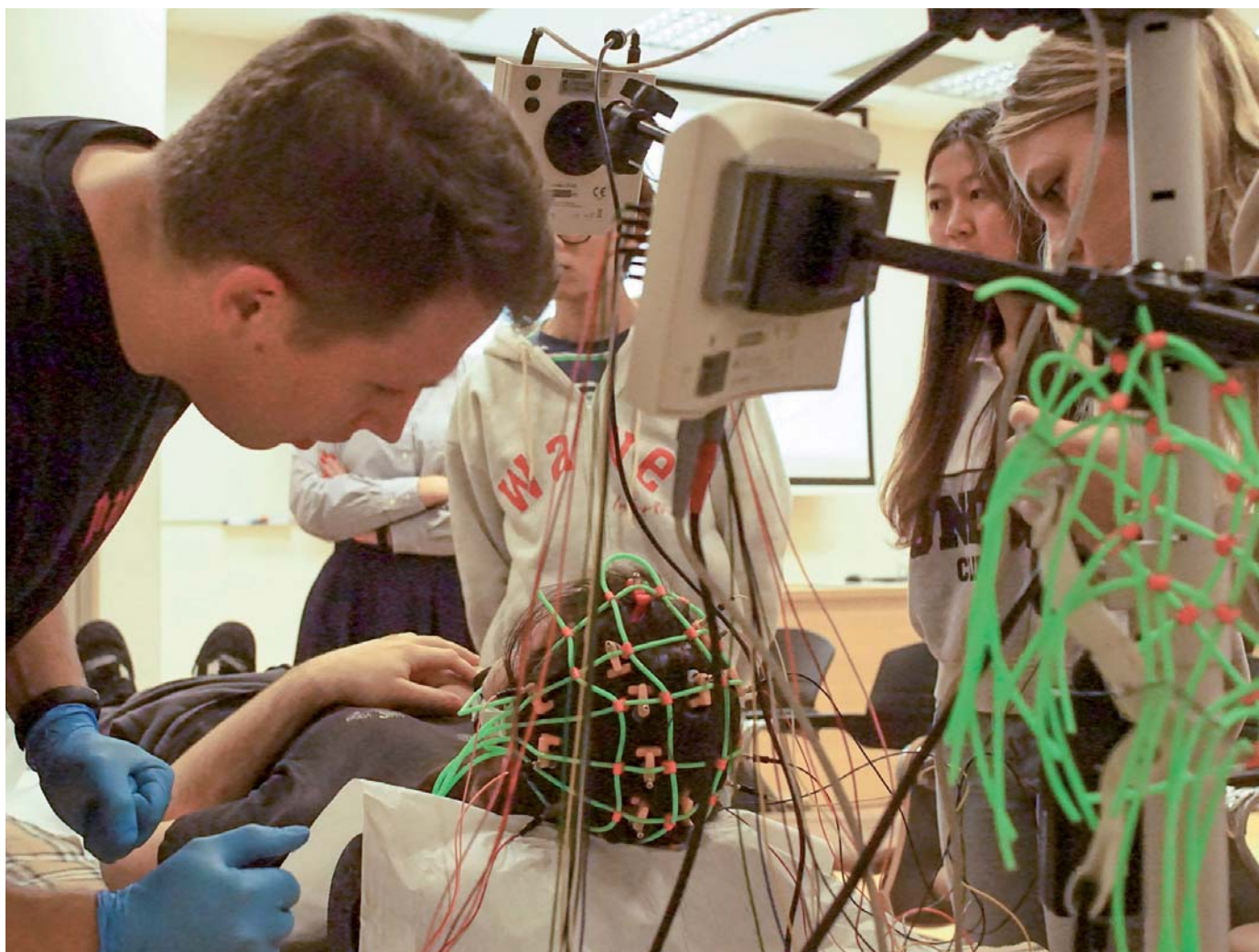
Tematyka badawcza została bardziej szczegółowo przedstawiona w wystąpieniach kolejnych mówców:

- „Receptor AhR i jego powiązanie z Nrf2 i ER jako cel oddziaływania naturalnych i syntetycznych czynników chemoprewencyjnych” – prof. UMP dr hab. Hanna Szaefer;
- „Epigenetyka nowotworów – od modelu skórnej kancerogenezy do »płynnej biopsji«” – prof. UMP dr hab. Jarosław Paluszczak;
- „Charakterystyka epigenetyczna oraz poszukiwanie nowych inhibitorów szlaku Wnt aktywnych w komórkach glejaka wielopostaciowego” – dr hab. Aleksandra Majchrzak-Celińska;
- „Podróż po szlakach, czyli koncepcje molekularnych punktów uchwytu w terapii nowotworów głowy i szyi” – dr hab. Robert Kleszcz.

W drugiej części sympozjum wyniki realizowanych projektów zaprezentowali młodzi pracownicy i doktoranci.

Sympozjum i jego program spotkały się z dużym uznaniem uczestników i zaproszonych gości, którzy dali temu wyraz w swoich wystąpieniach. Szczególnie ważne dla organizatorów było wystąpienie córki prof. Chmiela prof. Magdaleny Figlerowicz, która dzieląc się osobistymi refleksjami na temat ojca, stwierdziła, że zapewne byłby on dumny z osiągnięć kontynuatorów jego dzieła. ■

KONFERENCJE

FRONTIERS IN NEUROLOGY, NEUROPHYSIOLOGY AND NEUROPHARMACOLOGY

Dnia 16 listopada 2024 roku odbyła się ósma edycja Międzynarodowej Konferencji Studenckiej „Frontiers in Neurology, Neurophysiology and Neuropharmacology”, zorganizowana przez Studenckie Koło Naukowe Neurofizjologów STN UMP w Poznaniu.

TEKST: JĘDRZEJ PEPLIŃSKI, MATYLDA WITKOWSKA, RYSZARD ŚLIWIŃSKI (STUDENCKIE KOŁO NAUKOWE NEUROFIZJOLOGÓW), DR KATARZYNA KACZMAREK, PROF. JULIUSZ HUBER

Konferencja miała wymiar hybrydowy. Łącznie zgromadziła prawie 150 uczestników z całej Polski i 8 z innych państw, zaproszono 9 ekspertów prezentujących wykłady przed sesją studencką. W materiałach konferencyjnych opublikowano streszczenia 17 prac studenckich. Konferencję poprzedzał program praktycznych warsztatów z zakresu elektromiografii oraz elektroencefalografii.

Oficjalny patronat nad konferencją objęli: rektor Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu prof. Zbigniew Krasieński, European Academy of Neurology, dyrektor Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego im. Wiktora Degi dr Przemysław Doroszewski oraz Studenckie Towarzystwo Naukowe Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu.

Konferencję otworzył prorektor ds. studenckich dr hab. Jakub Żurawski, do życzeń powodzenia przyłączył się dr Przemysław Daroszewski. W sesji eksperckiej mogliśmy usłyszeć głos takich specjalistów, jak: dr hab. Piotr Janusz, poruszający temat wad i zalet instrumentacji MAGEC podczas operacji skolioz idiopatycznych, dr Ewa Lucka oraz dr Mateusz Lucki, którzy omówili wykorzystanie metod neurofizjologicznych w procesie programowania terapii rehabilitacyjnej, dr hab. Anna Maria Barciszewska, przedstawiająca epigenetyczne aspekty leczenia glejaków mózgu za pomocą leków niespecyficznych, prof. UM dr hab. Łukasz Kubaszewski, który w swoim wystąpieniu skupił się na przyszłości operacji endoskopowych, dr hab. Bartosz Sokół, który podzielił się wiedzą z zakresu patofizjologii oraz leczenia mielopatii szyjnych, dr Małgorzata Reysner, która omówiła osiągnięcia anestezjologiczne stosowane podczas operacji korekcji skoliozy, dr Jeremi Kościński, który podniósł kwestię wyzwania czekających na neurochirurgów podczas operacji guzów wewnątrzrdzeniowych, prof. Juliusz Huber, który zapoznał słuchaczy z metodyką neuromonitoringu śródoperacyjnego podczas korekcji skoliozy.

W sesji konkursowej prac studenckich zaprezentowało się 29 uczestników, a w jury zasiadli, uświetniając konferencję swą obecnością: prof. Magdalena Gibas-Dorna, dr Katarzyna Kaczmarek, dr Katarzyna Leszczyńska oraz prof. Juliusz Huber. Pierwszym 5 laureatom wręczono wspólnie nagrody. Poza tym wyróżnione prace zostały opublikowane w czasopiśmie „Issue of Rehabilitation, Orthopaedics, Neuropysiology and Sport Promotion”. W czołówce uplasowały się: Shreya Nandy na pierwszym miejscu, Bhavana Pagidela na miejscu drugim, Hanna Marciniak zamykająca podium; wśród osób wyróżnionych znaleźli się także: Maksymilian Kundera i Weronika Zwolińska, Weronika Kruczowska i Julia Gałęzewska oraz Iwona Staniszevska.

Konferencję uświetnił koncert gitarowy Maksymiliana Śliwińskiego, prezentującego utwory Jana Sebastiana Bacha. ■

KONFERENCJE

SPRAWOZDANIE Z OBRAD II WIELKOPOLSKIEGO KONGRESU PSYCHIATRII

W dniach 24–25 października 2024 roku odbył się w Poznaniu z inicjatywy prof. Filipa Rybakowskiego i pod jego kierownictwem naukowym II Wielkopolski Kongres Psychiatrii. W tegorocznym wydarzeniu, które miało formę hybrydową, udział wzięło 19 prelegentów oraz prawie 500 uczestników.

TEKST: ZUZANNA POCZTA

▲ Prof. Filip Rybakowski
(fot. Neo-Vinci)

Podczas kongresowych obrad wygłoszono 17 wykładów w ramach czterech sesji o tematyce dotyczącej ADHD, schizofrenii, lekooporności ze szczególnym uwzględnieniem depresji oraz neuropsychiatrii i neuropsychologii. Tematyka tej ostatniej sesji nawiązywała do wcześniej odbywającego się w Poznaniu Kongresu Neuropsychiatrii i Neuropsychologii. Każda z sesji zakończona była formułą Q&A. Uczestnicy mieli wtedy możliwość rozwiania swoich wątpliwości i podzielenia się własnymi doświadczeniami z codziennej praktyki. Pytania mogły zadawać również osoby uczestniczące online w kongresie.

Pierwszego dnia kongresu odbyły się dwie sesje i jedna debata interdyscyplinarna. W sesji dotyczącej ADHD jako pierwsza wystąpiła prof. Aneta Borkowska, która m.in. przedstawiła różnice pomiędzy ADHD u dzieci oraz dorosłych, a także poruszyła temat testów służących do diagnostyki funkcjonalnej w zespole nadpobudliwości ruchowej oraz poszukiwania biomarkerów. Następny mówca, prof. UAM dr hab. Tomasz Hanć, podzielił się z uczestnikami kongresu informacjami o niekorzystnych doświadczeniach nabywanych w dzieciństwie przez osoby z ADHD oraz o częstym jego współwystępowaniu z innymi zaburzeniami, szczególnie lękowymi

► Gość specjalny kongresu prof. Dan Rujescu (fot. Neo-Vinci)

i nastroju oraz uzależnieniami. W dalszej części sesji I prof. Tomasz Wolańczyk przybliżył temat farmakoterapii ADHD oraz szybkiego wzrostu jej wdrażania w praktyce terapeutycznej, szczególnie w Polsce, z uwzględnieniem wątpliwości dotyczących procesów diagnostycznych. Na zakończenie sesji I prof. Anna Antosik-Wójcińska omówiła problematykę różnicowania ADHD z chorobą afektywną dwubiegunową, zwracając uwagę na istotność wywiadu klinicznego względem stosowania baterii testów.

Sesja II dotyczyła schizofrenii. Prof. Filip Rybakowski wygłosił referat „Jak glutaminian tworzy naszą rzeczywistość – implikacje dla schizofrenii”. Prelegent omówił zmiany genetyczne w synapsach glutaminergicznych jako pierwotne dla schizofrenii w kontekście nowych możliwości leczenia, podkreślając przy tym rozwojową rolę przekaźnictwa glutaminergicznego dla mózgu. Wystąpienie prof. Adama Wichniaka dotyczyło dysfunkcji poznawczych w schizofrenii i narzędzi pozwalających na monitorowanie tych zaburzeń w trakcie leczenia. W czasie wystąpienia prelegent przeprowadził quiz dla uczestników, którzy mogli podzielić się informacjami o sposobach swego postępowania w praktyce oraz skonfrontować własne działania z wytycznymi. Podczas kolejnego wystąpienia gość specjalny kongresu, prof. Uniwersytetu Medycznego w Wiedniu Dan Rujescu, poruszył temat nowego podejścia terapeutycznego w diagnostyce i leczeniu dysfunkcji poznawczych w schizofrenii. Prelegent omówił leczenie wpływające na przekaźnictwo glutaminergiczne z wykorzystaniem ikleperminy. Substancja ta, będąca w trzeciej fazie badań, wpływa na poprawę funkcji poznawczych względem placebo, co zostało potwierdzone w dotychczas przeprowadzonych badaniach klinicznych.

Zwieńczeniem pierwszego dnia kongresu była debata interdyscyplinarna „Co z duszą, gdy choruje ciało – trójgłos endokrynologa, chirurga i psychiatry”. W debacie wzięli udział: psychiatra prof. Filip Rybakowski, chirurg prof. Tomasz Banasiewicz oraz endokrynolog prof. Marek Ruchała. W debacie głos mogli zabrać również uczestnicy kongresu. Poruszono między innymi temat wsparcia psychiatrycznego w opiece okołoperacyjnej, wpływu poziomu hormonów na stan psychiczny pacjenta oraz rozwoju medycyny spersonalizowanej.

Drugi dzień kongresu rozpoczął się wykładem prof. Janusza Rybakowskiego pt. „Neurobiologia kreatywności – związek z chorobą afektywną dwubiegunową?”. Prelegent mówił o kreatywności jako cesze funkcjonowania mózgu korzystnej ewolucyjnie, a także poruszył kwestię związku kreatywności z występowaniem chorób

► Od lewej: prof. Tomasz Banasiewicz, prof. Filip Rybakowski, prof. Marek Ruchała (fot. Neo-Vinci)

psychicznych, przedstawiając między innymi uzyskane przez osoby w remisji ChAD wyniki w testach kreatywności, istotnie wyższe niż u osób zdrowych. Następnie prof. Ewelina Knapska na przykładzie anhedonii wyjaśniła, dlaczego warto badać wysoce wyspecjalizowane obwody neuronalne kontrolujące zachowanie. Wystąpienie prof. Małgorzaty Kossut dotyczyło biologicznych mechanizmów dziedziczenia traumy oraz wpływu traumy u przodków na stan psychiczny przyszłych pokoleń. Mówczynie wskazała między innymi, że poprzez czynniki biologiczne dziedziczy się podatność na stres, ale nie pamięć specyficznej traumy. W dalszej części sesji III prof. Anna Członkowska przedstawiła chorobę Wilsona, która wymaga wczesnego wdrożenia odpowiedniego i przede wszystkim stałego leczenia. Obrady zamknęło wystąpienie mgr Joanny Kostrzewskiej, która przybliżyła temat neurostymulacji mózgu światłem SLI, zalecanym między innymi przez Stowarzyszenie „Amazonki” osobom po chemioterapii.

W ostatniej, IV sesji kongresu poruszono temat lekooporności. O predyktorach odpowiedzi na farmakoterapię ze szczególnym uwzględnieniem esketaminy oraz o znaczeniu biomarkerów dla tejszej predykcji mówiła prof. Hanna Karakuła-Juchnowicz (współautorką referatu była prof. Aleksandra Metelska). Prelegentka omówiła również zastosowanie sztucznej inteligencji w medycynie i przedstawiła porównanie diagnoz oraz zaleceń chatbota ChatGPT i lekarzy, rozważając, czy AI może diagnozować lepiej niż lekarz. Referat o możliwościach poprawy leczenia depresji lekoopornej z uwzględnieniem

esketaminy przedstawił prof. Jerzy Samocho-wiec, podkreślając ważność nowych terapii o niemonoaminergicznych mechanizmach działania, stanowiących szansę dla pacjentów z TRD. Następnie o leczeniu depresji w wieku starszym z uwzględnieniem leków o większej liczbie mechanizmów działania, w tym receptorowym, w których profil dobrze wpisuje się trazodon, mówił prof. Tomasz Sobów. W dalszej części tej sesji dr Marta Malinowska-Kubiak zaprezentowała program lekowy Spravato, przedstawiając wnioski z własnej obserwacji klinicznej. Według mówczynie największa poprawa widoczna była w zakresie zniesienia lęku i niepokoju wewnętrznego, zaobserwowano też poprawę jakości snu u wszystkich pacjentów, a u większości – znaczną poprawę w zakresie napędu. Największe efekty działania esketaminy widoczne były po jej czwartym podaniu. Obrady sesji zakończyła prof. Ewa Ferencztajn-Rochowiak, prezentując wyniki badania PROMPT („Toward PrecisiOn Medicine for the Prediction of Treatment response in major depressive disorder through stratification of combined clinical and -omics signatures”), prowadzonego przy współudziale Kliniki Psychiatrii UMP. Prelegentka poruszyła temat traumy wczesnodziecięcej, która może powodować większe nasilenie objawów depresyjnych, ale na jej podstawie nie można przewidywać efektów leczenia osób dorosłych.

Obrady zamknął prof. Filip Rybakowski, który podziękował wszystkim uczestnikom za udział w kongresie oraz zaprosił na jego kolejną, trzecią edycję, zaplanowaną na 20–21 listopada 2025 roku. ■

▲ Zabierający głos w dyskusji prof. Janusz Rybakowski (fot. Neo-Vinci)

KONFERENCJE

WIKTORA DEGI ORTOPEDIA I REHABILITACJA

SYMPOZJUM NAUKOWO-SZKOLENIOWE

Po przerwie spowodowanej pandemią oraz organizacją w 2023 roku Dni Ortopedycznych i jubileuszu 100-lecia powołania w Poznaniu pierwszej w Polsce Kliniki Ortopedycznej przedstawiciele klinik Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego im. Wiktora Degi (ORSK) Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu: prof. Jacek Kruczyński i dr hab. Łukasz Łapaj z Kliniki Ortopedii i Traumatologii Kliniki Ortopedii Ogólnej, Onkologicznej i Traumatologii oraz dr hab. Tomasz Trzeciak z Kliniki Ortopedii i Traumatologii reaktywali symposium naukowo-szkoleniowe „Wiktor Degi Ortopedia i Rehabilitacja: Leczenie wczesnych zmian zwyrodnieniowych stawu kolanowego – wybrane zagadnienia”.

TEKST: PROF. JACEK KRUCZYŃSKI, DR HAB. TOMASZ TRZECIAK,
DR HAB. ŁUKASZ ŁAPAJ, JOANNA TYKARSKA-RADZIO

▲ Pomysłodawcy reaktywacji symposium; od prawej: prof. Jacek Kruczyński, dr hab. Łukasz Łapaj, dr hab. Tomasz Trzeciak

Symposium odbyło się w dniu 29 listopada 2024 roku i zgodnie z koncepcją przyjętą przez twórcę projektu prof. Jacka Kruczyńskiego miało charakter zarówno naukowy, jak i edukacyjny. Spotkanie stanowiło doskonałą okazję do zaprezentowania przez uznane w Polsce autorytety w dziedzinie ortopedii najnowszych metod leczenia wczesnych zmian zwyrodnieniowych (artroz) stawu kolanowego.

Tematyka podjęta w tym roku wynika ze zmieniających się potrzeb naszych pacjentów. Z jednej strony dzięki postępowi nauk medycznych obserwujemy wydłużenie się średniej długości życia, czemu towarzyszy oczekiwanie seniorów, by jak najdłużej zachować sprawność. Z drugiej strony zwiększająca się aktywność sportowa młodszych pacjentów wiąże się z rosnącą liczbą urazów stawu kolanowego. Prowadzą

one w konsekwencji do zwiększonego występowania w młodszej grupie wiekowej przedwczesnych zmian zwyrodnieniowych. I choć stosowane obecnie endoprotezy całkowite stawu kolanowego są coraz lepsze, ich implantacja w stawach z niewielkim nasileniem zmian zwyrodnieniowych nie jest optymalnym postępowaniem. Wobec tego coraz większy nacisk kładzie się na stosowanie technik minimalnie inwazyjnych i metod leczenia zachowujących staw (tzw. joint preserving surgery). Te zagadnienia stanowiły główną tematykę sympozjum.

Do najmniej inwazyjnych metod postępowania u pacjentów z początkowymi zmianami zwyrodnieniowymi zaliczyć można osteotomie wykonane wokół stawu kolanowego. Wprawdzie zabiegi tego typu stosowane są od wielu dekad, jednak w ostatnich latach nastąpił istotny postęp w zakresie technik operacyjnych. Korekcyjne osteotomie historycznie przeprowadzano w obrębie kości piszczelowej albo udowej, co pozwalało na jednopłaszczyznowe skorygowanie niewłaściwej osi kończyny. Dzięki badaniom biomechanicznym z ostatnich lat do praktyki klinicznej wprowadzono wspomagane planowaniem komputerowym zabiegi korekcyjne, które zmieniają oś kończyny w trzech płaszczyznach i mogą obejmować osteotomie przeprowadzane na kilku poziomach. Ulepszono także metody zespolenia, co istotnie zredukowało ryzyko powikłań. Aspekty związane z tą tematyką przedstawiło grono doświadczonych ekspertów: dr Łukasz Luboiński z Warszawy, dr Jan Kiryluk z Białegostoku i prof. Jan Zabrzyński z Bydgoszczy.

Najnowszym trendem w zakresie leczenia wczesnych artroz stawu kolanowego jest stosowanie tzw. miniimplantów. Ich wszczepienie można do pewnego stopnia i przy tym obrazowo porównać

do „założenia plomb w miejsce ubytku w zębie”. Są to niewielkie metalowe wszczepy, które uzupełniają wyłącznie ograniczone ubytki chrząstki, typowo spotykane we wczesnych zmianach zwyrodnieniowych. Pierwsze miniimplanty w formie wystandaryzowanych komponentów przewidzianych dla kłykci kości udowej oraz stawu rzepkowo-udowego wdrożono dwie dekady temu. Efekty stosowania tych wszczepów w praktyce klinicznej przedstawili dr hab. Tomasz Trzeciak i dr Maciej Pawlak z Gdańska. Postępy inżynierii biomedycznej doprowadziły do rozwoju najnowszej generacji personalizowanych miniimplantów. Są one projektowane indywidualnie dla każdego stawu, a projekt przygotowywany jest z wykorzystaniem algorytmów sztucznej inteligencji (AI), na podstawie danych uzyskanych z badania rezonansu magnetycznego. Praktyczne zastosowanie tych nowoczesnych implantów przedstawili dr hab. Tomasz Trzeciak oraz dr hab. Łukasz Łapaj.

Szczególne miejsce w omawianej powyżej grupie zajmują miniimplanty w leczeniu artroz przedziału rzepkowo-udowego. Jak skomplikowana biomechanicznie jest ta część stawu kolanowego i jak wymagające jest jej leczenie, przedstawił zebrany prof. Jacek Kruczyński. Następnie praktyczne aspekty stosowania miniimplantów w tej części stawu kolanowego przedstawił dr Filip Adamcewicz ze Świebodzina.

W kolejnej części sympozjum przedstawiono doświadczenia kliniczne związane z endoprotezoplastyką jednoprzedałową stawu kolanowego. Jest to nadal niedoceniana i zbyt rzadko stosowana metoda leczenia, na co w swoim omówieniu zwrócił uwagę dr hab. Łukasz Łapaj. Praktyczne aspekty związane z implantacją endoprotez częściowych stawu kolanowego przedstawił dr Paweł Olszewski z Warszawy, a także

▲ Dr Paweł Skowronek

▲ Wykonywany w ORSK zabieg z użyciem robota Omnibotics

wiceprzewodniczący Zarządu ESSKA (European Society of Sports Traumatology, Knee Surgery & Arthroscopy) dr Paweł Skowronek z Krakowa.

Ostatnie wykłady dotyczyły stosowania nowoczesnych technik robotycznych, wykorzystujących algorytmy oparte na modelach AI. Techniki te pozwalają wszczepiać implanty jednoprzędziłowe i całkowite w sposób powtarzalny, precyzyjny i dostosowany do anatomii pacjenta. Osobną prezentację poświęcono aspektom biomechanicznym – konieczności personalizowania techniki operacyjnej tak, by dostosować ją do indywidualnych cech anatomicznych każdego pacjenta.

Należy zaznaczyć, iż wszystkie prezentacje i warsztaty, które odbyły się w ramach sympozjum, wyraźnie wpisywały się w nowoczesny trend medycyny personalizowanej – dotyczy to zarówno algorytmów postępowania, jak i technik operacyjnych, a nawet implantów.

Warto zauważyć, że omawiane w aspekcie teoretycznym zagadnienia dotyczące AI oraz robotyki są w praktyce realizowane w ORSK. Od czerwca 2024 roku dysponujemy najnowocześniejszymi technologiami wspomagającymi pracę lekarzy ortopedów. Ponadto, w konsekwencji przyznanego przez Zarząd Województwa Wielkopolskiego dofinansowania w wysokości 1 698 852,50 zł, pochodzącego z Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014–2020, szpital pozyskał sprzęt wykorzystujący wirtualną rzeczywistość, który wspiera wykonywanie skomplikowanych zabiegów endoprotezoplastyki rewizyjnej. Blok Operacyjny szpitala wyposażony został w przeznaczony do endoprotezoplastyki stawów kolanowych robota Omnibotics, a wcześniej wprowadzono do użytku system rozszerzonej rzeczywistości

Carnalife, co umożliwiło obrazowanie trójwymiarowe w postaci hologramów na sali operacyjnej.

Robot, który rozpoczął pracę na Bloku Operacyjnym ORSK, ma kilka unikalnych cech. Oprócz tworzenia modelu cyfrowego kolana po akwizycji punktów referencyjnych m.in. zbiera w trakcie operacji informacje o balansie więzadłowym stawu. Ma to kluczowe znaczenie w odtworzeniu prawidłowej kinematyki kolana po operacji i pozwala zbliżyć się w tym zakresie do doskonałości. Dla pacjenta oznacza to coraz większą szansę na to, że po operacji w krótkim czasie będzie on w stanie powrócić do pełnej aktywności w życiu społecznym, w tym również zawodowym. W szpitalu wykonano 20 zabiegów z użyciem robota Omnibotics.

Zespół ortopedów ORSK, zarówno stosując nowoczesne metody robotyczne, jak i wykorzystując wirtualną rzeczywistość, praktycznie realizuje zagadnienia omawiane podczas sympozjum naukowo-szkoleniowego „Wiktora Degi Ortopedia i Rehabilitacja...”.

Po części wykładowej uczestnicy mieli możliwość poszerzenia swoich umiejętności praktycznych w trakcie przeprowadzonych pod okiem dr. hab. Tomasza Trzeciaka i dr. hab. Łukasza Łapaja warsztatów poświęconych technikom wszczepiania miniimplantów.

Sympozjum cieszyło się dużym zainteresowaniem środowiska ortopedycznego, zarówno rezydentów, jak i specjalistów. Wykładom towarzyszyły bardzo ciekawe dyskusje i wymiany doświadczeń. Uczestnicy chwalili wysoki poziom merytoryczny części naukowej oraz wartość praktyczną warsztatów. Sukces tegorocznej edycji zachęca nas do kontynuowania cyklicznych spotkań w kolejnych latach. ■

INWESTYCJE

budowa CZSK

TEKST: DOMINIKA ULIŃSKA

Od przeszło 12 miesięcy trwa kolejny etap budowy Centralnego Zintegrowanego Szpitala Klinicznego w Poznaniu przy ul. Grunwaldzkiej 55. Do wykonania są trzy moduły szpitalne oraz pawilon wejściowy do nowego szpitala:

- moduł 3 (3a) – 9442,05 m²,
- moduł 4 (4b, 4a) – 7108,22 m²,
- moduł 5 (5a, 5b) – 9794,75 m²,
- pawilon wejściowy – 1454,13 m².

Cały kompleks po wybudowaniu wymienionych budynków będzie liczył razem z modułami 1 i 2 przeszło 53 000 m².

Do tej pory wykonano wszystkie roboty żelbetowe, zaizolowano dachy, na których to zamontowano konstrukcje pod panele fotowoltaiczne oraz posadowiono już częściowo centrale wentylacyjne do obsługi budynków. Zamontowano okna w modułach 3, 4, 5, aktualnie montowane są fasady szklane w łączniku budynków.

Na zewnątrz, z uwagi na dobre warunki pogodowe, nieustannie trwają prace elewacyjne. Pogoda sprzyja również prowadzeniu prac związanych z infrastrukturą techniczną, jak kanalizacje kablowe czy sieci sanitarne, niezbędne do przyłączenia i funkcjonowania nowych budynków.

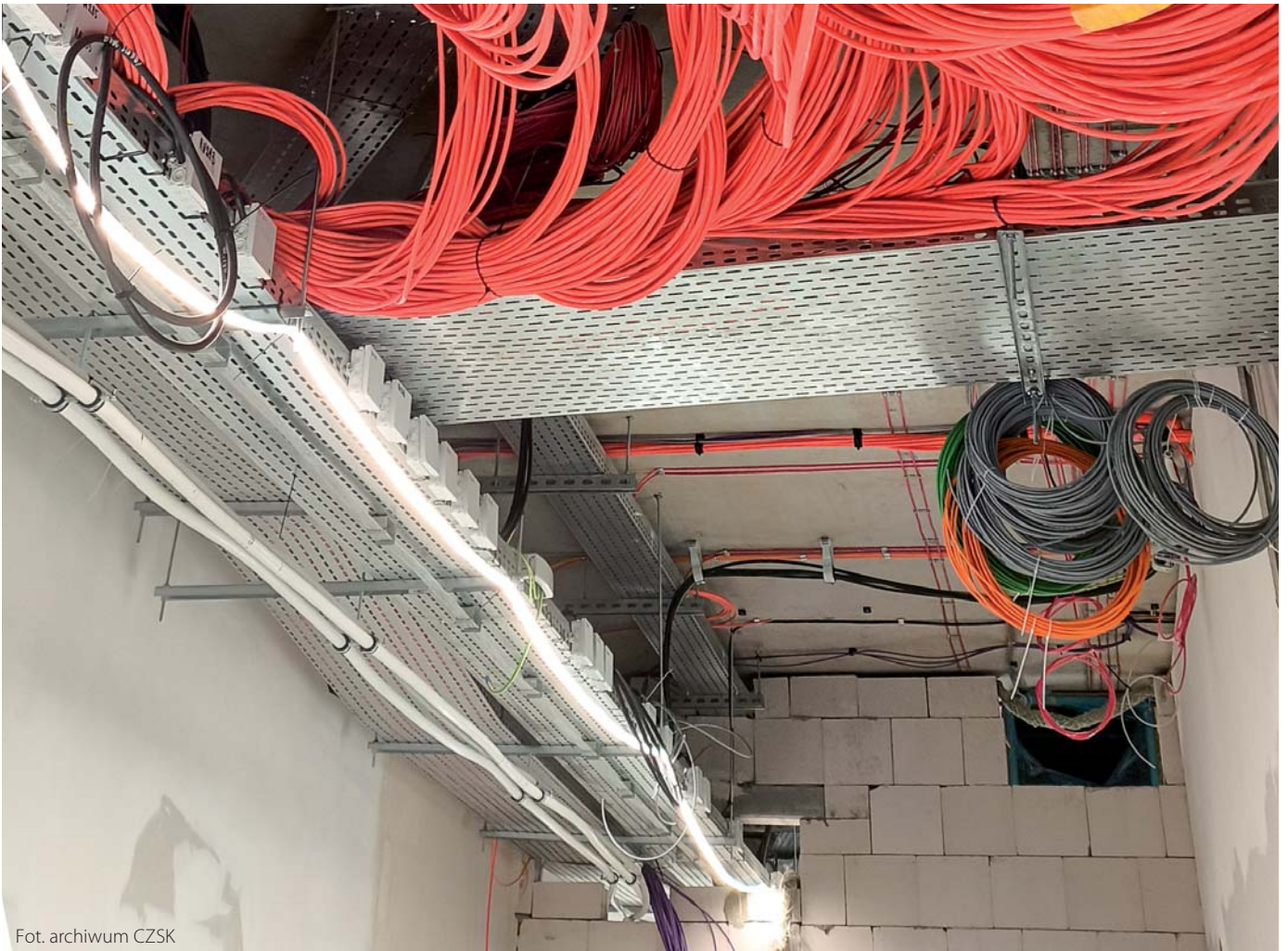
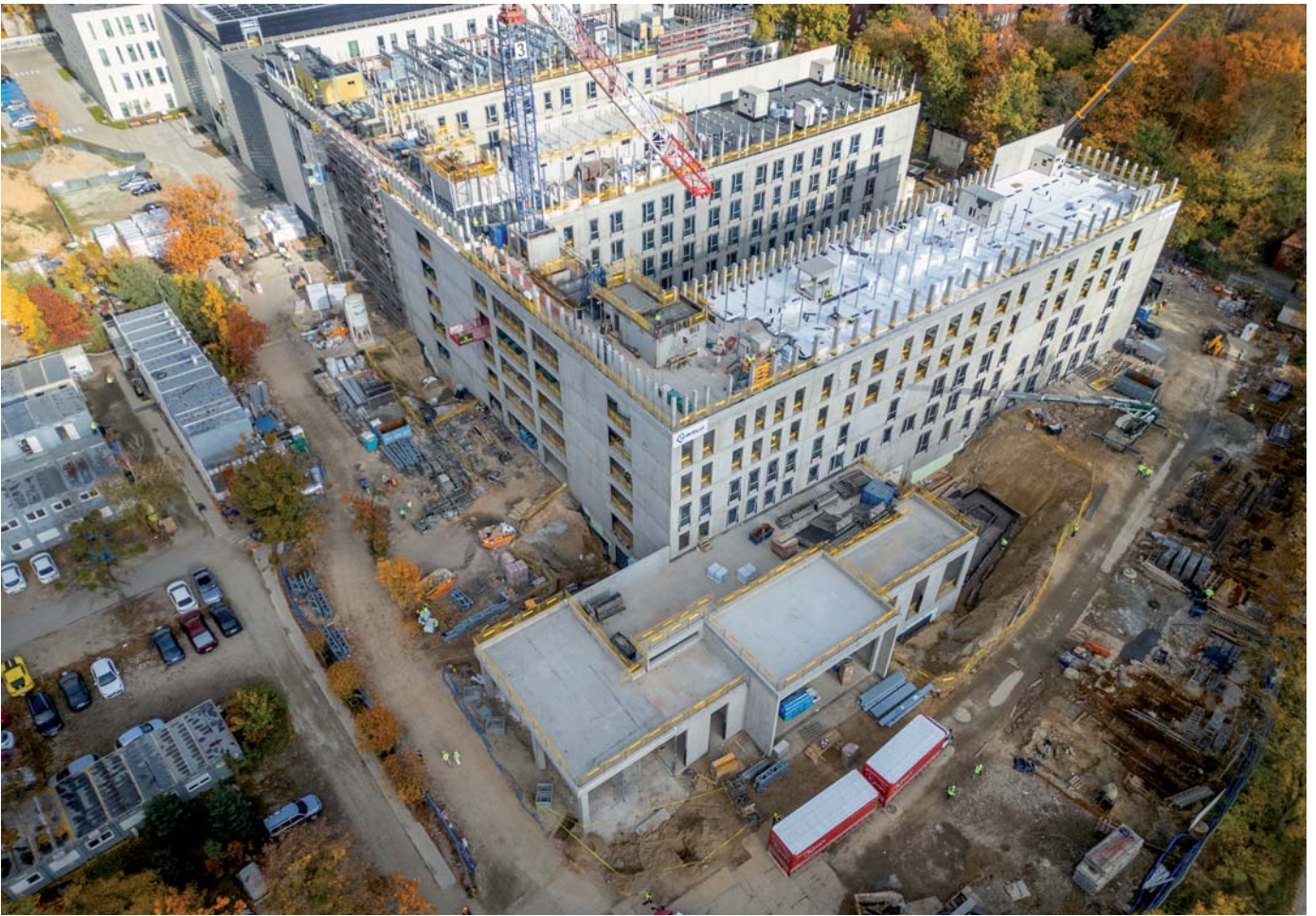
To, czego już nie można zobaczyć z zewnątrz, to ogrom prac prowadzonych na wszystkich frontach wewnątrz obiektu. Wymurowano

ściany z bloczków silikatowych, stawiane są ściany w technologii suchej zabudowy (z wykorzystaniem płyt gipsowo-kartonowych) we wszystkich modułach. Prowadzone są prace przy wykonywaniu posadzek jastrychowych, prace związane z tynkowaniem ścian pomieszczeń i klatek schodowych, prace związane z malowaniem ścian wewnętrznych i stropów żelbetowych w pomieszczeniach technicznych. Położono posadzki żywiczne w pomieszczeniach technicznych. Zamontowano zbiorniki na ścieki radiologiczne oraz konstrukcje stalowe wewnątrz zbiornika. Trwają prace na instalacjach sanitarnych: wodno-kanalizacyjnych, centralnego ogrzewania, wentylacji, instalacji grzewczo-chłodzącej, poczty pneumatycznej, gazów medycznych, hydrantowej, montaż central wentylacyjnych, montaż stelaży pod przybory sanitarne. Prowadzone są też prace związane z instalacjami i urządzeniami energetycznymi. Odbywają się montaż tras kablowych, przygotowywane są: okablowanie elektryczne, oświetleniowe, instalacje KD (kontroli dostępu), SSP (system sygnalizacji pożarowej), DSO (dźwiękowy system ostrzegawczy), instalacje systemu przyzywowego, okablowanie strukturalne.

Codziennie na budowie pracuje blisko 300 osób. Aby sprawnie prowadzić proces budowlany, niezbędna jest także kadra techniczna – to około 50 osób związanych z projektem: projektanci, osoby wspomagające projektowanie, inżynierowie odpowiedzialni za zaopatrzenie budowy, kierownicy robót, którzy nieustannie pracują nad sprawną organizacją, synchronizacją i prowadzeniem całego procesu budowlanego. ■

◀ Budowa pawilonu wejściowego przy ul. Grunwaldzkiej (fot. B. Wąsiel)

Z ŻYCIA SZPITALI
KLINICZNYCH

UNIWERSYTECKI SZPITAL KLINICZNY W POZNANIU

TEKST: DR HAB. WOJCIECH GAWĘCKI, KAROLINA MOSZYŃSKA,
STANISŁAW SZCZEPANIAK, DR BARTOSZ ŻUCHOWSKI, EWA ŻUROWSKA

LIDERZY ZARZĄDZANIA

Uniwersytecki Szpital Kliniczny w Poznaniu zajął pierwsze miejsce w rankingu „Liderzy zarządzania” w kategorii „Najlepiej zarządzane szpitale kliniczne i instytuty w Polsce”. Nagrodę odebrał 21 listopada 2024 roku zastępca dyrektora ds. ekonomicznych Stanisław Szczepaniak podczas gali „Liderzy zarządzania – najlepiej zarządzane szpitale publiczne według BFF Banking Group”.

To jedyny w Polsce ranking pozwalający znaleźć i docenić placówki ochrony zdrowia najlepiej zarządzane pod kątem efektywności finansowej, jak również prezentujące wysoką jakość opieki nad pacjentami. Pod uwagę brane są zatem zarówno kryteria finansowe, jak i te dotyczące oceny szpitali przez pacjentów. Do oceny podmiotów (łącznie 400 szpitali) w pięciu kategoriach odnoszących się do efektywności finansowej przyjęto metodologię zawierającą

▲ Dr Bartosz Żuchowski (trzeci od lewej) wraz z zespołem

następujące kryteria: rentowność sprzedaży, dynamikę aktywów, dynamikę kontraktu z NFZ oraz płynność szybką.

Podczas gali wręczenia nagród Uniwersytecki Szpital Kliniczny w Poznaniu otrzymał jeszcze jedną wyjątkową nagrodę specjalną dla szpitala najbardziej przyjaznego pacjentom. Nagroda ta przyznawana jest na podstawie danych przekazywanych przez Rzecznika Praw Pacjenta oraz Narodowy Fundusz Zdrowia.

Otrzymane nagrody są ogromnym wyróżnieniem, ale przede wszystkim motywacją do dalszego działania.

W imieniu dyrekcji szpitala dziękujemy wszystkim pracownikom za codzienną pracę, zaangażowanie, wytrwałość, troskę i dbałość o pacjentów. **E.Ż.**

PFA – NOWATORSKA METODA LECZENIA ZABURZEŃ RYTMU SERCA

Dnia 1 października 2024 roku w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Poznaniu rozpoczęła się nowa era ablacji jako metody terapii zaburzeń rytmu serca. W celu leczenia migotania przedsionków dr Bartosz Żuchowski wraz z zespołem Pracowni Elektrofizjologii przeprowadzili pierwszy zabieg ablacji przy użyciu nowego źródła energii – techniką elektroporacji (pulsed field ablation, PFA). Był to pierwszy zabieg izolacji żył płucnych przy użyciu

platformy PulseSelect® w województwie wielkopolskim. Ta nowatorska technologia, w odróżnieniu od technik termicznych, czyli „wymrażania” lub „wypalania”, powoduje uszkodzenie tkanek odpowiedzialnych za arytmie, poddając je działaniu silnego pola elektrycznego. Odpowiednio dobrana fala elektryczna jest wysoce selektywna dla komórek serca, tzn. w mniejszym stopniu niż metody termiczne oddziałuje na sąsiadujące tkanki, tj. naczynia krwionośne, nerwy czy elementy układu pokarmowego. W ścianach komórek serca poddanych ablacji metodą elektroporacji tworzą się mikroskopijne pory, co powoduje obumarcie tych komórek bez szkody dla szkieletu otaczającego komórkę.

Wprowadzenie techniki PFA to krok w kierunku bezpieczniejszego i szybszego inwazyjnego leczenia migotania przedsionków. Dzięki wymienionej współpracy z zespołem anestezyjologicznym pacjenci bardzo dobrze zniesli ablację metodą PFA. Zespół Pracowni Elektrofizjologii przygotowuje się już do kolejnych zabiegów elektroporacji. **B.Ż.**

AI W DIAGNOSTYCE

Sztuczna inteligencja małymi krokami wkracza w progi Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego. W pierwszej połowie listopada 2024 roku w dwóch centrach klinicznych, po raz pierwszy w Polsce, wszczepiono najnowszy rejestrator arytmii. Urządzenia do monitorowania aktywności serca otrzymały dwie pacjentki. Zabiegi przeprowadzono

w I Klinice Kardiologii Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Poznaniu oraz w I Katedrze i Klinice Kardiologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w Warszawie. Implantacji w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Poznaniu dokonał zespół pod kierownictwem prof. Przemysława Mitkowskiego. Wskazaniem do wszczęcia rejestratora arytmii naszej 41-letniej pacjentki był udar zatorowy o niewyjaśnionym pochodzeniu. Pacjentki zostały włączone do systemu zdalnego monitorowania HomeMonitoring. Najnowszy BioMonitor IV wyposażony jest w funkcję SmartECG – inteligentny system oparty na AI i zaawansowane algorytmy, które pozwalają zmniejszyć liczbę fałszywie dodatnich detekcji migotania przedsionków (AF), bradykardii, tachykardii i pauzy.

Gratulujemy zespołom, a pacjentom życzymy szybkiej diagnozy i wdrożenia skutecznej terapii. **K.M.**

SYSTEM OSIA

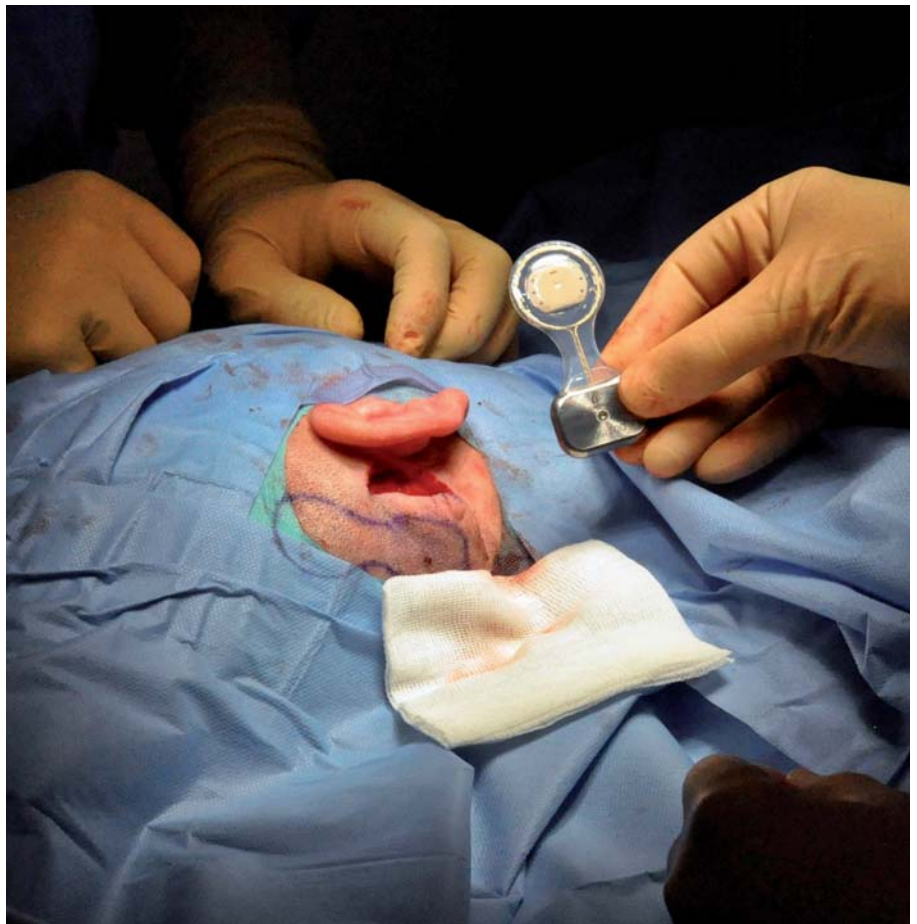
Klinika Otolaryngologii i Onkologii Laryngologicznej Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Poznaniu pod kierownictwem dr. hab. Jacka Banaszewskiego wyznacza nowoczesne standardy w leczeniu niedosłuchu. Jako ośrodek pierwszy w Polsce i jeden z pierwszych w Europie wprowadziła nowy implant słuchowy Osia OSI300. Jest to jedyny na świecie system aktywnego implantu na przewodnictwo kostne, który pozwala na wykonywanie badania rezonansu magnetycznego o mocy 3 tesli. Zabiegi implantacji przeprowadzono 21 listopada 2024 roku. Uniwersytecki Szpital Kliniczny w Poznaniu należy do wiodących ośrodków w kraju wszczepiających różne implanty słuchowe – przede wszystkim implanty ślimakowe i implanty na przewodnictwo kostne. Łącznie wszczepiono tu już ponad 2,5 tysiąca urządzeń.

Implanty na przewodnictwo kostne wszczepiane są w szpitalu od lat 90. ubiegłego wieku. Początkowo przez wiele lat wszczepiano tu tzw. implanty pasywne (przetwornik umieszczony jest poza ciałem pacjenta), a w roku 2019 wprowadzono tzw. implanty aktywne (przetwornik wprowadzany do ciała pacjenta). Implanty aktywne stanowią najnowszą grupę urządzeń i mają cały szereg zalet – przede wszystkim dają bardzo dobrą jakość dźwięku, a jednocześnie pozbawione są problemów estetycznych czy higienicznych, typowych dla wcześniejszych rozwiązań. Istotną wadą implantów aktywnych są jednak różne dla różnych dostępnych systemów ograniczenia w wykonywaniu badań rezonansu magnetycznego po implantacji.

Aktywny implant słuchowy wszczepiany w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Poznaniu to piezoelektryczny system

Osia – od roku 2019 wszczepiano implanty OSI100, od roku 2021 – implanty OSI200, a obecnie wprowadzany implant to OSI300.

Nowa wersja implantu Osia OSI300 różni się od dotychczas stosowanej Osia OSI200 konstrukcją magnesu, który: (1) umożliwia wykonanie pacjentom badania rezonansu magnetycznego o mocy 3 tesli (bez konieczności operacyjnego usuwania magnesu na czas badania), (2) daje mniejsze artefakty w przypadku wykonywania badania rezonansu magnetycznego głowy i (3) jest zdecydowanie łatwiejszy do usunięcia na czas badania w przypadku konieczności obrazowania okolicy w pobliżu samego implantu.

Specjaliści z naszej Kliniki Otolaryngologii i Onkologii Laryngologicznej posiadają największe w Polsce doświadczenie dotyczące aktywnego implantu słuchowego Osia. Efekty leczenia z wykorzystaniem tego systemu zostały przedstawione na licznych konferencjach naukowych i szkoleniowych oraz opublikowane w renomowanych czasopiśmie naukowych krajowych i zagranicznych. Kierownik projektu dr hab. Wojciech Gawęcki prowadził też szkolenia dotyczące implantacji tego systemu dla lekarzy z innych ośrodków w Polsce (Wrocław 2022) i w Europie (Wiedeń 2022, Praga 2024) oraz wspierał inne ośrodki kliniczne w kraju podczas

▲ Wszczepienie implantu słuchowego Osia OSI300

▲ Ćwiczenia przygotowujące personel na wypadek zdarzenia masowego lub katastrofy

pierwszych implantacji tego systemu. Co więcej, doświadczenia zespołu Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Poznaniu zostały uwzględnione w niedawno opublikowanych europejskich rekomendacjach dotyczących kwalifikacji pacjentów do leczenia systemami implantów na przewodnictwo kostne, w tym systemu Osia. **W.G.**

DZIAŁANIA RATOWNICZE W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH

W czwartek 21 listopada 2024 roku w lokalizacji przy ul. Grunwaldzkiej 55 Uniwersytecki Szpital Kliniczny zorganizował ćwiczenia przygotowujące personel na wypadek zdarzenia masowego lub katastrofy. W zajęciach wzięli udział pracownicy SOR-u oraz strażacy z Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej nr 2 wraz z dowódcą Rafałem Brodziakiem. O maksymalny realizm w odegraniu zdarzenia zadbała Marta Konieczka (Make up Artist), charakteryzując poszkodowanych pozorantów, w których wcielili się uczniowie Zespołu Szkół Handlowych w Poznaniu.

Każde tego typu szkolenie pozwala nam oswajać stres będący nieodłącznym towarzyszem pracy w sytuacjach realnego zagrożenia, zwłaszcza w przypadku zdarzeń masowych. Dlatego serdecznie dziękujemy wszystkim za wsparcie. **K.M.**

TRZEBA MARZYĆ

Z okazji Światowego Dnia Udaru Mózgu 29 października 2024 roku na Dużej Scenie Teatru Nowego w Poznaniu został wystawiony wzruszający i niezapomniany spektakl „Reżyserzy”.

Sztuka jest hołdem dla pacjentów, którzy przeszli trudną drogę powrotu do zdrowia po udarze. Wspomnienia z momentu udaru i pobytu w szpitalu czwórki z nich – zagrali oni pierwszoplanowe role – są sednem tego niezwykłego spektaklu przybliżającego widzom przeżycia, odczucia, emocje chorych. Sztuka jest również hołdem dla personelu medycznego – zarówno tego uczestniczącego w pierwszych spektakularnych działaniach, jak i tego, który mozołnie pomaga

w odbudowie zdrowia. I to właśnie opowieść fizjoterapeutów o leczeniu pacjentów dopełnia wspomnienia pacjentów i wywiera niezapomniane wrażenie na widzach.

Pomysłodawcą niezwykłego projektu i współscenarzystą przedstawienia jest kierownik Centrum Intensywnego Leczenia Udaru Mózgu Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Poznaniu prof. Sławomir Michalak. Reżyser i drugi twórca scenariusza to Janusz Andrzejewski. Asystentką reżysera i opiekunem inspicjenckim jest Urszula Kaczmarek. Za muzykę odpowiada Przemysław Śledź, a opiekę choreograficzną pełni Anna Beker. Partnerami spektaklu są: Poznańska Szkoła Chóralna Jerzego Kurczewskiego pod dyrekcją Anny Michalak, Chór Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu pod dyrekcją Aleksandry Pałki, Jazz Dance Studio – Anna Beker oraz Flexi & Fusion Dance Group. Współgospodarz wydarzenia to dyrekcja i Teatr Nowy w Poznaniu, a sponsor – WCF Zdrowie Medycyna Edukacja.

Wszystkim zaangażowanym w ten unikalny projekt serdecznie gratulujemy i dziękujemy. **S.S.**

JAK BEZPIECZNIE PRACOWAĆ NA WYSOKOŚCI

Dnia 5 listopada 2024 roku na terenie Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego Dział BHP zorganizował dla kierowników jednostek techniczno-administracyjnych szkolenie z bezpiecznej pracy na wysokości. Szkolenie miało na celu podniesienie poziomu kultury bezpieczeństwa, uświadomienie zagrożeń występujących podczas prac na wysokości, przekazanie rzetelnej i fachowej wiedzy oraz organizację ćwiczeń praktycznych. Z niecierpliwością czekamy na kolejne takie szkolenia. **K.M.**

▲ Pracownicy działów administracyjno-technicznych i BHP podczas szkolenia z bezpiecznej pracy na wysokości; od lewej: Dariusz Białek, Anna Strugała, Marek Żywica

Z ŻYCIA SZPITALI
KLINICZNYCH

GINEKOLOGICZNO- POŁOŻNICZY SZPITAL KLINICZNY IM. HELIODORA ŚWIĘCICKIEGO

TEKST: MAŁGORZATA KOLCZYŃSKA

17 LISTOPADA – ŚWIATOWY DZIEŃ WCZEŚNIAKA

Na dzień 17 listopada w Ginekologiczno-Położniczym Szpitalu Klinicznym Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu czekamy co roku. To czas, kiedy szczególnie myślimy o naszych najmniejszych, przedwcześnie urodzonych pacjentach – małych wojownikach – i ich rodzinach.

Święto to jest obchodzone na całym świecie – i od 2011 roku mocno akcentowane w Polsce, a także w Poznaniu, szczególnie w szpitalu na Polnej. Za każdym razem przygotowujemy się do tego wydarzenia z wielkimi emocjami i zawsze tak samo cieszymy się, kiedy nasi pacjenci i ich rodziny w tym dniu są z nami blisko. Oddziały neonatologiczne GPSK UM w Poznaniu, na których ratuje się

najmniejsze wcześniaki, są jednymi z najlepszych w kraju. Personel medyczny skupia się na tym, aby zapewnić najmłodszym urodzonym dzieciom zarówno bezpieczeństwo, jak i najlepszy start w dalsze życie.

Zwykle w trakcie ciąży nikt się nie spodziewa, że dziecko może urodzić się przedwcześnie. Gdy tak się dzieje, rodzice wcześniaka mierzą się z wieloma problemami, z których na ogół nie zdajemy sobie sprawy. Co roku w Polsce przychodzi na świat około 25 tysięcy dzieci przed upływem 37. tygodnia ciąży. Maluchy walczą o zdrowie i życie od początku swych dni, nierzadko jednak ta wyjątkowa grupa dzieci wymaga szczególnej i specjalistycznej opieki nie tylko na oddziałach neonatologicznych, ale również po wypisie do domu. Każdy rok to kolejne osiągnięcia neonatologiczne, to rosnąca nadzieja rodziców na to, że ich maluszka także uda się uratować. Dziś w szpitalach ratuje się dzieci urodzone nawet w 6. miesiącu ciąży, ważące około 0,5 kg i mieszczące się w dłoni dorosłego człowieka. Trzeba jednak wiedzieć, że narządy i układy wewnętrzne takiego dziecka są niedojrzałe, dlatego jeszcze długi czas po opuszczeniu przez dziecko szpitala wymaga ono intensywnej rehabilitacji i wsparcia medycznego.

Dzień Wcześniaka to również okazja dla rodziców dzieci przebywających na oddziałach neonatologicznych do tego, aby przez cały dzień uczestniczyć w organizowanych w ramach Szkoły dla Rodziców specjalnych warsztatach i pokazach praktycznych, takich jak m.in. pierwsza pomoc, kangurowanie, karmienie, laktacja, kąpiel, rehabilitacja czy pielęgnacja. Tak też było i w tym roku. Przez cały dzień odbywały się zajęcia praktyczne, które prowadzili specjaliści z tych oddziałów ze szpitala na Polnej.

Fioletowe, „ wcześniakowe ” akcenty – znak solidarności z maluchami i ich rodzinami – w tym dniu są widoczne w wielu ważnych miejscach Poznania. Nasze miasto od kilku lat specjalnie obchodzi ten dzień, a wszystko to za sprawą Fundacji Laboratorium Marzeń. Z jej inicjatywy 17 listopada wiele charakterystycznych dla stolicy Wielkopolski budynków jest podświetlonych na fioletowo. Nie mogło zabraknąć i naszego szpitala – co roku podświetlamy nasz budynek główny na kolor symbolicznie przypisany dzieciom przedwcześnie urodzonym.

To było piękne, pełne cudownych emocji święto. Kolejne wspólne świętowanie już za rok.

▲ Praktyczne ćwiczenia podczas spotkania edukacyjnego

Zdjęcie po prawej:
dr Maciej Sobkowski

ZIMOWA ODSŁONA SPOTKANIA DLA RODZICÓW I PRZYSZŁYCH RODZICÓW W SZPITALU NA POLNEJ

Za nami druga odsłona spotkania edukacyjnego dla młodych rodziców, a także dla tych, którzy planują rodzicielstwo. Dnia 13 grudnia 2024 roku w sali wykładowej szpitala na Polnej blisko 100 osób miało okazję porozmawiać ze specjalistami, m.in. ginekologiem, ratownikiem medycznym, położnymi, którzy na co dzień opiekują się właśnie tu, na Polnej, pacjentami. Wszyscy ci, którzy wkraczają w cudowny czas rodzicielstwa, mogą zadać pytania o to, co dla nich ważne.

To zimowa edycja spotkań, które niezmiennie cieszą się dużą popularnością. Letnie wydarzenia w ogrodzie szpitala przyciągają tłumy zainteresowanych, dlatego wychodząc naprzeciw oczekiwaniom, organizujemy też świąteczne spotkanie dla rodziców.

Razem ze Świadomą Mamą – portalem parentingowym – rozmawiamy i przekazujemy w przystępny sposób wiedzę niezbędną dla rodziców i dla tych, którzy planują rodzicielstwo.

Zgromadzonych gości przywitał p.o. dyrektor szpitala na Polnej dr Maciej Sobkowski,

który zaprosił wszystkich do wysłuchania wykładów i aktywnego uczestnictwa w spotkaniu. Wydarzenie to nie tylko obejmuje tematyczne prelekcje i prezentacje o zdrowiu kobiet, noworodków i rodzicielstwie, ale przede wszystkim stwarza możliwość rozmów na żywo ze specjalistami i odbycia praktycznych ćwiczeń, np. z pierwszej pomocy czy chustonoszenia.

Kolejne spotkania na Polnej już w 2025 roku.

DR MACIEJ SOBKOWSKI PONOWNIE DYREKTOREM SZPITALA

Uprzejmie informujemy, że z dniem 1 grudnia 2024 roku p.o. dyrektorem Ginekologiczno-Położniczego Szpitala Klinicznego im. Heliodora Świącickiego Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu został dr Maciej Sobkowski.

Dyrektor dr Maciej Sobkowski jest doświadczonym managerem placówek ochrony zdrowia, wykładowcą akademickim, w przeszłości kierował szpitalami w Poznaniu i Wielkopolsce. W latach 2014–2021 był dyrektorem naczelnym Ginekologiczno-Położniczego Szpitala Klinicznego UMP. ■

Z ŻYCIA SZPITALI
KLINICZNYCH

ORTOPEDYCZNO- -REHABILITACYJNY SZPITAL KLINICZNY IM. WIKTORA DEGI

TEKST: KATARZYNA KRZYŻAGÓRSKA

▲ Wręczenie dyplomu plebiscytu medycznego Hipokrates; Katarzyna Krzyżagórska i Leszek Waligóra

PLEBISCYT HIPOKRATES 2024. SZPITAL ROKU W WOJEWÓDZTWIE WIELKOPOLSKIM 2024

Dnia 4 grudnia 2024 roku w hotelu Bazar w Poznaniu odbyła się gala, na której uhonorowano zwycięzców wielkopolskiego etapu plebiscytu Hipokrates 2024. Gala była zwieńczeniem zorganizowanego przez „Głos Wielkopolski” plebiscytu, w którym wyróżnieni zostali najlepsi pracownicy i najlepsze placówki ochrony zdrowia w Wielkopolsce. Dla laureatów jest to wyróżnienie szczególnie ważne, ponieważ o przyznaniu nagród decydują głosy pacjentów.

Ortopedyczno-Rehabilitacyjny Szpital Kliniczny im. Wiktora Degi Uniwersytetu

Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu w kategorii Szpital Roku w województwie wielkopolskim zdobył drugie miejsce. Nagrodę odebrała kierownik Działu Organizacji i Marketingu Katarzyna Krzyżagórska.

Jesteśmy wdzięczni i dumni z otrzymanego wyróżnienia w plebiscycie Hipokrates. Jest ono dla nas dowodem najwyższego zaufania pacjentów, a także katalizatorem do dalszego prężnego rozwoju, by móc zapewnić naszym pacjentom doskonałą opiekę w jeszcze lepszych warunkach i nowoczesnych wnętrzach zapewniających komfort i bezpieczeństwo leczenia.

Dziękujemy pacjentom za głosy oddane na nasz szpital. Dziękujemy także wszystkim,

ktorzy ten szpital tworzą – naszym lekarzom, pielęgniarkom, fizjoterapeutom i pozostałemu personelowi medycznemu oraz pracownikom administracji.

VII KONFERENCJA NAUKOWA PT. „NOWE TECHNOLOGIE W BADANIACH KLINICZNYCH”

W dniu 20 listopada 2024 roku w odbyła się VII Konferencja Naukowa pt. „Nowe technologie w badaniach klinicznych”. Konferencja została zorganizowana w formie hybrydowej, z transmisją on-line w czasie rzeczywistym. Honorowy patronat nad wydarzeniem objęli rektor Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu prof. Zbigniew Krasieński oraz prezydent Poznania Jacek Jaśkowiak. Fakt ten podkreśla znaczenie konferencji na mapie wydarzeń naukowych regionu.

Konferencję otworzył dyrektor szpitala dr Przemysław Daroszewski, który po powitaniu uczestników i prelegentów przekazał głos wiceprezydentowi Poznania Jędrzejowi Solarskiemu. Prezydent podkreślił, jak ważna jest współpraca samorządu z placówkami medycznymi w rozwijaniu badań klinicznych, szczególnie w kontekście innowacyjnych technologii. Następnie uczestnicy mieli okazję wysłuchać dyrektora generalnego i członka zarządu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu dr. Rafała Staszewskiego, który zabrał głos w imieniu rektora UMP. Dr Staszewski omówił znaczenie współpracy między szpitalem a uniwersytetem, wskazując na wspólne projekty badawcze jako przykład skutecznego partnerstwa naukowo-medycznego.

Następnie dyrektor przedstawił harmonogram konferencji i zaprosił do wygłoszenia wykładu pierwszego prelegenta – dr. Pawła Uruskiego. Zaprezentował on działalność Uniwersyteckiego Centrum Wsparcia Badań Klinicznych w Poznaniu, ukazując aktualne osiągnięcia tej kluczowej jednostki wspierającej badania kliniczne w regionie oraz perspektywy rozwoju ośrodka.

Kolejny wykład, zaprezentowany przez prof. Lidie Gil, poświęcony był współczesnym terapiom CAR-T, stanowiącym jedną z najbardziej zaawansowanych metod leczenia nowotworów hematologicznych. Prof. Gil zwróciła uwagę na potencjał tej technologii oraz na wyzwania związane z jej wdrażaniem w codziennej praktyce klinicznej, a także podkreśliła możliwość zastosowania terapii w chorobach reumatycznych. Podczas dyskusji wspomniano również, że nasza Klinika Reumatologii, Rehabilitacji i Chorób Wewnętrznych została zakwalifikowana do prowadzenia terapii CAR-T w przyszłości, co otwiera nowe perspektywy w leczeniu pacjentów wymagających nowoczesnych rozwiązań terapeutycznych.

Po ekscytującym wykładzie prof. Lidii Gil głos zabrał prof. Maciej Kurpisz z Polskiej Akademii Nauk, który zaprezentował badania nad blokowaniem szoku cytokinowego przy użyciu przeciwciał i niskocząsteczkowych związków chemicznych. Wyjaśnił mechanizmy działania tych substancji oraz ich rolę w przeciwdziałaniu ciężkim powikłaniom zapalnym, co ma istotne znaczenie w kontekście rozwoju innowacyjnych terapii. Prelegent wskazał również, jak ważnym i skomplikowanym procesem jest leczenie z wykorzystaniem szczepionek oraz jaki wpływ wywierają one na układ immunologiczny pacjentów. Było to szczególnie interesujące, ponieważ podkreślało kluczową rolę precyzyjnego zarządzania odpowiedzią immunologiczną w skutecznej terapii.

Podczas drugiej części sesji wystąpiły przedstawicielki firmy Novartis – Elżbieta Zdro i Karolina Niemczyk. W inspirującym wystąpieniu przedstawiły one innowacje w zakresie preparatów będących w portfolio firmy. Podkreśliły rolę nowoczesnych rozwiązań technologicznych w poprawie jakości życia pacjentów oraz wpływ wprowadzanych innowacji na rozwój medycyny.

Po gościach z firmy Novartis wystąpili przedstawiciele naszego szpitala – dr Magdalena Richter i prof. Włodzimierz Samborski, którzy skoncentrowali się na przyszłości leczenia biologicznego w chorobach reumatycznych, omawiając najnowsze osiągnięcia naukowe w tej dziedzinie oraz ich zastosowanie w praktyce klinicznej.

Następnie prof. Dorota Sikorska w wystąpieniu dotyczącym prowadzonych obecnie badań klinicznych z zakresu reumatologii podkreśliła znaczenie współpracy między Ośrodkiem Badań Klinicznych szpitala a Ośrodkiem Wczesnych Faz funkcjonującym w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Poznaniu. Zwróciła również uwagę na istotę wczesnych faz badań klinicznych, które odgrywają kluczową rolę w testowaniu nowych terapii. W wielu omówionych próbach klinicznych Ortopedyczno-Rehabilitacyjny Szpital Kliniczny im. Wiktora Degi UM w Poznaniu bierze udział.

Konferencję zakończyło wystąpienie lek. Piotra Kuszmiersza z Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Krakowie, który w imieniu prof. Mariusza Korkosza omówił stan realizacji Rejestru Chorób Reumatycznych w Polsce. Wskazał na korzyści płynące z ustrukturyzowanej bazy danych, która umożliwi zarówno prowadzenie analiz naukowych, jak i poprawę jakości opieki nad pacjentami reumatologicznymi.

Wydarzenie było okazją do wymiany wiedzy, doświadczeń i nawiązania kontaktów między specjalistami różnych dziedzin medycyny. Podsumowując konferencję, dyrektor szpitala podkreślił, że „fundamentem mądrości jest różnorodność, a nie jednorodność,

niepewność, a nie porządek...”, co doskonale oddaje ideę współpracy interdyscyplinarnej i wymiany doświadczeń w badaniach klinicznych. Serdecznie dziękujemy wszystkim uczestnikom i prelegentom za liczny udział, a sponsorowi – miastu Poznań – za wsparcie, które umożliwiło realizację tego wydarzenia na tak wysokim poziomie.

Już dziś zapraszamy do udziału w kolejnej edycji konferencji w przyszłym roku!

WIZYTA PROF. REINALDA BRUNNERA

W dniach 2–5 grudnia Klinikę Ortopedii i Traumatologii Dziecięcej wizytował prof. Reinald Brunner, ortopeda, były kierownik oddziału neuroortopedii Uniwersyteckiego Szpitala Dziecięcego w Bazylei, gdzie znajduje się jedno z pierwszych laboratoriów do analizy ruchu w Europie, obecnie należące do wiodących w tym zakresie na świecie. W ramach realizowanego przy wsparciu finansowym miasta Poznania programu „Akademicki Poznań” nasz gość wygłosił wykład otwarty pt. „Movement and Measurement”, dotyczący analizy ruchu, możliwości oraz ograniczeń podczas przeprowadzania tego badania. Na podstawie kilku przykładów prelegent omówił istotność zbieranych danych oraz ich znaczenie w podejmowaniu

decyzji klinicznych. Prof. Brunner przybliżył także możliwości przeprowadzania symulacji komputerowych z wykorzystaniem modelu mięśniowo-szkieletowego, co przyczynia się do lepszego zrozumienia mechaniki narządu ruchu. Podczas dyskusji ze słuchaczami wykładowca mówił m.in. o możliwości wykorzystania sztucznej inteligencji w obiektywnej analizie ruchu.

Pozostały czas prof. Reinald Brunner spędził w nowo otwartym w ORSK Centrum Technologicznie Wspomaganej Rehabilitacji dla Dzieci, w którym realizowany jest projekt rehabilitacyjny dla dzieci z niepełnosprawnością ruchową. Ponadto podczas wizyty uczestniczył w omówieniu innego, dofinansowanego przez Agencję Badań Medycznych, projektu naukowego realizowanego w szpitalu. Projekt ten to eksperyment badawczy, którego głównym celem jest określenie optymalnego modelu robotycznie wspomaganego rehabilitacji dla osób z rdzeniowym zanikiem mięśni (SMA) w zależności od wieku i wyjściowego stanu funkcjonalnego. Prof. Brunner większość czasu spędził w Pracowni Biomechaniki Ruchu, gdzie dzielił się swoją wiedzą i doświadczeniem z zakresu analizy ruchu oraz ortopedii.

Wieczorami szukaliśmy „poznańskich smaków”. Odpowiednie restauracje znaleźliśmy na poznańskiej Śródce. ■

▲ Zespół Pracowni Biomechaniki Ruchu z prof. Reinaldem Brunnerem; od lewej: mgr Paweł Szalek, prof. Marek Józwiak, dr Sabina Brazevič, prof. Reinald Brunner, mgr inż. Paweł Chmara, mgr Igor Mysakowski

KSZTAŁCENIE PODYPLOMOWE

strefa **PO DYPLOMIE**

W tym cyklu przedstawiamy aktualne wydarzenia, nabory i zapowiedzi nowych kierunków studiów w obszarze kształcenia podyplomowego i specjalizacyjnego.

TEKST: ANNA LEWCZUK

▲ Uroczysta inauguracja pierwszej edycji studiów MBA. Na zdjęciu kierownik studiów MBA prof. Monika Urbaniak oraz – na ekranie – dr Federica Morandi z Uniwersytetu Cattolica del Sacro Cuore w Rzymie

Rozpoczynamy prace mające na celu uruchomienie kolejnych edycji studiów podyplomowych realizowanych w ramach projektu „Innowacyjne kształcenie podyplomowe na rzecz rozwoju sektora biomedycznego w Polsce”, finansowanych ze środków budżetu państwa, przyznanych od Agencji Badań Medycznych w ramach konkursu na opracowanie i realizację autorskiego programu studiów podyplomowych z zakresu nauk biomedycznych. Pierwsze edycje studiów cieszyły się ogromnym zainteresowaniem uczestników

Już w lutym 2025 roku podamy na stronie kierunków szczegółowy harmonogram

naborów oraz szczegółowe informacje organizacyjne związane z uruchomieniem naboru na drugą edycję studiów podyplomowych „Master of Business Administration (MBA) w systemie ochrony zdrowia z elementami badań klinicznych” oraz drugą edycję „Innowacyjnej edukacji medycznej w symulacji medycznej”.

Udział w studiach jest bezpłatny, a pracownicy UMP mogą stanowić 20% uczestników! Aby jednak zostać słuchaczem naszych studiów w przypadku obu kierunków, należy spełnić szereg wymogów oraz zdać egzamin wstępny, który zostanie zaplanowany w drugim kwartale 2025 roku. ■

Master of Business Administration (MBA) w systemie ochrony zdrowia z elementami badań klinicznych

DRUGA EDYCJA

4 października 2025 – 14 lutego 2027 roku

Trzyletnie studia podyplomowe realizowane we współpracy z Uniwersytetem Cattolica del Sacro Cuore w Rzymie.

Innowacyjny program studiów oparty jest na sześciu modułach w nowoczesnej formule b-learningowej.

Kadrę dydaktyczną stanowią wykładowcy i praktycy biznesu, w tym ekonomiści, klinicyści, prawnicy, psycholodzy zarządzania, trenerzy wystąpień publicznych, specjaliści zdrowia publicznego i międzynarodowego, menedżerowie oraz wykładowcy z wiodących ośrodków akademickich w Polsce i zagranicą.

Kierownicy studiów:

- prof. Monika Urbaniak
- dr Edyta Cudak-Kasprzak

Koordynatorzy studiów:

- mgr Daria Nowak
- mgr Paulina Wesołowska

➔ <https://podyplomowe.ump.edu.pl/pl/kierunki/master-of-business-administration-mba-w-systemie-ochrony-zdrowia-z-elementami-badan-klinicznych>

➔ <https://podyplomowe.ump.edu.pl/pl/kierunki/master-of-business-administration-mba-w-systemie-ochrony-zdrowia-z-elementami-badan-klinicznych>

Osoby odpowiedzialne za realizację projektu „Innowacyjne kształcenie podyplomowe na rzecz rozwoju sektora biomedycznego w Polsce”:

mgr Anna Lewczuk

kierownik projektu oraz kierownik Centrum Studiów Podyplomowych i Kształcenia Ustawicznego

dr Sylwia Kropińska

główny koordynator projektu i zastępca kierownika Centrum Studiów Podyplomowych i Kształcenia Ustawicznego

mgr Agnieszka Konieczna

Dział Inwestycji i Rozwoju

e-mail: innowacje@ump.edu.pl

Innowacyjna edukacja medyczna w symulacji medycznej

DRUGA EDYCJA

27 września 2025 – 14 czerwca 2026 roku

Dwusemestralne studia podyplomowe realizowane w jednym z najnowocześniejszych centrów symulacji medycznej w Polsce.

Program został zaprojektowany w sposób nowoczesny, modułowy, w oparciu o aktualne trendy i potrzeby edukacyjne.

Kadra dydaktyczna to doświadczony zespół najlepszych wykładowców i pracowników UMP, ekspertów w zakresie zarówno nowoczesnej edukacji medycznej, jak i symulacji.

Kierownicy studiów:

- mgr Piotr Ziemak
- dr Maria Nowosadko

Koordynator studiów:

- mgr Aneta Przygodzka

➔ Więcej informacji o projekcie „Innowacyjne kształcenie podyplomowe na rzecz rozwoju sektora biomedycznego w Polsce”: <https://www.ump.edu.pl/aktualnosci/blisko-35-mln-dofinansowania-na-ksztalcenie-podyplomowe-dla-ump>

NAUCZANIE W JĘZYKU ANGIELSKIM

strefa PUMS

TEKST: GRZEGORZ CHEWUSZ

▲ Od lewej: prof. Wojciech Szczeklik, prof. Dorota Zozulińska-Ziółkiewicz, dr Piotr Gajewski, Vallabh Marhata

WIZYTA PROF. SZCZEKLIKA I DR. GAJEWSKIEGO

W listopadzie mieliśmy ogromny zaszczyt gościć dwóch ekspertów w dziedzinie medycyny wewnętrznej, wybitnych lekarzy i nauczycieli: prof. Wojciecha Szczeklika i dr. Piotra Gajewskiego. Prof. Szczeklik jest kierownikiem Centrum Intensywnej Terapii i Medycyny Okołooperacyjnej Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum oraz ordynatorem Oddziału Anestezjologii i Intensywnej Terapii Szpitala Wojskowego w Krakowie, zaś dr Gajewski to współzałożyciel i redaktor naczelny „Medycyny Praktycznej”, a także współautor i redaktor naczelny popularnego podręcznika „Interna

Szczeklika” oraz współzałożyciel Polskiego Instytutu Evidence Based Medicine. W dniu 8 listopada nasi goście wygłosili wykłady w języku angielskim. Prof. Szczeklik skupił się na temacie badań naukowych w wystąpieniu „What is needed to carry out a breakthrough research?”, zaś dr Gajewski dawał cenne wskazówki, udzielając odpowiedzi na będące tematem jego prelekcji pytanie „Where to find reliable medical knowledge on the cusp of the AI era?”.

Na zaproszenie dyrekcji CNJA wykładowcy wzięli również udział w dorocznej gali, podczas której nagradzani są studenci kierunków prowadzonych w języku angielskim. Wraz z prorektorem ds. dydaktyki prof.

Ponad **300** osób celebrowało osiągnięte w roku akademickim **2023/2024** sukcesy studentów kierunków nauczanych w języku angielskim

Dorotą Zozulińską-Ziółkiewicz nasi goście wręczyli wyróżnienia studentom, którzy osiągnęli najwyższy wynik z egzaminu NBME z medycyny wewnętrznej. Nagrody, w postaci zaproszeń na konferencję McMaster International Review Course in Internal Medicine w Krakowie, otrzymali Vallabh Marhata i Hsia Tsu-Shan.

DOROCZNA GALA STUDENTÓW KIERUNKÓW NAUCZANYCH W JĘZYKU ANGIELSKIM

Ponad 300 studentów, członków społeczności akademickiej i zaproszonych gości spotkało się w dniu 8 listopada w hotelu Andersia na wieczorowej imprezie PUMS Annual Gala, aby celebrować osiągnięte w roku akademickim 2023/2024 sukcesy studentów kierunków nauczanych w języku angielskim. Wydarzenie zostało zorganizowane przez Centrum Nauczania w Języku Angielskim we współpracy z organizacją studencką EPSU – English Programs' Student Union.

Imprezę poprowadziło dwoje studentów: Julia Czerski i Moeez Tahir. Wieczór rozpoczął się od przywitania gości i słowa wstępu prorektor ds. dydaktyki prof. Doroty Zozulińskiej-Ziółkiewicz oraz dyrektor CNJA dr hab. Aleksandry Uruskiej.

Następnie nastąpiło uroczyste wręczenie nagród za ubiegły rok akademicki. Wyróżnienia zostały przyznane za: najlepsze wyniki w nauce, dorobek naukowy, działalność na rzecz społeczności akademickiej i osiągnięcia sportowe. Studenci zrzeszeni w EPSU dodatkowo nagrodzili wybranych pracowników administracji za okazywane wsparcie i wzorową współpracę, a także najbardziej aktywne kluby studenckie.

Za część artystyczną imprezy odpowiadali w tym roku muzycznie utalentowani studenci. Wykonali oni: Rawikan Pinweha sonatę Beethovena, Wasita Chumchandra piosenkę Ariany Grande, a Ming-Haw Chen utwór Coldplay. Dodatkowo Lin Hang-Shen wystąpił jako beatboxer, a Jad Abdallah wykonał na tradycyjnym arabskim bębnie muzykę z gatunku dabka.

Po części oficjalnej był czas na wspólną kolację, rozmowy i zdjęcia, a całość zakończyła się zabawą taneczną z muzyką graną przez profesjonalnego DJ-a.

PROFESOROWIE WIZYTUJĄCY Z MAYO CLINIC

CNJA kontynuuje i rozwija współpracę z dwójgiem absolwentów UMP pracujących

Mayo Clinic International Hospital Internal Medicine Conference 2025

September 9-12, 2025

REGISTER TODAY!

**The Westin Excelsior, Rome
Rome, Italy**

23.50 AMA PRA
Category 1 Credit™
23.50 ANCC
23.50 AAPA
23.50 ACHE
23.50 IPCE
18.50 ABIM MOC

- 1 Dr hab. Aleksandra Uruska
- 2 Ming-Haw Chen
wykonujący utwór Coldplay
- 3 Wręczenie nagród
za rok akademicki 2023/2024

ce.mayo.edu/him2025

na stałe w sieci szpitali Mayo, która przez 6 ostatnich lat jest na szczycie publikowanej przez „Newsweek” listy najlepszych szpitali na świecie. Dr Aleksandra Murawska-Baptista i dr Abhinav Singla pracują na Oddziale Medycyny Wewnętrznej w Mayo Clinic Florida w Jackson. Podczas kolejnej już wizyty, która odbyła się w październiku, poprowadzili oni szereg seminariów, wykładów i ćwiczeń praktycznych w ramach regularnych zajęć klinicznych dla studentów lat III–V kierunku lekarskiego w języku angielskim. Tematyka zajęć skupiała się na komunikacji z pacjentem, elementach diagnostyki różnicowej, a także specyfice pracy w szpitalu i w przychodni. Korzystając ze swojego doświadczenia zawodowego w realiach amerykańskiej służby zdrowia, wykładowcy w przystępny sposób przybliżyli realia pracy w zawodzie i wymagane umiejętności profesjonalne.

Wykładowcy wrócili do Poznania także w grudniu, żeby poprowadzić warsztaty z tematu prowadzenia dokumentacji medycznej w amerykańskim formacie SOAP – Subjective, Objective, Assessment and Plan – w których wzięli udział ochotnicy z kierunków anglo- i polskojęzycznych.

Doktorzy Murawska-Baptista i Singla są także organizatorami pierwszej międzynarodowej konferencji Mayo Clinic w Europie Mayo Clinic International Hospital Internal Medicine Conference 2025, która odbędzie się w dniach 9–12 września 2025 roku

w Rzymie, i na którą serdecznie zapraszają wszystkie osoby zainteresowane medycyną wewnętrzną praktykowaną w środowisku szpitalnym: ce.mayo.edu/him2025.

FESTIWAL KULTUR EPSU

Z inicjatywy studentów zrzeszonych w organizacji English Programs’ Student Union i przy udziale licznych klubów i organizacji, które stanowią część EPSU, w dniu 15 grudnia w CKD odbył się Multicultural Fest 2024. Impreza miała na celu zaprezentowanie różnorodności kulturowej studentów zagranicznych studiujących na UMP, przybliżenie tradycji, muzyki, zwyczajów i kuchni różnych krajów rodzinnych naszych studentów oraz, przede wszystkim, wspólne grudniowe spotkanie przed rozpoczęciem przerwy świątecznej.

W sali A, do której licznie przybyli studenci z kierunków anglo- i polskojęzycznych, odbyły się pokazy flag narodowych z muzyką oraz pokaz birmańskiego tańca tradycyjnego. Następnie uczestnicy otrzymali „paszporty kulinarne”, które poprowadziły ich przez 14 różnych stacji z potrawami z takich krajów, jak Liban, Indie, Mjanma, USA, Anglia, Irlandia, Pakistan czy z różnych krajów afrykańskich. Nie zabrakło również dań polskich, przygotowanych przez przedstawicieli RUSS i Global Village. Całość zakończyła się konkursem z nagrodami z wiedzy o krajach i odtąnczeniem polskiego poloneza.

▲ Pokaz flag narodowych podczas Festiwalu Kultur EPSU

► Lek. Shamiram Benjamin

NASZA ABSOLWENTKA REZYDENTKĄ ROKU

Z dumą dzielimy się informacją o sukcesie absolwentki kierunku lekarskiego w języku angielskim Shamiram Benjamin, która w swoim pierwszym roku rezydentury lekarskiej z medycyny wewnętrznej w szpitalu Dignity Health East Valley w Chandler, AZ, USA, zdobyła nadawany przez lokalny oddział American College of Physicians tytuł Rezydentki Roku stanu Arizona. Wyróżnienie zostało przyznane podczas kongresu ACP w Tucson, AZ, który odbył się w listopadzie 2024 roku.

Serdeczne gratulacje!

SUKCES AMSA

Gratulacje należą się również studentom zaangażowanym w działalność poznańskiego oddziału Amerykańskiego Stowarzyszenia Studentów Medycyny AMSA. W ramach corocznego przyznawania przez centralę stowarzyszenia nagród dla przodujących oddziałów AMSA nasza uczelnia została wyróżniona w kategorii międzynarodowej za „wybitne zasługi w budowaniu społeczności studenckiej AMSA i angażowanie przyszłych liderów sektora medycyny”.

WYDARZENIA PROMOCYJNE

W ramach promocji zagranicznej kierunków anglojęzycznych zespół

CNJA wziął w tym kwartale udział w następujących wydarzeniach:

- XXXII Sympozjum Medyczne Polskiego Towarzystwa Medycznego w Niemczech i XXVII Europejski Bal Lekarza w Düsseldorfie – 22–24 listopada 2024 roku – zastępca dyrektora CNJA ds. stomatologii prof. Karolina Gerreth reprezentowała uczelnię w ramach stoiska promocyjnego i udziału w wydarzeniach społecznych Polonii medycznej w Niemczech;
- medyczne targi edukacyjne Medical Doorway w Anglii – 29–30 listopada 2024 roku – pierwszego dnia, w ramach spotkania z doradcami zawodowymi ze szkół średnich, odwiedziliśmy the German School of London, a drugiego dnia w gmachu Royal Society of Medicine odbył się dzień otwarty, podczas którego stoiska uczelni odwiedzali uczniowie wraz z rodzinami;
- Wirtualne Drzwi Otwarte UMP dla osób zainteresowanych studiami w języku angielskim – 7 grudnia 2024 roku – pierwsze z serii wydarzeń w tym roku akademickim, mających na celu przybliżenie uczelni i szczegółów kierunków studiów potencjalnym kandydatom. Zorganizowano prezentację oraz sesję pytań i odpowiedzi, podczas której na pytania zainteresowanych odpowiadali pracownicy odpowiedzialni za rekrutację, a także zastępca dyrektora CNJA ds. rekrutacji i współpracy międzynarodowej prof. Łukasz Gąsiorowski oraz studentka Yasmine Lofembe. ■

UCZYĆ LEPIEJ

Kierunek na UMP

program dostosowania kierunków kształcenia do potrzeb gospodarki oraz zielonej i cyfrowej transformacji

Dnia 1 czerwca 2024 roku rozpoczęliśmy wykonywanie zadań zatwierdzonych w ramach projektu realizowanego z programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego. Działanie FERS.01.05.

TEKST: PROF. MAŁGORZATA KOTWICKA

CELE PROJEKTU

Celem projektu, który zakończy się 31 maja 2029 roku, jest wzrost konkurencyjności wybranych kierunków studiów na rynku usług edukacyjnych poprzez rozwój kompetencji zarówno studentów, jak i nauczycieli akademickich naszego uniwersytetu. Jak już wcześniej informowaliśmy, budżet projektu to ponad 12 mln zł. Środki te przeznaczone będą na rozwój następujących kierunków studiów: lekarski, farmacja, analityka medyczna, kosmetologia, zdrowie publiczne, pielęgniarstwo, biotechnologia medyczna, terapia zajęciowa, optometria, protetyka słuchu oraz ratownictwo medyczne.

Cele szczegółowe to między innymi:

- dostosowanie programów kształcenia wspieranych kierunków do wymagań pracodawców poprzez wprowadzenie zmian standardu i efektów kształcenia w zakresie elementów praktycznych;
- wzrost kompetencji studentów poprzez udział w szkoleniach, stażach, wizytach studyjnych i kursach odpowiadających potrzebom gospodarki oraz z zakresu zielonej i cyfrowej transformacji;
- zmniejszenie zjawiska przedwczesnego kończenia nauki przez studentów poprzez udział w zajęciach wyrównawczych

i działaniach przybliżających tematykę i program studiów oraz dzięki wsparciu psychologicznemu;

- zwiększenie kompetencji pracowników kadry UMP wspieranych kierunków poprzez udział w szkoleniach, wizytach studyjnych, stażach i konferencjach z zakresu nowoczesnych metod kształcenia, kompetencji merytorycznych, cyfrowych oraz rozwoju świadomości i umiejętności na rzecz zielonej transformacji.

GRUPA DOCELOWA

Uczestnikami projektu będą studenci kierunków objętych wsparciem w projekcie oraz kadra akademicka zaangażowana w realizację procesu kształcenia na tych kierunkach.

PROGRAMY

W ramach projektu zaplanowano między innymi:

- program wsparcia procesu modyfikacji programów studiów kierunków objętych wsparciem w odpowiedzi na wymagania rynku pracy oraz oczekiwania otoczenia społeczno-gospodarczego;
- program wsparcia ścieżki kształcenia i kariery studentów;

- program wsparcia psychologicznego dla studentów wspieranych kierunków;
- integrację systemów informatycznych wspierających proces kształcenia;
- program zajęć wyrównujących wiedzę i kompetencje, w tym kompetencje społeczne studentów;
- program podnoszenia kompetencji kadry akademickiej UMP wspieranych kierunków.

Już niedługo w ofercie szkoleń pojawią się propozycje dla studentów, które pomogą im budować solidny kapitał kariery, poznawać sposoby i strategie efektywnego uczenia się, rozwijać kompetencje cyfrowe i interpersonalne.

SZKOLENIA DLA STUDENTÓW

Przykładowe szkolenia dla studentów to: „Ucz się z głową”, „Ucz się z klasą”, „E-learning i wirtualne środowisko kształcenia”, „Akademia przyszłego sukcesu”, „Mistrzowie umiejętności medycznych – kształcenie interdyscyplinarne”, „Rozwój kompetencji cyfrowych w obszarze akwizycji i dokumentacji danych eksperymentalnych”.

Będą też bardzo specjalistyczne szkolenia podnoszące umiejętności, opracowane z myślą o studentach poszczególnych kierunków, np.: „Ultrasonografia w stanach nagłych z wykorzystaniem protokołów eFAST, LUS, FATR RUSH”, „Interpretacja zapisów ekg.”, „Opatrunki i leczenie ran w opiece farmaceutycznej”, „Szkolenie z badań immunohematologicznych”, „Mistrzowie biotechnologii medycznej”, „Mistrzowie umiejętności pielęgniarstwa”, „Ręka w ruch” czy „Tyflokurs – praca z pacjentem z dysfunkcją wzroku”. Na potrzeby tych kursów uzupełnione będą sprzętowe zasoby dydaktyczne uniwersytetu.

W ramach projektu trzy kierunki podejmą starania o uzyskanie akredytacji międzynarodowej. Prowadzone będą również działania promujące kierunki wśród uczniów szkół średnich.

SZKOLENIA DLA KADRY

Kadra akademicka będzie mogła podnosić swoje kompetencje poprzez udział w szkoleniach zewnętrznych (zaplanowano między innymi udział w szkoleniach: „Metodyka Design Thinking”, „Learning & Development”, „Facylitacja”, „Cyberbezpieczeństwo dla pracowników uczelni” czy „Program certyfikacji Kirkpatrick Four Levels®Evaluation”), konferencjach z obszaru edukacji medycznej oraz szkoleniach wewnętrznych, które wspólnie przygotowujemy (np. „Udzielanie konstruktywnej informacji zwrotnej”, „Taksonomia Blooma w e-learningu”, „Mikrolearning jako strategia budowania skal osiągnięć w e-learningu”, „Samocena kompetencji nauczyciela – refleksyjne podejście do własnej pracy”, „Reagowanie w sytuacjach nagłych”).

* * *

To tylko wybrane przykłady działań, które będziemy realizować. O wszystkich podejmowanych przedsięwzięciach będziemy Państwa informować drogą mailową oraz poprzez systematyczne zamieszczanie ofert na stronie głównej UMP oraz w zakładce grantu na stronie Uniwersyteckiego Centrum Kształcenia.

W tym numerze „Faktów UMP” znajdują Państwo informacje o dwóch pierwszych inicjatywach związanych z grantem.

Serdecznie zapraszamy do współpracy i udziału w zadaniach projektowych! ■

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „Kierunek na UMP – program dostosowania kierunków kształcenia do potrzeb gospodarki oraz zielonej i cyfrowej transformacji” realizowany w ramach programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego. Działanie FERS.01.05 Umiejętności w szkolnictwie.

Nr umowy: FERS.01.05-IP.08-0357/23-00.
Kierownik projektu: prof. Małgorzata Kotwicka.

UCZYĆ LEPIEJ

FIZYKA w medycynie

E-LEARNING W NOWYM WYDANIU

Fizyka odgrywa kluczową rolę w zrozumieniu wielu procesów zachodzących w medycynie. Od diagnostyki obrazowej, przez biomechanikę, aż po działanie zaawansowanych urządzeń medycznych – znajomość fizyki jest nieodzowna. W roku akademickim 2024/2025 studenci naszej uczelni uczestniczą w „Kursie wprowadzającym z fizyki” w formie e-learningowej w nowej odsłonie.

TEKST: PROF. LESZEK KUBISZ, DR WERONIKA KAWAŁKIEWICZ, DR ANNA MAJEWSKA, MGR ELWIRA LITASZEWSKA, DR BEATA BURACZYŃSKA-ANDRZEJEWSKA

Dzięki nowoczesnemu podejściu do procesu kształcenia nauka fizyki staje się jeszcze bardziej fascynująca i przystępna. Wprowadzone zmiany są odpowiedzią na potrzeby współczesnych studentów, którzy potrzebują dynamicznych, kształtujących i angażujących form edukacji.

Nowy kurs fizyki został zaprojektowany z myślą o przyszłych zawodach medycznych, których przedstawiciele potrzebują zrozumieć podstawowe zasady fizyki, aby skutecznie stosować je w swojej praktyce zawodowej. W ramach kursów e-learningowych studenci mają dostęp do różnorodnych materiałów, takich jak animacje, symulacje komputerowe oraz interaktywne prezentacje. Te zasoby pomagają w lepszym zrozumieniu skomplikowanych zagadnień fizycznych i biofizycznych, które są kluczowe w medycynie. Jednym z istotnych elementów nowego kursu są interaktywne moduły, które umożliwiają aktywne uczestnictwo w procesie nauczania. Dzięki nim studenci mogą lepiej zrozumieć kluczowe zagadnienia, angażując się w różnorodne ćwiczenia i symulacje.

Aby utrwalić oraz zastosować w praktyce wiedzę z zakresu podstaw fizyki, studenci medycyny mają okazję rozwiązywać zadania związane z realnymi wyzwaniami, z którymi mogą spotkać się w swojej codziennej pracy zawodowej. Dzięki tym ćwiczeniom mogą lepiej przygotować się do efektywnego wykorzystywania zdobytej wiedzy w kontekście medycznym.

E-learning daje studentom możliwość nauki we własnym tempie. Mogą oni dostosować harmonogram nauki do swoich indywidualnych potrzeb, a proponowane testy i interaktywne zadania obliczeniowe pozwalają na bieżące sprawdzanie postępów, co dodatkowo motywuje do regularnej nauki. Dzięki temu studenci zyskują większą samokontrolę nad własnym procesem edukacyjnym, co sprzyja lepszemu zrozumieniu materiału i osiągnięciu wyższych wyników.

Nowoczesne podejście do nauczania fizyki w medycynie nie tylko ułatwia przyswajanie wiedzy, ale także rozwija umiejętności

▲ Zespół ekspertów merytorycznych; od lewej: dr Weronika Kawałekiewicz, prof. Leszek Kubisz, dr Anna Majewska

krytycznego myślenia i rozwiązywania problemów. Dzięki temu już teraz przyszli medycy przygotowują się do wyzwań zawodowych, które czekają na nich w dynamicznie rozwijającej się dziedzinie medycyny. Dodatkowo, uczestnicząc w kursie asynchronicznym, studenci mają możliwość rozwijania umiejętności takich jak dostosowywanie tempa nauki do swoich indywidualnych potrzeb czy też umiejętność skupienia uwagi na priorytetowych zagadnieniach. To podejście z kolei sprzyja rozwijaniu kompetencji takich jak samodyscyplina, zarządzanie własną aktywnością w czasie oraz umiejętność samodzielnego rozwiązywania problemów. E-learning z fizyki dla medyków to nowoczesne podejście do edukacji, które łączy w sobie interaktywność, elastyczność i dostęp do zaawansowanych narzędzi dydaktycznych.

Dzięki współpracy różnych specjalistów kurs e-learningowy staje się kompleksowym narzędziem edukacyjnym, które skutecznie wspiera proces uczenia się:

- **przygotowanie merytoryczne** – eksperci w danej dziedzinie opracowują treści, które są fundamentem kursu. To oni dbają o to, aby materiał był aktualny, rzetelny i wartościowy;
- **przygotowanie interaktywne** – specjaliści od projektowania materiałów edukacyjnych przekształcają treści

w angażujące i interaktywne formy. Dzięki temu nauka staje się bardziej atrakcyjna i efektywna;

- **produkcje audiowizualne** – specjalista produkcji audiowizualnych nagrywa dźwięk wysokiej jakości i przygotowuje audio do wykorzystania w materiale interaktywnym;
- **przygotowanie metodyczne** – metodycy edukacyjni opracowują strategie nauczania, które pomagają uczestnikom kursu przyswajać wiedzę w sposób najbardziej efektywny;
- **przygotowanie ewaluacji** – specjaliści od ewaluacji tworzą potrzebne do oceny postępów uczestników narzędzia. Dzięki nim można monitorować, jak dobrze kurs spełnia swoje cele edukacyjne i wprowadzać niezbędne modyfikacje na przyszłość.

„Kurs wprowadzający z fizyki” to efekt wspólnej pracy wielu specjalistów – pracowników:

- Katedry Biofizyki: prof. Leszka Kubisza, dr Anny Majewskiej, dr Weroniki Kawałekiewicz,
- Centrum Innowacyjnych Technik Kształcenia: dr Beaty Buraczyńskiej-Andrzejewskiej, dr Magdaleny Pankowskiej,
- Centrum E-Learningu: lic. Wiktorii Hajdrych, Michała Owczarzaka, Jakuba Adamczyka, mgr Elwiry Litaszewskiej.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „Kierunek na UMP – program dostosowania kierunków kształcenia do potrzeb gospodarki oraz zielonej i cyfrowej transformacji” realizowany w ramach programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego. Działanie FERS.01.05 Umiejętności w szkolnictwie.

Nr umowy: FERS.01.05-IP.08-0357/23-00.
Kierownik projektu: prof. Małgorzata Kotwicka.

OPINIE STUDENTÓW

W ramach kursu e-learningowego studenci zostali zaproszeni do podzielenia się swoimi opiniami na jego temat. Naszym głównym celem było zrozumienie doświadczeń edukacyjnych studentów oraz ich oczekiwań wobec kursu. Opinie te są dla nas niezwykle cenne i jesteśmy przekonani, że aktywne zaangażowanie studentów w proces oceny kursu stanowi ważną składową procesu ciągłego doskonalenia naszych materiałów edukacyjnych.

Wszystkim studentom, którzy podzielili się z nami opiniami, serdecznie dziękujemy! Zwrotność ankiet była na poziomie 82%! W imieniu wszystkich osób zaangażowanych w przygotowywanie kursu dziękujemy serdecznie za wszystkie pozytywne słowa – takie komentarze są dla nas niezwykle motywujące i stanowią potwierdzenie, że nasza praca ma sens. Jeszcze bardziej doceniamy konstruktywny feedback oraz uwagi krytyczne, które pozwalają nam dostrzec obszary do poprawy. Dzięki nim będziemy mogli nieustannie rozwijać się i podnosić jakość kursu w kolejnych edycjach.

Czy kurs był dla Ciebie interesujący?

- » moduły były zróżnicowane i zawierały ciekawostki medyczne
- » bardzo doceniam dużą ilość informacji na temat wykorzystywania zagadnień z biofizyki w praktykach medycznych – dzięki tym informacjom kurs był interesujący i dużo łatwiej przyswajało się wiedzę oraz utrzymywało skupienie na zagadnieniach
- » kurs był dla mnie interesujący poprzez swoją formę, interaktywne zadania podczas prezentacji wymagały ode mnie uważności i skupienia, również testy następujące po wykonaniu danego modułu i ich wyniki motywowały mnie do dalszego rozwiązywania kursu
- » w sposób przystępny i zwiększając stopniowo poziom trudności, wytłumaczył istotne zagadnienia z zakresu fizyki. Dodatkowe filmiki, linki do prac naukowych czy symulacje urozmaicały kurs
- » nigdy nie miałam styczności z częścią zagadnień ani z taką formą e-learningu. Załączone symulacje i filmiki dodatkowo pomagały w utrzymaniu mojej uwagi i skutecznie zwalczały poczucie monotonii
- » poznałam nowe zagadnienia z zakresu fizyki oraz forma kursu była dla mnie bardzo angażująca
- » ze szczególnym skupieniem analizowałem przedstawiane w trakcie prezentacji zastosowania praw fizycznych w pracy lekarza, z poczuciem, że ta wiedza jest bardzo istotna i powinna stanowić fundament wszelkich opracowywanych obecnie terapii w medycynie

Z jakich powodów poleciałabyś/polecilibyś udział w tym kursie studentom kierunków medycznych?

- » przypomnienie podstaw fizyki, jak i wprowadzenie kolejnych coraz trudniejszych zagadnień wytłumaczonych w przystępnej i interaktywnej formie
- » możliwość śledzenia swoich postępów
- » aby uświadomić sobie, jak ważna jest fizyka w medycynie
- » jest to przede wszystkim doskonała okazja do zweryfikowania poziomu swojej wiedzy z dziedziny fizyki po szkole średniej. Można dzięki temu zwrócić uwagę na kwestie sprawiające trudności i poprawić ich zrozumienie w trakcie kursu
- » jest praktyczny
- » po przejściu kursu posiada się ogólną wiedzę na temat najbardziej kluczowych zagadnień fizycznych, szczególnie tych związanych z medycyną. Kurs zawiera istotne podstawy, które wydają się konieczne, aby przyswoić materiał przedmiotu biofizyka, ale także aby zrozumieć działanie poszczególnych części ciała człowieka czy technologii używanej w diagnostyce pacjentów. Jeśli student chciałby nie tylko nauczyć się materiału, ale także go zrozumieć, powinien wziąć udział w tym kursie
- » dobra organizacja kursu, sporo ilustracji
- » nauka logicznego myślenia

Jakie ważne informacje chcesz przekazać organizatorom kursu?

- » odkąd pamiętam, bardzo nie lubiłam fizyki, ale po odbytych kursie moje nastawienie zmieniło się i przedmiot ten nie wydaje się już tak onieśmielający
- » uważam, że kurs jest dobrą inicjatywą, pomaga zapoznać się z podstawami fizyki
- » nie mam uwag do kursu. Dziękuję za pomoc w zrozumieniu fizyki i przygotowaniu do zajęć z biofizyki
- » bardzo dziękuję za możliwość skorzystania z uczestnictwa w kursie
- » myślę, że sposób przekazania wiedzy należy trochę zmienić, by był przystępniejszy dla osób z zerową wiedzą z fizyki; cała reszta, uważam, iż jest świetna, to jest forma sprawdzająca przed kursem po każdym module, zachęta w postaci 2 pkt i sam design i przejrzystość kursu jest godna pochwały, a także fakt, że gdy tylko natrafialiśmy na problemy z kursem, to w szybkim czasie zostawały naprawiane błędy i nasz głos miał znaczenie; myślę, iż wyciągnąłem coś z tego kursu i na pewno kiedyś, może po studiach, zgłębię temat biofizyki bądź samej fizyki nieco bardziej

Jakie elementy kursu wydają Ci się najbardziej praktyczne w kontekście zawodowym?

- » myślę, że całościowo kurs był zrobiony bardzo dobrze i wszystkie elementy były równie ważne
- » tłumaczenie, jak wybrane zjawiska fizyczne są wykorzystywane w sprzętach medycznych
- » dokładne tłumaczenie zagadnień przez lektora
- » interaktywne prezentacje
- » interaktywne zadania ułatwiające zobrazowanie konkretnych elementów
- » zawarte w prezentacjach interaktywnych dodatkowe informacje na temat przydatności poszczególnych zagadnień w pracy lekarza/ wykorzystania w medycynie
- » bardzo ciekawym elementem dodatkowym były artykuły naukowe do samodzielnego przeczytania i przyswojenia

mentoring w edukacji medycznej

AKCJA: INNOWACJA

TEKST: DR NADIA KRUSZYŃSKA, MGR ELWIRA LITASZEWSKA, DR AGNIESZKA LEWICKA-RABSKA

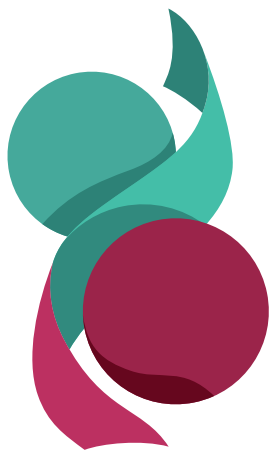
UCZYĆ LEPIEJ

Czy łączenie praktyki z nauczaniem jest Twoją pasją? A może to tylko jedno z wielu akademickich zadań i zależy Ci, by realizować rolę nauczyciela w jak najbardziej profesjonalny sposób?

Dzięki swojej wiedzy i doświadczeniu w oczach studentów i kolegów jesteś mistrzem. Jeśli chcesz ten potencjał wykorzystać w pełni, stając się dojrzałym mentorem, zapraszamy Cię do udziału w innowacyjnym programie Mentoring UMP.

Mentor jest nie tylko ekspertem w swojej dziedzinie, ale również modelem profesjonalnych postaw, zarówno potrafiącym przekazać warsztat kompetencji, jak i kształtującym rozwój osobisty adepta. Program Mentoring UMP wspiera proces budowania profesjonalnej relacji mistrz–uczeń. Udział w programie, prócz rozwinięcia wielu praktycznych i skutecznych narzędzi mentorskich, umożliwia rozwój odporności psychicznej oraz zmniejsza ryzyko wypalenia zawodowego.

Dzięki zaangażowaniu w mentoring możesz przyczynić się do kształtowania przyszłych liderów i specjalistów, jednocześnie wzbogacając własne doświadczenia zawodowe i osobiste.

facylitowany peer mentoring

EDUKACJA W UJĘCIU KASKADOWEGO ROZWOJU – INNOWACJA DLA EDUKACJI AKADEMICKIEJ

Kaskadowe wsparcie i rozwój w edukacji akademickiej to innowacyjne podejście, które polega na stopniowym wprowadzaniu i rozwijaniu umiejętności oraz wiedzy na różnych poziomach procesu kształcenia (od nauczycieli po studentów). W tym modelu wsparcie i rozwój są przekazywane od bardziej doświadczonych członków społeczności akademickiej do mniej doświadczonych – powstaje efekt kaskady. Działania w programie będą realizowane na czterech szczeblach: ekspert–nauczyciel, nauczyciel–nauczyciel, nauczyciel–student, student ostatnich lat–student początkujący.

Na pierwszym etapie realizowane zostaną szkolenia, warsztaty learning by doing, peer learning, peer mentoring, e-learning, prowadzone przez ekspertów dla grupy nauczycieli z kierunków objętych programem. Szkolenia obejmują m.in.: mentoring w edukacji medycznej, design thinking, facylitację procesów grupowych (techniki i narzędzia wspierające osiągnięcie wyznaczonego celu), pracę w oparciu o kontraktowanie, wzmacnianie odporności psychicznej. Nauczyciele zostaną wyposażeni w zestaw kompetencji mentorskich, rozwiną zasoby lidarskie, zredukują ryzyko wypalenia zawodowego i zadbają o własny dobrostan psychiczny. Podczas podejmowanych w ramach programu aktywności poznają i rozwiną również wiele innowacyjnych rozwiązań dydaktycznych. Istotną wartością wynikającą z udziału

w programie będzie również budowanie społeczności nauczycieli akademickich i rozwój tożsamości zawodowej. Przeszkoleni nauczyciele staną się mentorami dla innych nauczycieli ze swoich kierunków. W ten sposób efektywnie wykorzystają w praktyce nowe umiejętności oraz zdobyte podczas szkoleń narzędzia. Nauczyciele będą mieli stałe wsparcie ekspertów programu podczas mentorskich spotkań indywidualnych i w małych grupach, w formie konsultacji mentorskich, coachingowych trenerskich i metodycznych oraz superwizji/facylitacji.

Na kolejnym etapie, realizując zdobyte kompetencje i postawy mentorskie, wesprą innych nauczycieli w rozwoju własnego warsztatu mentorskiego. Wspólnie wybiorą i zaprojektują działania dostosowane do specyfiki poszczególnych kierunków i wydziałów, jak również do indywidualnych potrzeb nauczycieli i studentów.

Trzecim etapem będzie transfer kompetencji i zastosowanie w praktyce umiejętności mentorskich w relacji nauczyciel–student. Nauczyciele zastosują w praktyce dydaktycznej rozwiązania ułatwiające/wzbogacające proces nauczania i uczenia się. Będą mieli okazję, by rozwijać i modelować dobre praktyki, wykorzystywać filozofię oraz narzędzia mentorskie w procesach dydaktycznych, prowadzeniu projektów badawczych, kół naukowych, praktyk i innych aktywności akademickich. Jedną z korzyści dla studentów będzie m.in. wsparcie w rozwijaniu kultury pracy, kompetencji i tożsamości zawodowej przyszłych medyków. Ważną rolą nauczycieli będzie wsparcie mentorskie wobec studentów, którzy zostaną peer mentorami dla innych studentów. Studenci będą wykorzystywać w praktyce kompetencje i dobre nawyki mentorskie poprzez budowanie społeczności studenckiej, wzmacnianie relacji oraz poczucia przynależenia do grupy zawodowej. Będzie temu towarzyszyć rozwijanie umiejętności leaderskich, organizacji własnej pracy i priorytetyzacji zadań, pogłębianie refleksyjności. Wzmacnianie profesjonalizmu, empatii i współpracy w grupie dzięki kształtowaniu relacji opartych na wzajemnej trosce, odpowiedzialności i szacunku to również istotny krok wzmacniający dobrostan psychiczny studentów.

ROLA MENTORINGU W BUDOWANIU SPOŁECZNOŚCI PRAKTYKÓW

Jednym z fundamentalnych założeń peer mentoringu jest tworzenie społeczności praktyków. Regularne spotkania i wspólne działania umożliwiają aktywnym uczestnikom tego procesu nawiązywanie trwałych relacji zawodowych. Dzięki wzajemnemu wsparciu i pomocy uczestnicy nie tylko rozwijają swoje umiejętności, ale także doświadczają osobistego i zawodowego wzrostu. Mentoring wspiera kształtowanie tożsamości zawodowej dzięki temu, że funkcjonuje poprzez ustrukturyzowane podejście jako wspólnota praktyków (ang. community of practice, CoP). Wspólnoty praktyków to grupy ludzi, którzy dzielą zainteresowania lub pasje i poprzez regularne interakcje uczą się, jak robić coś lepiej.

MENTORING JAKO NARZĘDZIE SPRZYJAJĄCE WZMACNIANIU TOŻSAMOŚCI ZAWODOWEJ NAUCZYCIELI AKADEMICKICH

Kształtowanie tożsamości zawodowej (ang. professional identity formation, PIF) to transformacyjny proces, w którym dana osoba przyswaja kluczową wiedzę, umiejętności, wartości oraz przekonania charakterystyczne dla danej profesji. Program znacząco wspiera budowanie tożsamości zawodowej. Dzięki uczestnictwu w grupach mentoringowych uczestnicy mają okazję poznać różnorodne aspekty pracy zawodowej, co pomaga im w kształtowaniu przyszłej kariery. Studenci uczą się efektywnej współpracy w zespole, rozwiązywania problemów oraz podejmowania decyzji, co przyczynia się do rozwoju ich kompetencji. Mentoring

odgrywa znaczącą rolę w tym procesie, a zatem w kształtowaniu tego, w jaki sposób dana osoba zaczyna funkcjonować jako specjalista w swojej dziedzinie.

PEER LEARNING I FACYLITOWANY PEER MENTORING JAKO INNOWACYJNE SPOSOBY DOSKONALENIA KOMPETENCJI DYDAKTYCZNYCH DLA NAUCZYCIELA AKADEMICKIEGO

Peer learning, czyli nauka przez wymianę, to proces, w którym osoby na podobnym poziomie doświadczenia i wiedzy uczą się od siebie nawzajem, okazując sobie wzajemne wsparcie, koncentrując się na wymianie wiedzy i doświadczeń, a także rozwijając umiejętności poprzez współpracę. Uczestnicy tego procesu dzielą się swoimi spostrzeżeniami, co sprzyja wzajemnemu zrozumieniu i utrwaleniu określonych zagadnień. Taki model nauki jest szczególnie efektywny, ponieważ opiera się na współpracy i aktywnym uczestnictwie wszystkich zaangażowanych osób.

Facylitowany peer mentoring to również innowacyjny sposób doskonalenia kompetencji dydaktycznych nauczycieli

akademickich. Dzięki temu modelowi nauczyciele mogą rozwijać swoje umiejętności w zakresie facylitacji i organizacji pracy grupowej. Nauczyciele uczą się, jak efektywnie usprawniać procesy grupowe, co zwiększa zaangażowanie i aktywność studentów. Budowanie warstwy metodycznej w edukacji to proces, który wykracza poza znajomość metod nauczania. Kluczowym elementem jest zrozumienie dynamiki procesów grupowych, co pomaga nauczycielom tworzyć bardziej zróżnicowane i efektywne strategie dydaktyczne. Znajomość dynamiki grupowej pozwala na elastyczne dostosowywanie metod nauczania w zależności od sytuacji w grupie. Nauczyciel może wprowadzać zmiany w czasie rzeczywistym, co zwiększa skuteczność nauczania. Orientacja w przebiegu procesów grupowych pomaga w identyfikacji liderów czy też osób potrzebujących wsparcia oraz tych, którzy mogą stać się zagrożeniem wykluczeniem.

Serdecznie zapraszamy wszystkie osoby zainteresowane rozwojem zawodowym i osobistym do udziału w naszym programie facylitowanego peer mentoringu. Program ten jest przeznaczony dla studentów i profesjonalistów z dziedziny medycyny i nauk pokrewnych, którzy chcą dzielić się wiedzą, doświadczeniem oraz wspierać się nawzajem w rozwoju.

Jak się zgłosić?

Prosimy o kontakt mailowy na adres: mentoring@ump.edu.pl

Dołącz do nas i rozwijaj swoje umiejętności w inspirującym i wspierającym środowisku!

ODPORNOŚĆ PSYCHICZNA JAKO KOMPETENCJA ZAWODOWA W EDUKACJI MEDYCZNEJ

Odporność psychiczna to kluczowy aspekt, który określa, jak efektywnie dana osoba radzi sobie z różnorodnymi stresorami, presją oraz wyzwaniami, z którymi mierzy się w życiu codziennym. Jest to umiejętność, która wpływa na sposób, w jaki ludzie podchodzą do różnych sytuacji, zarówno rutynowych, jak i wyjątkowych. W kontekście zawodów biomedycznych odporność psychiczna nabiera szczególnego znaczenia. Pracownicy w tej branży często stają przed wyzwaniami, które wymagają nie tylko wysokiej wiedzy i specjalistycznych umiejętności, ale także zdolności do radzenia sobie z presją, stresem oraz emocjonalnym obciążeniem. W praktyce wysoki poziom odporności psychicznej przekłada się na większą zdolność do adaptacji i niższe ryzyko wypalenia zawodowego. W programie Mentoring UMP kładziemy szczególny nacisk na wspieranie odporności psychicznej uczestników.

E-MENTORING – STRUKTURA WSPARCIA PROCESU W ŚRODOWISKU E-LEARNINGOWYM

E-mentoring to innowacyjna forma mentoringu, która wykorzystuje technologie cyfrowe do wspierania rozwoju zawodowego i osobistego. W środowisku e-learningowym struktura wsparcia w ramach e-mentoringu obejmuje różnorodne narzędzia i metody, które umożliwiają efektywną komunikację, interakcję oraz dostęp do zasobów edukacyjnych. W ramach e-mentoringu mentorzy i mentee mogą korzystać z platform e-learningowych, które oferują szeroki wachlarz funkcji, takich jak fora dyskusyjne, wideokonferencje oraz narzędzia do współpracy online. Ponadto e-mentoring obejmuje dostęp do zasobów edukacyjnych, takich jak kursy online, webinary, e-booki oraz artykuły naukowe. Mentorzy mogą rekomendować odpowiednie materiały, które wspierają rozwój kompetencji mentee w określonych obszarach. Dzięki temu mentee mają możliwość ciągłego poszerzania swojej wiedzy i umiejętności. Struktura wsparcia w e-mentoringu może również obejmować

indywidualne plany rozwoju, które są dostosowane do potrzeb i celów mentee. Mentorzy wspólnie z mentee opracowują strategię i kroki do osiągnięcia zamierzonych celów.

FACYLITOWANY PEER MENTORING

Facylitacja to proces wspierania grupy w osiągnięciu jej celów poprzez ułatwianie komunikacji, organizację pracy i rozwiązywanie problemów. Facylitator moderuje aktywne uczestnictwo wszystkich członków grupy, co zwiększa zaangażowanie i poczucie odpowiedzialności za wyniki. Dzięki facylitacji grupy mogą efektywniej współpracować, co prowadzi do lepszych rezultatów i zmniejsza ryzyko impasu. W mentoringu wspieranym przez narzędzia peer learningu i narzędzia facylitacji grupa osób na podobnym poziomie doświadczenia współpracuje, aby wspólnie się rozwijać. Facylitator pomaga w organizacji spotkań, ułatwia komunikację i wspiera grupę w osiągnięciu jej celów. To połączenie tworzy dynamiczne środowisko sprzyjające rozwojowi. Facylitowany peer mentoring sprzyja efektywnej współpracy, co pozwala na lepsze wykorzystanie zasobów i osiągnięcie celów zespołu.

STRATEGICZNE PRZYWÓDZTWO I SKUTECZNOŚĆ LIDERA

Facylitowany peer mentoring to nie tylko innowacyjna metoda nauczania, ale także kompleksowy program rozwoju, który przygotowuje studentów do pełnienia funkcji liderów w swoich dziedzinach, wyposażając ich w niezbędne narzędzia i umiejętności do skutecznego działania w dynamicznym środowisku zawodowym.

INICJATORKI POMYSŁU I KOORDYNATORKI PROGRAMU

Nadia Kruszyńska – wykładowca, specjalistka psychologii klinicznej, psychoterapeutka, mentorka oraz facylitorka. Kierownik Pracowni Psychologii Klinicznej w Katedrze i Zakładzie Medycyny Rodzinnej UMP oraz

kierownik Centrum Wsparcia Psychologicznego i Psychotraumatologii UMP. Od 2013 roku udziela wsparcia psychologicznego studentom programów anglojęzycznych oraz na rzecz tych studentów podejmuje działania w ramach interwencji kryzysowej. Wyróżniona brązowym medalem Polskiego Towarzystwa Analizy Transakcyjnej, przyznanego m.in. za osiągnięcia w zakresie innowacyjnego wykorzystania teorii analizy transakcyjnej w kształceniu lekarzy i psychologów.

Elwira Litaszewska – andragog, metodyk. Opiekun programu rozwoju kompetencji dydaktycznych UMP „NESTOR. Nauczyciel – Ekspert – Tutor”. Pełniąc obowiązki kierownika Centrum E-Learningu. Dyplomowany doradca zawodowy i personalny. Certyfikowany mentor, asesor kompetencji oraz facylitator. Absolwentka pierwszego stopnia szkolenia w analizie transakcyjnej. Ewaluator projektów edukacyjnych i rozwojowych wg programu Kirkpatrick Four Levels Evaluation Bronze Level. Wyróżniona Laurem Społecznej Odpowiedzialności w sektorze akademickim. Mentor w programach peer mentoringu.

Agnieszka Lewicka-Rabska – specjalistka zdrowia publicznego, adiunkt w Katedrze Profilaktyki Zdrowotnej UMP. Posiada kompetencje w zakresie coachingu, potwierdzone akredytacją International Coaching Federation, i tutoring (akredytacja Collegium Wratislaviense) oraz facylitacji. W swojej pracy łączy wiedzę akademicką z umiejętnościami wspierania rozwoju osobistego i zawodowego, koncentrując się na edukacji spersonalizowanej oraz tworzeniu strategii dopasowanych do indywidualnych potrzeb. Jej zainteresowania zawodowe obejmują tworzenie przestrzeni do wzrostu i efektywnego działania w obszarze zarówno zdrowia, jak i edukacji.

Partner inicjatywy: Centrum E-Learningu ■

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Projekt „Kierunek na UMP – program dostosowania kierunków kształcenia do potrzeb gospodarki oraz zielonej i cyfrowej transformacji” realizowany w ramach programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego. Działanie FERS.01.05 Umiejętności w szkolnictwie.

Nr umowy: FERS.01.05-IP.08-0357/23-00.
Kierownik projektu: prof. Małgorzata Kotwicka.

PASJE
PRACOWNIKÓW

@cotusiebuduje

O swojej ogrodniczej pasji pisze adiunkt w Zakładzie Immunologii Katedry Patomorfologii i Immunologii Klinicznej naszego uniwersytetu dr Małgorzata Łagiedo.

TEKST: DR MAŁGORZATA ŁAGIEDO

Pasją do ogrodu zaraziła mnie moja babcia, z którą mieszkałam, będąc uczennicą liceum. Babcia z wiekiem mogła w ogrodzie pracować coraz mniej, dlatego ja, starając się sprawić jej przyjemność, pielęgnowałam ogród i wszystkie rośliny. Z czasem zaczęło to również mi dawać wiele radości. Kolejnym moim ogrodem był balkon w mieszkaniu w Poznaniu, aż w 2022 roku przeprowadziliśmy się do naszego domu, który wybudowaliśmy pod lasem, niedaleko Tarnowa Podgórnego.

W 2022 roku wprowadziliśmy się do domu, ale równolegle z jego budową, która trwała od roku 2020, tworzyłam ogród. Moim marzeniem był ogród w sielskim, wiejskim stylu, bez nowoczesności i przepychu. Z warzywami i owocami, które moje dzieci będą mogły samodzielnie zrywać.

Ogród warzywny otoczony jest niebieskim płótkiem, który sami zbudowaliśmy. W środku są ścieżki z cegły rozbiórkowej nadające ogromny urok. Co roku

samodzielnie przygotowuję rozsady sałat, pomidorów, pora, selera, brokołu, kapusty czy kalafiora. Bezpośrednio do gruntu sięję marchew, pietruszkę, a jesienią sadzę ozimy czosnek i cebule. Po płotku pną się fasola i groch, który moja córka uwielbia łąpać. Takie zapasy pozwalają nam całe lato cieszyć się własnymi zbiorami, bez konieczności odwiedzania sklepu.

Ogród warzywny otoczony jest ogrodem kwiatowym, w którym królują wiejskie byliny, takie jak malwy, łubin, ostróżka, drakiew, dziewanna, piwonie, róże, kwiaty jednoroczne: kosmosy, groszek pachnący, lewkonie oraz moje ukochane dalie. Dalie to zdecydowanie moje ulubione kwiaty, kocham je tak bardzo, że moja najmłodsza córeczka, która urodziła się w czerwcu 2023 roku, dostała na imię Dalia.

Postanowiłam dzielić się moją pasją i zarażać innych miłością do ogrodu. Założyłam na Instagramie profil o nazwie @cotusiebuduje. Pokazujemy tu perypetie z budowy i wykańczania domu. Uczę też, jak krok po kroku samodzielnie stworzyć ogród taki jak nasz, i co zrobić, by móc się nim w pełni cieszyć. Obserwuje nas ponad 40 tysięcy osób. Napisałam także dwa e-booki o tematyce ogrodowej, które sprzedały się łącznie w ponad 7 tysiącach egzemplarzy. Regularnie prowadzę spotkania, na których doradzam obserwatorom i podpowiadam im w kwestiach ogrodowych.

W ogrodzie odnajduję przede wszystkim spokój. Po ciężkim tygodniu pracy na uczelni nic tak nie uspokaja i nie relaksuje tak bardzo jak „grzebanie” w ziemi. Ogród to też ogrom satysfakcji, którą odczuwamy, kiedy wszystko zaczyna kwitnąć i cieszyć oko. Miłością do ogrodu zaraziłam również moje córki, które bardzo chętnie mi pomagają, znają wszystkie nazwy roślin i uwielbiają spędzać czas na dworze.

Nasz dom stoi przy samym lesie, dlatego często też prosto z ogrodu idziemy na grzyby, których jest u nas pod dostatkiem. Blisko mamy też jezioro, nad które jeździmy rowerami.

Nasza rodzina to także zwierzaki: trzy psy i cztery koty. Niedługo dołączą kury i kaczki, a w planach na niedaleką przyszłość są stado owieczek i dwa kucyki.

O swej pasji często w przerwach podczas zajęć opowiadam swoim studentom. Mówię im, że muszą mieć w życiu „odskocznnię” od pracy zawodowej; jest to bardzo ważne dla zdrowia psychicznego. Studenci zawsze są zafascynowani tym, że z jednej strony można być pracownikiem naukowym, a z drugiej – prowadzić takie normalne, wiejskie życie, bez nadęcia i niepotrzebnej powagi. Wliczając szkołę doktorską, uczę już ponad 10 lat. Ostatnio kierunek lekarski skończyła jedna z moich najlepszych

➔ Artykuł o ogrodzie Małgorzaty Łagiedo na łamach „Elle Decoration”:
<https://decoration.elle.pl/arttykul/ogromne-okna-ze-szprosami-trawertyn-na-podlodze-i-cudny-ogrod-z-blekitnym-plotkiem-w-ramach-cyklad-instahome-odwiedzamy-dom-gosi-i-karola>

studentek – Natalia. Pewnego dnia napisała do mnie z prośbą, czy mogłabym zrobić dla niej... bukiet ślubny. Twierdziła, że chciałaby mieć podczas tej szczególnej uroczystości coś wyjątkowego od ważnej dla siebie osoby. Było to dla mnie bardzo wzruszające. Takie przeżycie to zdecydowanie najpiękniejsza nagroda dla mnie jako nauczyciela.

W zeszłym roku zostałam też zaproszona przez studentów RUSS UMP do udziału

w charytatywnych licytacjach dla WOŚP. Zaproponowałam „dzień w moim ogrodzie”. Pani Ewa, która wygrała licytację, oferując 1600 zł, przyjechała do mnie z dziećmi w pewien piękny sierpniowy dzień. Zabrałyśmy gości na wycieczkę po okolicznych sklepach z roślinami oraz na spacer po „naszym lesie”. Oczywiście nie zabrakło też oprowadzania po moim ogrodzie, z którego Ewa dostała kilka roślinek. Zdecydowanie akcję tę będę powtarzać. ■

STOPNIE NAUKOWE

DOKTORATY

Stopień naukowy **doktora** w dziedzinie **nauk medycznych i nauk o zdrowiu**, w dyscyplinie: **nauki medyczne** otrzymano, zgodnie z uchwałą Kapituły Kolegium Nauk Medycznych, następujące osoby:

- **lek. Mikołaj BARCZYŃSKI.** Rozprawa doktorska: „Wczesne oraz odległe powikłania zabiegów elektroterapii serca”. Promotor: prof. dr hab. Przemysław Mitkowski
- **lek. Tomasz BARTKOWIAK.** Rozprawa doktorska: „Wpływ Terapii Ukierunkowanej na Cele (GDT) na optymalizację śródoperacyjnej płynoterapii i dynamiki układu krążenia jako oryginalny element protokołu ERAS (Enhanced Recovery After Surgery)”. Promotor: prof. dr hab. Krzysztof Kusza, promotor pomocniczy: dr Jakub Szrama
- **mgr Alina BATURO.** Rozprawa doktorska: „Ocena wybranych parametrów immunologicznych u chorych z otyłością i depresją”. Promotor: dr hab. Jacek Karczewski
- **lek. Grażyna BUGAJ.** Rozprawa doktorska: „Ocena zależności pomiędzy stężeniem wybranych cytokin i wykładnikami stanu zapalnego u dzieci z drgawkami gorączkowymi i padaczką z napadami uogólnionymi”. Promotor: prof. dr hab. Anna Mania
- **mgr anal. med., mgr farm. Emilia DYBSKA.** Rozprawa doktorska: „Metylacja i ekspresja genu RUNX3 a wrzodziejące zapalenie jelita grubego” (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Jarosław Walkowiak, promotor pomocniczy: dr hab. Jan Nowak
- **lek. Łukasz GOŹDZIEWICZ.** Rozprawa doktorska: „Charakterystyka zespołu post-covid u osób starszych przebywających w całodobowych ośrodkach opiekuńczych z użyciem narzędzia COVID-19 Yorkshire Rehabilitation Scenig (C19-YRS)”. Promotor: prof. Agnieszka Neumann-Podczaska
- **lek. Anna HOPPE.** Rozprawa doktorska: „Analiza wybranych czynników ryzyka zakrzepicy u pacjentów z nowotworami limfoproliferacyjnymi” (rozprawa wyróżniona). Promotor: dr hab. Joanna Rupa-Matysek
- **lek. Natalia IŻYCKA.** Rozprawa doktorska: „Analiza ekspresji markerów nowotworowych komórek macierzystych w nabłonkowym raku jajnika” (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Ewa Nowak-Markwitz, promotor: dr hab. Karolina Sterzyńska
- **lek. Karolina KANIA.** Rozprawa doktorska: „Znaczenie rokownicze objawów prodromalnych oraz wybranych czynników radiologicznych i psychometrycznych w postaci rzutowo-remisyjnej stwardnienia rozlanego” (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Alicja Kalinowska
- **lek. Marta KARCZEWSKA-MASTALERZ.** Rozprawa doktorska: „Ocena wpływu krótkotrwałej, głębokiej niedoczynności tarczycy na funkcje układu krążenia, sztywność tętnic i skład ustroju”. Promotor: dr hab. Andrzej Minczykowski
- **lek. Anna KOSSUT.** Rozprawa doktorska: „Neurologiczne zespoły paranowotworowe u kobiet ze szczególnym uwzględnieniem znaczenia nowotworów jajnika”. Promotor: prof. dr hab. Sławomir Michałak
- **lek. Aleksandra KRASIŃSKA-PŁACHTA.** Rozprawa doktorska: „Ocena zmian anatomicznych i funkcjonalnych nerwu wzrokowego u chorych ze zwężeniem tętnic szyjnych poddanych zabiegowi endarterektomii” (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Jarosław Kocięcki, promotor pomocniczy: dr Agata Brązert
- **mgr Marta KUŚNIERCZAK.** Rozprawa doktorska: „Ocena zmian stanu odżywienia i sposobu żywienia u pacjentek w trakcie chemioterapii z powodu raka jajnika”. Promotor: dr hab. Marcin Mardas
- **lek. Sebastian ŁAŹNIAK.** Rozprawa doktorska: „Rola rs6983267 oraz rs2366152 polimorfizmu pojedynczego nukleotydu a ryzyko i progresja raka szyjki macicy w populacji polskiej”. Promotor: prof. dr hab. Paweł Jagodziński
- **lek. Piotr NOWAK.** Rozprawa doktorska: „Trójwymiarowa ocena kanałów międzykręgowych na poziomie L4/L5 i L5/S1 u pacjentów ze zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa”. Promotor: prof. UMP dr hab. Łukasz Kubaszewski
- **mgr Irena PAPIER.** Rozprawa doktorska: „Troubleshooting the decline in food intake during acute hospitalization”. Promotor: prof. dr hab. Tomasz Banasiewicz
- **lek. Regina PAWLAK-CHOMICKA.** Rozprawa doktorska: „Ocena fluorescencji NADH mierzonej metodą Flow Mediated Skin Fluorescence (FMSF) u osób z nadciśnieniem tętniczym pierwotnym przed i po wdrożeniu terapii hipotensyjnej” (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Andrzej Tykarski, promotor pomocniczy: dr Paweł Uruski
- **lek. Michał SZEMIEŃ.** Rozprawa doktorska: „Porównanie przydatności urządzeń wspomagających ręczne uciskanie klatki piersiowej w zależności od podatności klatki piersiowej – badanie manekinowe”. Promotor: dr hab. Zbigniew Żaba
- **lek. Marta SUMIŃSKA.** Rozprawa doktorska: „Sekrecja, metabolizm i wydalanie kortykosteroidów u dzieci i młodzieży z otyłością w relacji do ich cech klinicznych” (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Marta Fichna, promotor pomocniczy: prof. UR dr hab. Rafał Podgórski
- **lek. Mateusz TRZCIŃSKI.** Rozprawa doktorska: „Wpływ metforminy na parametry endotoksywności u kobiet z zespołem policystycznych jajników w wieku rozrodczym”. Promotorzy: prof. dr hab. Beata Banaszewska, dr Izabela Chudzicka-Strugała

- **lek. Małgorzata WICHROWSKA.** Rozprawa doktorska: „Ocena morfologii i funkcji włókien nerwowych siatkówki u pacjentów poddanych terapii anti-VEGF z powodu zwyrodnienia plamki związanego z wiekiem” (rozprawa wyróżniona). Promotor: prof. dr hab. Jarosław Kocięcki

Stopień naukowy **doktora** w dziedzinie **nauk medycznych i nauk o zdrowiu**, w dyscyplinie: **nauki farmaceutyczne** otrzymała, zgodnie z uchwałą Kapituły Kolegium Nauk Farmaceutycznych:

- mgr chemii Agnieszka GRYSZCZYŃSKA. Rozprawa doktorska: „Zastosowanie metody UPLC-ESI-MS/MS do oznaczania fenyloetanoidów i fenylopropanoidów w różnych układach biologicznych”. Promotor: prof. dr hab. Przemysław Mikołajczak

Stopień naukowy **doktora** w dziedzinie **nauk medycznych i nauk o zdrowiu**, w dyscyplinie: **nauki o zdrowiu** otrzymała, zgodnie z uchwałą Kapituły Kolegium Nauk o Zdrowiu, następujące osoby:

- **mgr Małgorzata ELIKS.** Rozprawa doktorska: „Walidacja i standaryzacja polskiej wersji arkusza Alberta Infant Motor Scale do oceny rozwoju motorycznego niemowląt i małych dzieci” (rozprawa wyróżniona). Promotor: dr hab. Ewa Gajewska
- **mgr Paulina GÓRSKA.** Rozprawa doktorska: „Zachowania żywieniowe ludności krajów objętych pandemią wirusa SARS-CoV-2 i ich wpływ na przebieg infekcji”. Promotor: prof. dr hab. Juliusz Przysławski, promotor pomocniczy: dr Ilona Górna
- **mgr Zofia KASIŃSKA.** Rozprawa doktorska: „Urazy sportowe w amfifutbolu”. Promotor: prof. dr hab. Tomasz Tasiemski
- **mgr Joanna MAŁECKA.** Rozprawa doktorska: „Kulturowa adaptacja i walidacja Testu badającego czynność kończyny górnej (Action Research Arm Test) oraz Skali niesprawności tułowia (Trunk Impairment Scale) u osób po udarze mózgu”. Promotor: prof. AWF dr hab. Dawid Łochyński
- **mgr Luiza MENDYKA.** Rozprawa doktorska: „Zapotrzebowanie na wsparcie u osób w wieku podeszłym po zabiegu

neurochirurgicznym w odcinku lędźwiowo-krzyżowym”. Promotor: prof. UMP dr hab. Dorota Talarcka, promotor pomocniczy: dr hab. Sławomir Tobis

- **lek. wet. Marcin PIORUNEK.** Rozprawa doktorska: „Choroby odzwierzęce – analiza kliniczna wybranych zakażeń u ludzi”. Promotor: prof. dr hab. Jarosław Walkowiak

HABILITACJE

Stopień naukowy **doktora habilitowanego** w dziedzinie **nauk medycznych i nauk o zdrowiu**, w dyscyplinie: **nauki medyczne** otrzymały, zgodnie z uchwałą Kapituły Kolegium Nauk Medycznych, następujące osoby:

- **dr Adam CHICHEŁ.** Tytuł osiągnięcia naukowego: „Śródtkankowa hipertermia mikrofalowa w skojarzeniu z uzupełniającą brachyterapią HDR w leczeniu oszczędzającym wczesnego raka piersi”
- **dr Piotr GABRYEL.** Tytuł osiągnięcia naukowego: „Ocena radykalności i znaczenia wycięcia węzłów chłonnych śródpiersia u pacjentów operowanych małoinwazyjnie z powodu niedrobnokomórkowego raka płuc”
- **dr Sylwia IWAŃCZYK.** Tytuł osiągnięcia naukowego: „Patogeneza tętniakowatego poszerzenia tętnic wieńcowych oraz wczesna diagnostyka przy wykorzystaniu badań molekularnych, wybranych markerów stanu zapalnego oraz inwazyjnej oceny mikrokrążenia wieńcowego”
- **dr Urszula OLEKSIEWICZ.** Tytuł osiągnięcia naukowego: „Rola białek z rodziny Krüppel-associated box zinc fingers (KRAB-ZNF) w komórkach macierzystych i nowotworowych”
- **dr Agata PIETRZAK.** Tytuł osiągnięcia naukowego: „Wpływ modyfikacji parametrów akwizycji i segmentacji standardowego, jednofazowego protokołu 18F-FDG PET/CT na zwiększenie czułości i swoistości metody w diagnostyce onkologicznej regionu głowy i szyi oraz mózgu”
- **dr Piotr ROLA.** Tytuł osiągnięcia naukowego: „Ewaluacja nowoczesnych metod modyfikacji uwapnionej blaszki miażdżycowej w przeszskórnym leczeniu choroby niedokrwiennej serca” ■

OSTATNIO WYDANE

- „Twórczo i odtwórczo. Recepta wiedzy o padaczkę na łamach polskich czasopism ogólnolekarskich w latach 1818–1910” autorstwa Michała K. Oweckiego
- „Biologiczne i środowiskowe uwarunkowania miażdżycy” pod redakcją Krystyny Czyżewskiej, Marty Pelczyńskiej i Pawła Bogdańskiego

WYDAWNICTWO NAUKOWE
UNIWERSYTETU MEDYCZNEGO
IM. KAROLA MARCINKOWSKIEGO
W POZNANIU

wydawnictwo.ump.edu.pl

➔ Sklep UMP z książkami i gadżetami:
wydawnictwo.ump.edu.pl

nadchodzące wydarzenia

W CENTRUM KONGRESOWO-DYDAKTYCZNYM UMP

4th Polish Zebrafish Society Meeting

Termin: 13–14.02.2025

Strona: <https://zebrafish.org.pl/4thPZM.html>

Życie z chorobą rzadką: osoba, rodzina, społeczeństwo

Konferencja Naukowo-Szkoleniowa

Termin: 28.02.2025

Strona: <https://katedranaukspolecznych.ump.edu.pl>

Kurs Andrologii Klinicznej

Termin: 12–13.03.2025

Strona: <http://andrologia2025.bok-ump.pl>

VIII Sympozjum Protetyka Słuchu w Medycynie

IV Forum Młodych Badaczy

Termin: 20–21.03.2025

Strona: <http://www.protetyka2025.bok-ump.pl>

VI Konferencja Edukacyjno-Szkoleniowa „Psychoterapia młodych”

Termin: 26–28.03.2025

Strona: <http://www.psychoterapia2025.bok-ump.pl>

Konferencja Naukowo-Szkoleniowa: Podmiot. Sztuka – Terapia – Edukacja. Ku zrozumieniu podmiotowości

Termin: 11–12.04.2025

Strona: <http://www.arteterapia2025.bok-ump.pl>

Medycyna Stylu Życia dla Długowieczności. Blue Zones inspiracje

Termin: 23–24.05.2025

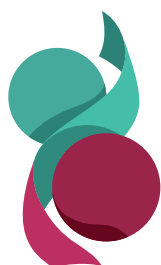
Strona: <https://lm4longevity.ump.edu.pl>

KONTAKT

Sekcja Organizacji Wydarzeń
Centrum Promocji i Komunikacji
konferencje@ump.edu.pl

Fundusze Europejskie

facylitowany
peer mentoring

Mentoring w środowisku medycznym

Ze wsparcia mogą skorzystać nauczyciele
i studenci następujących kierunków:

**lekarskiego, farmacji, analityki medycznej,
biotechnologii medycznej, zdrowia
publicznego, pielęgniarstwa, terapii
zajęciowej, protetyki słuchu.**

Projekt „Kierunek na UMP – program
dostosowania kierunków kształcenia do potrzeb
gospodarki oraz zielonej i cyfrowej transformacji”
realizowany w ramach Programu Fundusze
Europejskie dla Rozwoju Społecznego.

Działanie FERS.01.05 Umiejętności w szkolnictwie.
Nr umowy: FERS.01.05-IP.08-0357/23-00.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

